

อยู่ไหน บุญ
Where is the Blessing

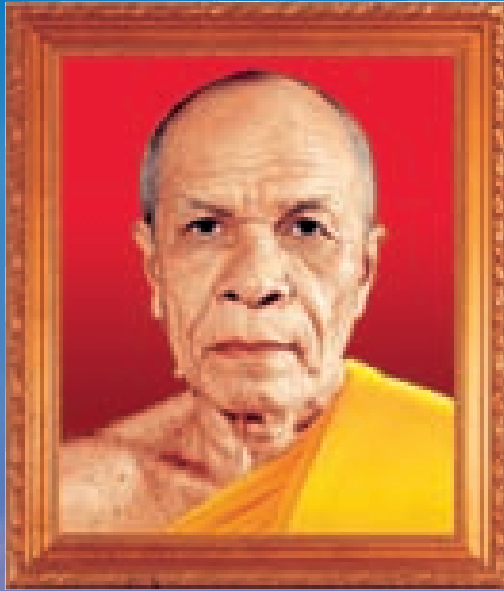
อนุโมทนา

จุดศรัทธาธรรมชัย

ธรรมชาตตราเพื่อฟื้นฟูศีลธรรมโลก

บนเส้นทางพระผู้ปราบมาร พระมณฑลเทพมุนี (สค จันทสโร) ปีที่ ๓

“

เมื่อเราบริจาคทานและตามระลึกนึกถึงบุญอย่างนี้แล้ว
ภัยอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดทำอะไรไม่ได้
จะประกอบกิจการงานอย่างใด
ก็เกิดลาภและสักการะยิ่งใหญ่ไพศาล
ก็เพราะนึกถึงบุญนั้น
บุญย่อมนำผลสมบัติมาให้ในปัจจุบันนี้เทียว

”

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย

สารบัญ

ฉบับที่ ๑๓๖
ประจำเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

พระธรรมเทศนา

๘๒ ตำรับยอดเลขา : ตอนที่ ๒ จรรยา
ข้อที่ ๒-๔

ปฐกา-วิสัยนา

๘๘ หลวงพ่อตอบปัญหา : ทำอย่างไร
จึงจะฝึกตนให้เป็นคนมีเหตุผล สร้างงาน
สร้างเงิน สร้างคนเป็น?

๙๒ ข้อคิดรอบตัว : วันมาฆบูชา :
วันแห่งความรักอันบริสุทธิ์

๙๖ ผันในฝัน : ความไม่ธรรมดาของคุณยาย

บทความ-ข่าวสาร

๐๒ กุศลกรรมบถ ๑๐ : เหตุแห่งความมีอายุยืน

๐๘ ทบทวนบุญ : ถูงดุศีลธรรมชัย ธรรมยาตรา
บนเส้นทางพระผู้ปราบมาร ปีที่ ๓

๔๖ สัมภาษณ์พิเศษ : V-Star ณ แดนประสูติ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

๕๔ สร้างคนให้เป็นคนดี : ผู้ชีวิตสมณะ
บวชฆาตรธรรม ๑๐๕ ปี คุณยายอาจารย์ฯ

๖๒ อานภาพ “สัมมา อะระหัง” : “สัมมา...อะระหัง”
ศักดิ์สิทธิ์นัก ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

๖๘ บทความพิเศษ : คัมภีร์โบราณราชฤทธิ์
ร่วมสืบศาสนาและชาติไทย

๗๔ ตักบาตรพระ ๒ ล้านรูป : เริ่มที่ความเข้าใจ

๘๐ ส่องธรรม ล้ำภษิต : สำเร็จด้วยคุณธรรม

๑๐๖ ข่าวนุญในประเทศ

๑๐๘ ข่าวนุญต่างประเทศ

๑๒๔ บทบรรณาธิการ : ต้องทำอย่างไร.. เมื่อเศรษฐกิจตกต่ำ

“หยุดนั้นแหละเป็นตัวสำเร็จ หยุดอันเดียวเท่านั้นแหละ
ทางพุทธศาสนาเป็นเป้าหมายใจดำ”
พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

สนับสนุนการจัดพิมพ์วารสารอยู่ในบุญ เพื่อมอบเป็นธรรมทาน โดย
สำนักงาน ซีเอสการบัญชี รับจดทะเบียน ทำบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์
โทร. ๐๒-๕๕๒-๕๒๑๕ FAX. ๐๒-๕๕๑-๒๖๘๔

ทจก.ซี.เอส.ไอที ซิสเต็มส์

ห้างเดอะมอลล์บางแค The Mall Bangkhae ๒๗๕ ม.๑ ถ.เพชรเกษม แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
โทร. ๐๒-๘๐๓-๘๕๔๗, ๐๒-๘๐๓-๘๓๓๖ จำหน่าย อุปกรณ์คอมพิวเตอร์, โน้ตบุ๊ก Acer Asus, LCD MONITOR ACER
ASUS SAMSUNG LG, PRINTER EPSON CANON HP, HARDDISK SEAGATE HITACHI SAMSUNG,
RAM DDR II DDR III (400/533/667/800) Asus Gigabyte Asrock

กุศลกรรมบท ๑๐

เรื่อง : พระมหาเสถียร สุวณฺณจิตฺโต ป.ธ. ๙ / พระมหาวิริยะ ธมฺมสารี ป.ธ. ๙ /

ภาพประกอบ : กองพุทธศิลป์

เหตุแห่งความมีอายุยืน

“..ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม เหมือนร่มใหญ่ที่กางกันฝนในฤดูฝนหรือกันแดดในฤดูร้อน เพราะฉะนั้นธรรมาภิกษุย่อมได้รับการคุ้มครองโดยธรรม เราจึงเชื่อว่า เขาต้องไม่ตายแน่นอน..”

จากธรรมภาสิตที่อ้างมาข้างต้นนั้น เรามาหาคำตอบกันเลยว่า ธรรมาภิกษุ ประพฤติธรรมอะไร จึงเป็นเหตุให้ผู้พูดมั่นใจยิ่งนักว่าเขาจะไม่ตายและมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างแน่นอน เรื่องก็มีอยู่ว่า..

ในสมัยก่อน มีบ้านของผู้มีบุญครอบครัวหนึ่ง ชื่อบ้านธรรมาภิกษุ หมายถึงบ้านที่ทุกคนในครอบครัวประพฤติธรรม มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนร่วมโลกที่สำคัญ ทุกคนในบ้านต่างรักษากุศลธรรม ๑๐ ประการ ได้อย่างบริสุทธิ์ จนชาวบ้านยกย่องสรรเสริญให้เป็นหัวหน้าหมู่บ้าน พร้อมทั้งเรียกครอบครัวนี้ว่า “ครอบครัวธรรมาภิกษุ” ทำนองเดียวกันกับ “บ้านกัลยาณมิตร” บ้านแสงสว่างของโลกอย่างพวกเราแน่ละ ที่ทุกคนในบ้านมุ่งมั่นสร้างบารมี ชักชวนชาวโลกให้มาทำความดี ชักชวนนั่งสมาธิ มีได้ขาด จนเป็นครอบครัวแก้ว ครอบครัวธรรมกาย ครอบครัวตัวอย่างของโลก

เมื่อทุกคนในบ้านประพฤติธรรมผู้มีบุญ คือ พระบรมโพธิสัตว์ ก็ลงมาเกิด

พ่อแม่ตั้งชื่อว่า “ธรรมาภิกษุ” เมื่อเติบโตขึ้นพ่อแม่ได้ส่งไปเรียนหนังสือที่เมืองตากสิลา ธรรมาภิกษุเป็นลูกศิษย์ที่มีสติปัญญาเป็นเลิศ จึงได้รับเลือกเป็นหัวหน้า วันหนึ่งลูกชายคนโตของอาจารย์เสียชีวิตกะทันหัน อาจารย์และบรรดาลูกศิษย์ต่างพากันร้องไห้คร่ำครวญ แม้มาปนกิจศพลูกชายอาจารย์แล้ว ก็ยังเฝ้าร้องไห้รำพึงรำพันที่เชิงตะกอน มีเพียงธรรมาภิกษุคนเดียวเท่านั้นที่ไม่ร้องไห้

ธรรมาภิกษุถามเพื่อน ๆ ว่า “ทำไมลูกชายอาจารย์ต้องตายในวัยที่ไม่สมควร” เพื่อน ๆ ตอบว่า “สังขารทั้งปวงไม่เที่ยง เป็นทุกข์ บังคับบัญชาไม่ได้ มีเกิดแล้วก็ต้องมีดับ พวกเราห้ามความตายของลูกชายอาจารย์ไม่ได้” แต่ธรรมาภิกษุสงสัยว่า “มันก็จริงที่ว่าสังขารไม่เที่ยง แต่ก็ควรตายตอนแก่มิใช่หรือ” เพื่อน ๆ จึงถามว่า “แล้วที่บ้านของท่านไม่มีคนตายขณะที่ยังหนุ่มเลยหรือ” ทุกคนต่างอศรรยไ้ไปตาม ๆ กัน ที่ได้คำตอบว่า บ้านของธรรมาภิกษุไม่มีใครตายตั้งแต่ยังเด็กหรือยังหนุ่ม และยังเป็นประเพณีสืบต่อกันมายาวนาน

ของบ้านนี้อีกด้วย

อาจารย์ซึ่งกำลังเศร้าซึมถึงลูกชาย ได้ยินเรื่องอัศจรรย์นี้แล้ว เกิดความประหลาดใจ คิดว่า ลูกศิษย์คนนี้พูดเรื่องเหลือเชื่อเกินไป จึงอยากทดสอบว่า ลูกศิษย์พูดจริงแค่ไหน ถ้าเป็นจริงตนจะได้เรียนวิชานี้มาเป็นความรู้ สอนลูกศิษย์ต่อไป หลังจากถามปณิกลูกชาย แล้ว อาจารย์ก็กล่าวกับธรรมบาลว่า ท่านจะไป รุระนอกเมืองหลายวัน ให้ธรรมบาลช่วยสอน ศิลปวิทยาแก่ลูกศิษย์ที่มาใหม่แทนด้วย

จากนั้น อาจารย์ได้เก็บกระดูกแพะ ตัวหนึ่งใส่กระสอบ ให้คนรับใช้ถือตามหลัง แล้ว ออกเดินทางกลับบ้านของธรรมบาล เมื่อไปถึง อาจารย์ได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี ขณะนั้น สนั่นหนาธรรมกัน อาจารย์แสร้งกล่าวกับพ่อของ ธรรมบาลว่า “ท่านพราหมณ์ ลูกชายของท่าน เป็นคนฉลาดหลักแหลม เรียนจบไตรเพท และ ศิลปะ ๑๘ ประการ เป็นผู้นำของลูกศิษย์ ทั้งหมด แต่น่าเสียดายที่ลูกชายของท่าน

เสียชีวิตแล้ว”

ทันทีที่พราหมณ์ฟังจบ เขาตบเข้า หัวเราะลั่น สร้างความงุนงงให้แก่อาจารย์มาก อาจารย์จึงถามขึ้นว่า “นี่ไม่ใช่เรื่องตลกเลย ท่านหัวเราะทำไม” พราหมณ์ตอบว่า “หัวเราะ เรื่องที่ท่านพูดนะสิ ที่ตายคงจะเป็นคนอื่น กระมัง” อาจารย์เห็นว่าทุกคนในบ้านไม่เชื่อ จึงหยิบกระดูกออกมาให้ดูเป็นหลักฐาน ถึงกระนั้นคนในบ้านก็แย้งกลับไปว่า “สงสัย จะเป็นกระดูกสัตว์กระมัง เรามั่นใจว่า ลูกชาย เรายังไม่ตายหรอก เพราะในตระกูลนี้ตลอด ๗ ชั่วคน ยังไม่เคยมีใครตายตอนเป็นหนุ่มเลย”

อาจารย์รู้สึกอัศจรรย์ใจยิ่งนัก จึงถาม ถึงเหตุผลว่า “การที่คนหนุ่มไม่ตายเป็นเพราะ กรรมอะไร ทำไมตระกูลของท่านจึงไม่มีใคร ตายตอนยังหนุ่ม” พราหมณ์เล่าให้ฟังว่า “พวกเราประพฤติธรรมกัน ไม่พูดเท็จ งดเว้น กรรมชั่วทั้งหมด ก่อนจะให้ท่าน พวกเราก็มีจิต เลื่อมใส ขณะให้ก็มีใจศรัทธา ครั้นให้แล้ว

ก็ตามนี่ถึงตลอดเวลา จิตเบิกบาน ไม่รู้สึก
เสียดายในทานนั้นเลย ฉะนั้นคนในบ้านของ
เราจึงไม่ตายในวัยที่ยังหนุ่ม พวกเราดเว้น
จากการฆ่าสัตว์ ไม่ลักขโมยสิ่งของของคนอื่น
ไม่นอกใจสามีภรรยา เว้นขาดจากการพูดเท็จ
พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดจาเพื่อเจ้า
ทุกคนพูดแต่เรื่องที่เป็นอรรถเป็นธรรม พูด
ยกใจกันให้สูงขึ้น ไม่โลภอยากได้ของใคร และ
ไม่คิดพยาบาทปองร้ายคนอื่น ใจของทุกคน
มุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพานอย่างเดียว
เพราะฉะนั้นคนในบ้านจึงมีอายุยืน”

หลังจากนั้น พรหมณ์ได้กล่าวเป็น
ธรรมภาษิตว่า “ธรรมที่ประพจน์แล้ว ย่อม
นำสุขมาให้ ผู้ประพจน์ธรรมย่อมไม่ไปสู่ทุกคติ
ธรรมย่อมรักษาผู้ประพจน์ธรรม เหมือนร่ม
ใหญ่ที่กางกันฝนในฤดูฝน หรือกันแดดใน
ฤดูร้อน เพราะฉะนั้นธรรมบาลย่อมได้รับการ
คุ้มครองโดยธรรม เราจึงเชื่อว่าเขาต้องไม่ตาย
แน่นอน”

อาจารย์ได้ฟังถ้อยคำที่เป็นสิริมงคล
เช่นนั้น เกิดมหาปิติว่าการเดินทางมาในครั้งนี้
ไม่สูญเปล่า เพราะได้รู้วิธีที่จะทำให้มีอายุยืน
และไม่ต้องตายเมื่อยังไม่ถึงกาลสมควร
จึงขอโทษทุกคนในบ้าน แล้วเล่าความจริงว่า
“ที่มาก็เพื่อจะทดสอบดูเท่านั้น ขณะนี้ลูกของ
ท่านสุขสบายดี ไม่เจ็บ ไม่ป่วย ไม่ใช่ แกรมตั้งใจ
ศึกษาเล่าเรียนด้วยความเคารพ และเป็นที่รัก
ของผองเพื่อนอีกด้วย”

จากนั้น อาจารย์ก็จดจำหัวข้อธรรมที่
ครอบครองของธรรมบาลประพจน์ เพื่อนำไป
สั่งสอนและเผยแพร่ให้ลูกศิษย์ประพจน์ปฏิบัติ
กันต่อไป ครั้นลูกศิษย์แต่ละคนนำกลับไป
ปฏิบัติที่บ้าน พร้อมทั้งแนะนำมาชิก
ในครอบครัวให้ลองทำด้วยกัน ความรัก
ความสมัครสมานสามัคคี ความอบอุ่นใจ
ก็พลันบังเกิดขึ้นในบ้านอย่างเห็นได้ชัด ทุกคน
ปลอดภัยพลอดกังวล ประกอบอาชีพการงานด้วยความ
สบายใจ ไม่มีความหวาดระแวงกันอีกต่อไป

ไม่มีการทะเลาะวิวาท ไม่ทำร้ายกัน อายุขัยก็ยืนยาวขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทำให้ยุคนั้นผู้คนอายุยืนมากด้วยอำนาจการประพตีกุศลกรรมบถ ๑๐ ประการ

จากเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า ถ้าคนเราตั้งใจทำความดีเต็มที่ รักษากุศลกรรมบถ ๑๐ ประการ ได้บริสุทธิ์บริบูรณ์ ย่อมทำให้มีความมั่นใจในชีวิต แม้ในเรื่องความตายที่ไม่มีใครปรารถนา แต่ผู้ประพติดรรมกลับเห็นเป็นเรื่องธรรมดา เพราะตระหนักดีว่า “มีเกิดย่อมมีตาย ไม่มีใครหลีกเลี่ยงความตายไปได้” เพียงแต่เราสามารถเลื่อนการตายออกไปได้ หมายถึง ควรตายในวัยที่สมควรตาย คือวัยชรา ไม่ใช่ตายในเวลาที่ยังหนุ่มยังแน่น ในขณะที่ทำมาหากินก็สั่งสมบุญควบคู่ไปด้วย เมื่อถึงคราวตายก็ไม่หวั่นไหวในมรณภัยแม้เพียงเล็กน้อย เพราะพร้อมเสมอต่อการไปสู่สัมปรายภพอย่างปลอดภัยและมีชัยชนะ

เหมือนการย้ายถิ่นฐานบ้านช่องไปอยู่ที่อื่น เป็นการย้ายภพภูมิ ย้ายไปเสวยสุข หลังจากที่ทนทุกข์แบกสังขารร่างกายที่เหม็นเน่านี่ เพื่ออาศัยเป็นที่สั่งสมบุญสร้างบารมี นี่คือการดำเนินชีวิตของบัณฑิตนักปราชญ์ในกาลก่อนที่พวกเรานักสร้างบารมีในยุคปัจจุบันก็สามารถทำได้

ชีวิตของเรามีคุณค่า กาลเวลาจะทรงความหมายอย่างยิ่ง ถ้าให้เศรษฐกิจกับจิตใจไปด้วยกัน และหมั่นปกครองตัวเองให้มีความสะอาดทั้งกาย วาจา ใจ อยู่เสมอ

“สมบัติใดในมนุษย์และสมบัติในสวรรค์ สมบัติทั้งสองนั้น หากผู้มีศีลปรารถนา ก็ทำได้ไม่ยาก อนึ่ง ใจของผู้มีศีลบริสุทธิ์ ย่อมแล่นไปสู่นิพพานสมบัติอันเป็นสมบัติที่สงบระงับสุดยอดโดยแท้” (พุทธพจน์)..

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

ทบพวนบุญ

เรื่อง : พระสมศักดิ์ จันทสิโล

มหาปีติฉลองศักราชใหม่ ๒๕๕๗ เกิดขึ้นเมื่อพระภิกษุจากทั่วประเทศ จำนวน ๑,๑๒๙ รูป เข้าร่วมโครงการธุดงค์ธรรมชัย เส้นทางพระผู้ปราบมาร ธรรมยาตราเพื่อฟื้นฟูศีลธรรมโลก โดยมีการเดินธุดงค์เกือบทั้งเดือน ตั้งแต่วันที่ ๒ - ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ รวม ๒๗ วัน เป็นระยะทาง ๔๕๓.๕ กิโลเมตร ผ่านพื้นที่ ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี นนทบุรี สมุทรสาคร นครปฐม และกรุงเทพมหานคร กิจกรรม

ครั้งนี้เป็นงานใหญ่ ที่จัดขึ้นโดยความร่วมมือจากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ หลายเครือข่าย เช่น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ร่วมกับคณะสงฆ์ ตลอดจนวัดพระธรรมกาย มูลนิธิธรรมกาย พร้อมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมกว่า ๔๐ องค์กรภาคี ทั้งนี้เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา สืบสานวัฒนธรรมชาวพุทธ ปลูกกระแสศีลธรรม เสริมสร้างความเป็นสิริมงคล สร้างบุญใหญ่ให้แผ่นดิน และสร้างสามัคคีธรรมแก่ประเทศชาติบ้านเมือง

ธุดงค์ธรรมชัย
ธรรมยาตราบนเส้นทาง
พระผู้ปราบมาร
ปีที่ ๓

พุทธประเพณีสืบสาน... เพื่อการฟื้นฟูศีลธรรมโลก

การเดินธุดงค์เป็นกิจของสงฆ์ที่มีปรากฏมาตั้งแต่ครั้งพุทธกาล ดังที่พวกเราทั้งหลายเคยอ่านหรือฟังเรื่องราวพระพุทธรูปที่ทรงจาริกไปยังแคว้นต่าง ๆ เพื่อโปรดเหล่าเวไนยสัตว์ทั้งหลาย ดังนั้นในปัจจุบันพระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อธัมมชโย) จึงดำริให้มีโครงการธุดงค์ธรรมชัยขึ้น เพื่อสืบสานพุทธประเพณีที่เคยมีมา

การเดินธุดงค์ธรรมชัยถือเป็นการเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปในพื้นที่ต่าง ๆ ด้วยธรรมยาตรา ซึ่งจะก่อให้เกิดทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน และจะส่งผลดีต่อสังคมและประเทศชาติบ้านเมือง จนแผ่ขยายเป็นกระแสแห่งสันติสุขไปสู่มวลมนุษยชาติทั่วโลก

เส้นทางที่พระธุดงค์ธรรมชัยเดินธุดงค์ครั้งนี้ คือเส้นทางพระผู้ปราบมาร ซึ่งเป็นเส้นทางแห่งการสร้างบุญบารมีของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หรือหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระผู้ปราบมาร

อันประกอบด้วย

๑. สถานที่เกิด คือ แผ่นดินรูปดอกบัว ณ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งปัจจุบันคณะศิษยานุศิษย์ได้สถาปนาอนุสรณ์สถานพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ไว้ ณ ผืนดินแห่งนี้

๒. สถานที่บรรพชาอุปสมบท คือ วัดสองพี่น้อง ซึ่งตั้งอยู่ตรงกันข้ามกับบ้านเกิดของท่าน

๓. สถานที่บรรลุลหกรรม คือ วัดโบสถ์ (บน) บางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

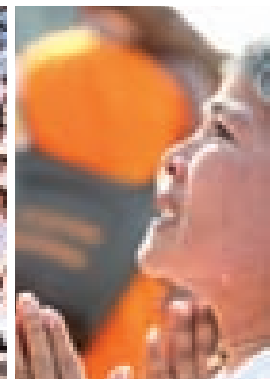
๔. สถานที่ที่มีผู้บรรลุลหกรรมตามหลวงปู่ครั้งแรก คือ วัดบางปลา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

๕. สถานที่ปักหลักเผยแผ่วิชชาธรรมกาย คือ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๖. สถานที่สืบสานวิชชาธรรมกาย คือ วัดพระธรรมกาย อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

วันพฤหัสบดีที่
๒ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดพระธรรมกาย - วิทยาลัยเทคโนโลยีปทุมธานี /
มหาวิทยาลัยปทุมธานี (๒๑.๖ กม.)

พระธุดงค์ไปถึงไหน บ้านเมืองสว่างไสวรุ่งเรือง

การเดินธุดงค์ธรรมชัยบนเส้นทาง
พระผู้ปราบมาร ปีที่ ๓ เริ่มขึ้นในเวลา
๑๐.๐๐ น. ของวันที่ ๒ มกราคม พ.ศ.
๒๕๕๗ หลังจากทีคณะพระธุดงค์ร่วมกัน
อธิษฐานจิต ณ มหาวิหารพระมงคลเทพมุนี
(สด จนุทสโร) แล้ว ทุกรูปก็เริ่มเดินธุดงค์ออก
จากวัดพระธรรมกาย โดยมีพระมหาเถระ
หลายรูปเมตตามาเดินนำขบวนสู่เส้นทาง

พระผู้ปราบมาร เช่น พระราชภาวนาจารย์
(หลวงพ่อตัตตชีโว) รองเจ้าอาวาสวัด
พระธรรมกาย พระธรรมปิฎก เจ้าคณะ
จังหวัดสระบุรี พระราชเมธี รองเจ้าคณะภาค
๘ เป็นต้น ซึ่งตลอดเส้นทางเดินธุดงค์
มีนักเรียน นักศึกษา ข้าราชการ พ่อค้า
ประชาชน ออกมาร่วมถวายการต้อนรับ
พระธุดงค์อย่างเนืองแน่น พร้อมกับนำดอก
ดาวรวย (ดาวเรืองพันธุ์พิเศษ) มาโปรยเพื่อ
ความเป็นสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว

๓ มกราคม

พ.ศ. ๒๕๕๗

วันศุกรี่

วิทยาลัยเทคโนโลยีปทุมธานี / มหาวิทยาลัยปทุมธานี -
วัดป่อทอง (๑๕.๕ กม.)

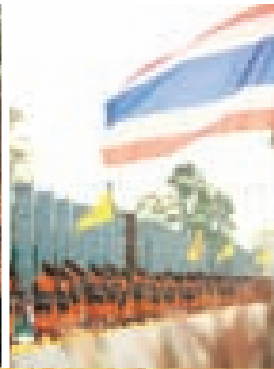

ตลอด ๒๗ วัน พระพุทธรูปเป็น
ศาสนายาทจำนวน ๑,๑๒๙ รูป เดินจุดธูป
เป็นแถวเป็นหมู่ด้วยความสงบเสงี่ยม
สง่างามไปตามเส้นทางต่าง ๆ ซึ่งนอกจาก
จะเป็นการช่วยธำรงรักษาพระพุทธ-
ศาสนาแล้ว ยังถือเป็นมงคลของแผ่นดินไทย
อีกด้วย เพราะทุกอย่างก้าวที่ท่านก้าวเดิน
ไป คืออย่างก้าวที่ท่านกระทำเพื่อการ
ปฏิบัติธรรม อันยังประโยชน์ให้แก่ตนเอง
และก่อให้เกิดสิริมงคลแก่ทุกพื้นที่ที่ท่าน

ย่างเท้าผ่าน นอกจากนี้ยังถือเป็นการฟื้นฟู
บ้านเมือง ให้พวกเราทั้งหลายมีความสุข
ความเจริญ และมีความหวังที่จะช่วยกัน
พัฒนาสังคมประเทศชาติของเราให้มีความ
เจริญควบคู่กันไปทั้งทางด้านวัตถุและด้าน
จิตใจ กล่าวคือ ทางด้านวัตถุก็มีความเจริญ
ก้าวหน้าด้วยวิทยาการและเทคโนโลยีที่
ทันสมัย ส่วนทางด้านจิตใจนั้นก็มีความเจริญ
ทางด้านศีลธรรมที่จะอยู่ประจำในใจ
ของพวกเราทุกคน

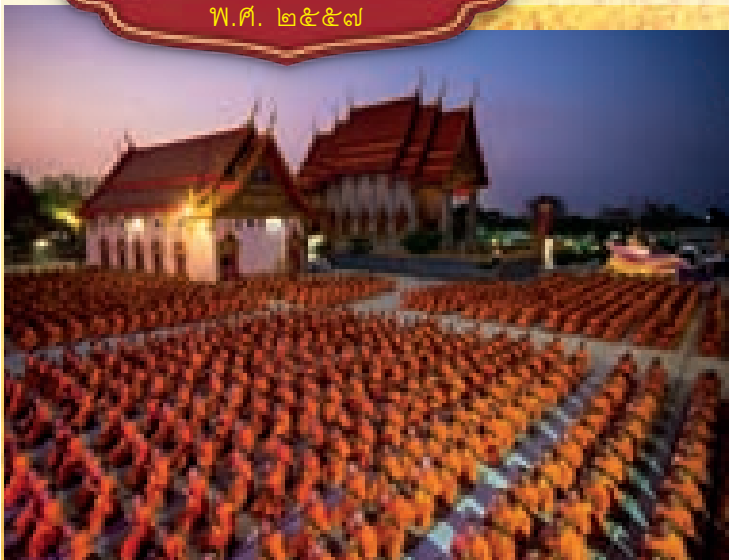
วันเสาร์ที่
๔ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดบ่อทอง - วัดคลองขวาง (๑๓.๒ กม.)

วันอาทิตย์ที่
๕ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดคลองขวาง - วัดตรีพราสีมาเขต /
โรงเรียนวัดตรีพราสีมาเขต (๑๖.๙ กม.)

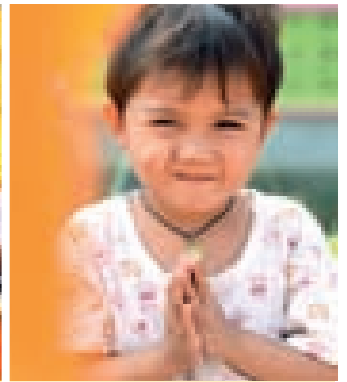
วันจันทร์ที่
๖ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดตรีพาราสีมาเขต / โรงเรียนวัดตรีพาราสีมาเขต -
โรงเรียนบวรหารแจ่มใสวิทยา ๕ (๑๗.๘ กม.)

วันอังคารที่
๗ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

โรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา ๕ - อนุสรณ์สถานพระมงคลเทพมุนี
(สด จนทสโร) ณ โลตัสแลนด์ (๒๒.๑ กม.)

ภาพอันงดงามตลอดเส้นทาง การเดินธุดงค์ ไม่เพียงแสดงถึงความยิ่งใหญ่ใน ศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาเท่านั้น แต่ยังเป็นแบบอย่างให้อนุชนรุ่นหลังช่วยกัน ดำรงรักษากิจกรรมแห่งความปลานปลื้มปีติ เช่นนี้ให้เกิดขึ้นทุกปี ให้สมกับที่ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาของโลก ในยุคปัจจุบัน

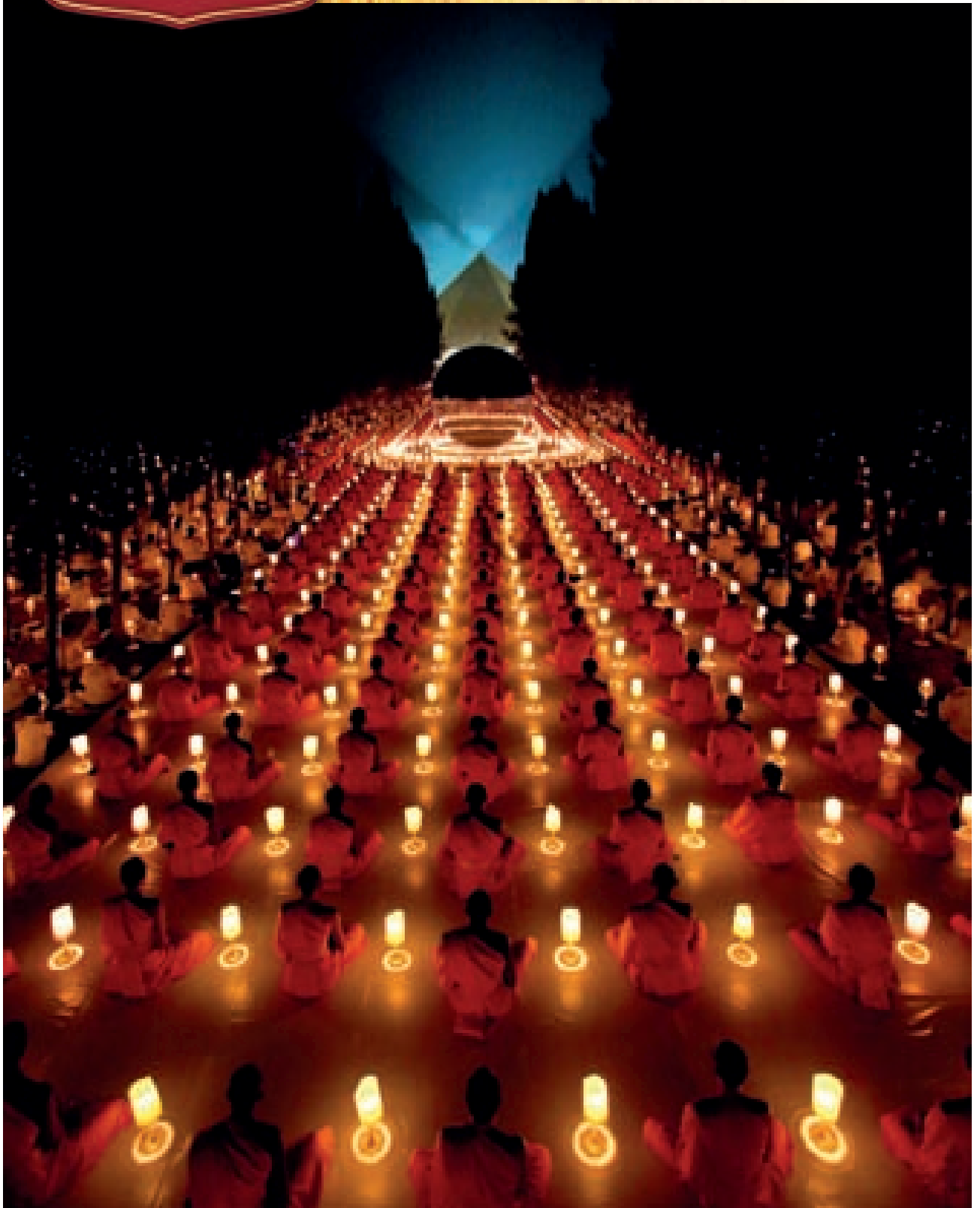
ผลบุญเป็นของทุกท่าน

ผลงานเป็นของทุกคน

ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดโครงการ ๒๗ วันนี้ คือผลงานของพระภิกษุกว่าพันรูป และผู้คนจำนวนมาก ที่อุทิศตนเองด้วยความ ศรัทธา ห่มเททั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลัง ทรัพย์ รวมทั้งกำลังสติปัญญา เพื่อให้งาน

วันพุธที่
๙ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

พักทำกิจกรรมที่อนุสรณ์สถานพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
ณ โลตัสแลนด์

☀ “ชีวิต” เป็นจุดเริ่มต้นของทุกสิ่ง เพราะมีชีวิต จึงมีการสร้างบุญบารมี ดังนั้นในวันนี้คณะพระอุปัชฌาย์และผู้มีบุญทั้งหลาย นำโดย พระเทพสุวรรณโมลี เจ้าคณะจังหวัดสุพรรณบุรี จึงไปร่วมกันประกอบพิธีจุดโคมประทีป ณ บริเวณอนุสรณ์สถานพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) บนแผ่นดินรูปดอกบัว (Lotus Land) อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นดินแดนที่ชีวิตของพระเดชพระคุณหลวงปู่เกิดกำเนิดขึ้น เพื่อบูชาธรรมท่าน และเป็นการฉลองความสำเร็จที่เดินธุดงค์มา ถึงจุดเริ่มต้นของเส้นทางพระผู้ปราบมาร

วันพฤหัสบดีที่
๙ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

อนุสรณ์สถานพระมงคลเทพมุนี - วัดสองพี่น้อง /
โรงเรียนวัดสองพี่น้อง (๑.๕ กม.)

☀ “วัดสองพี่น้อง” สถานที่ศักดิ์สิทธิ์
แห่งที่สองบนเส้นทางพระผู้ปราบมาร คือ
สถานที่ที่พระเดชพระคุณหลวงปู่เกิดใหม่
ในเพศสมณะ

ในวันนี้คณะศิษยานุศิษย์ของ
ท่านทั้งบรรพชิตและฆราวาสต่างพร้อมใจ
กันประกอบพิธีจุดโคมประทีปและลอย
กระทงธรรม เพื่อบูชาธรรมพระเดชพระคุณ
หลวงปู่ โดยมี พระครูสิทธิวิวัฒน์วิสุทธิ
เจ้าคณะอำเภอสองพี่น้อง เป็นประธาน
ในพิธี

วันศุกร์ที่

๑๐ มกราคม

พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดสองพี่น้อง / โรงเรียนวัดสองพี่น้อง - วัดศิลามูล
(๑๙.๑ กม.)

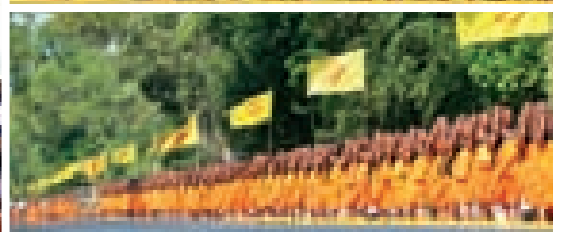

วันเสาร์ที่

๑๑ มกราคม

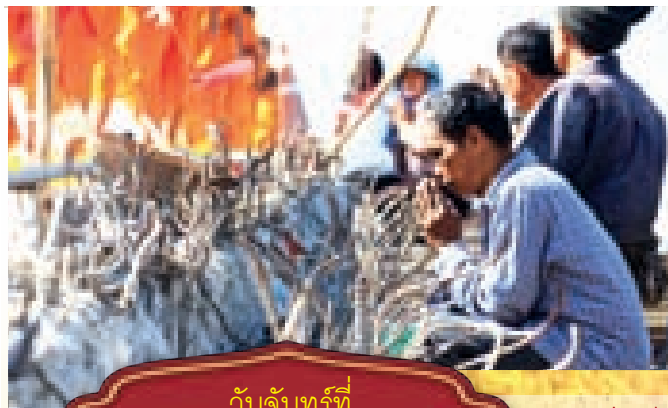
พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดศิลามูล - วัดรางกำหยาด (๑๘.๓ กม.)

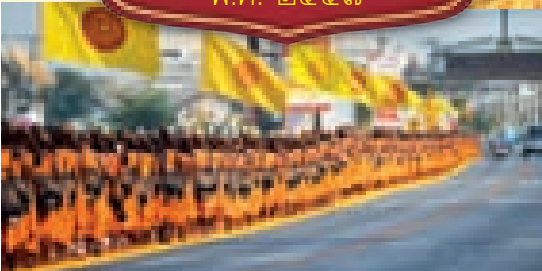
วันอาทิตย์ที่
๑๒ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดรางกำหยาด - โรงเรียนไทรน้อย /
โรงเรียนวัดไทรใหญ่ (๑๓.๗ กม.)

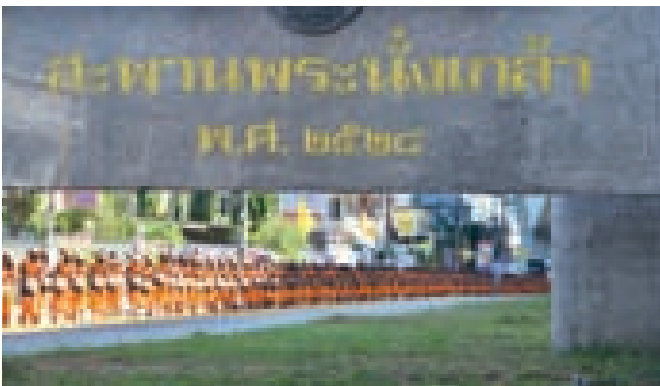
วันจันทร์ที่
๑๓ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

โรงเรียนไทรน้อย / โรงเรียนวัดไทรใหญ่ -
วัดบางรักใหญ่ / โรงเรียนวัดบางรักใหญ่ (๒๒.๘ กม.)

วันอังคารที่
๑๔ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดบางรักใหญ่ / โรงเรียนวัดบางรักใหญ่ -
วัดโบสถ์ (บน) บางคูเวียง / โรงเรียนวัดโบสถ์บน (๒๑.๖ กม.)

ดำเนินไปด้วยความมีประสิทธิภาพ ดังตัวอย่าง เช่น มีหลายท่านอาสาทำหน้าที่ทำความสะอาดเส้นทางเดินรถดงค์ลวงหน้า (V-Clean) หลายท่านทำความสะอาดเมื่อพระเดินผ่านไปแล้ว (V-Care) บางท่านดูแลการจราจร (V-Traffic) หลายท่านคอยดูแลความเรียบร้อยตลอดเส้นทางและจัดพื้นที่เพื่อประกอบพิธี (V-Peace) บางท่านนำดาวรวยไปลงในพื้นที่ (V-Give) ฯลฯ ซึ่งแต่ละฝ่ายต่างดูแลรับผิดชอบงานของตนได้เป็นอย่างดี แสดงให้เห็นศักยภาพในการจัดงานบุญ และความศรัทธาเลื่อมใสอย่างยิ่งในพระพุทธศาสนา

สำหรับผู้ที่มาคอยต้อนรับพระพุทธรูปนั้น มีทั้งญาติโยมสาธุชนและเยาวชนเด็กดี วิสตาร์ ตลอดจนนักเรียนนักศึกษาจากสถาบันต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งท่านเหล่านี้ นอกจากช่วยกันโปรยกลีบดอกดาวรวยตลอดทางแล้ว ยังเปล่งเสียง “สาธุ สาธุ สาธุ” ตลอดทางเช่นกัน ซึ่งภาพอันดีงามนี้จะประทับลงในจิตใจของเยาวชน และจะคอยกระตุ้นประคองชีวิตพวกเขาให้ก้าวเดินไปบนเส้นทางแห่งศีลธรรม ดังนั้นการโปรยกลีบดอกดาวรวยต้อนรับพระพุทธรูปในแต่ละวัน จึงเป็นบุญบันเทิงที่เปี่ยมด้วยสภาวะ

วันพุธที่
๑๕ มกราคม

พ.ศ. ๒๕๕๗

พักทำกิจกรรมที่วัดโบสถ์ (บน) บางคูเวียง (วันพระ)

☀️ วัดโบสถ์ (บน) บางคูเวียง หาใช่สถานที่ธรรมดาสามัญไม่ แต่เป็นสถานที่ที่หลวงปู่เลือกให้เป็นที่พักพิงเพียรทำสมาธิภาวนาจนกระทั่งบรรลุธรรมในคืนวันเพ็ญ และในคำคืนนี้ ก็เป็นคืนพระจันทร์วันเพ็ญดุจดั่งในครั้งนั้น พวกเราจึงปลื้มใจสุดพรรณนา ที่มีโอกาสมาทำพิธีจุดโคมประทีปและลอยกระทงธรรม ณ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ เพื่อบูชาธรรมพระผู้ปราบมาร พร้อมทั้งอนุโมทนากับพระอุปัชฌาย์องค์ท่านเนื่องในบุญที่เดินธุดงค์ประกาศคุณหลวงปู่มาเป็นเวลาสิบกว่าวันแล้ว

พิธีกรรมในวันนี้มี พระมหากำพล คุณงุโร เจ้าคณะอำเภอบางกรวย เป็นประธานในพิธี

วันพฤหัสบดีที่
๑๖ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดโบสถ์ (บน) บางคูเวียง / โรงเรียนวัดโบสถ์บน - โรงเรียน
รัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายาในสังฆราชูปถัมภ์ (๒๐.๗ กม.)

วันศุกร์ที่
๑๗ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายาในสังฆราชูปถัมภ์
- วัดสุขวัฒนาราม / โรงเรียนวัดสุขวัฒนาราม (๒๕.๖ กม.)

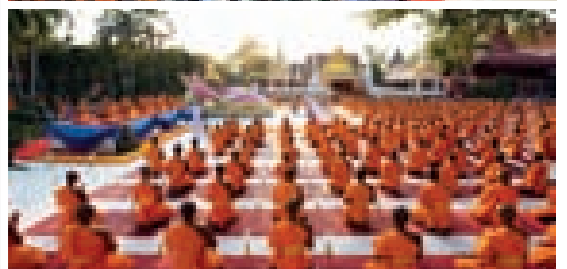
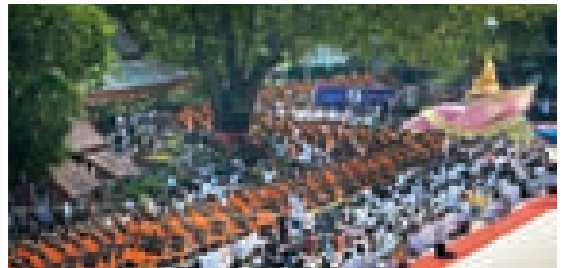
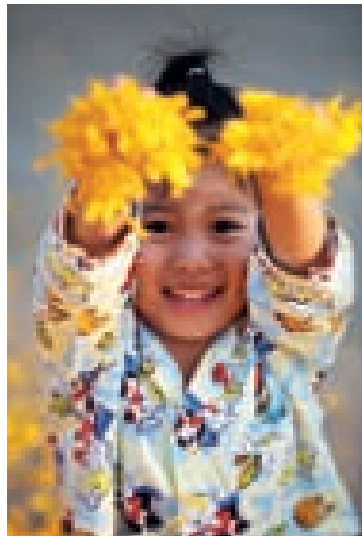

วันเสาร์ที่
๑๘ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดสุขวัฒนาราม / โรงเรียนวัดสุขวัฒนาราม - วัดบางปลา (๘.๐ กม.)

☀ เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่ได้บรรลุนิกรรมแล้ว ท่านก็เดินทางไปสอนธรรมปฏิบัติที่วัดบางปลา จนกระทั่ง มีผู้บรรลุนิกรรมตามท่านเป็นครั้งแรก ดังนั้นวัดบางปลา จึงเป็นสถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งบนเส้นทางพระผู้ปราบมาร และในคำคตินี้คณะพระธุดงค์ธรรมชัยรวมทั้งผู้มีบุญทั้งหลายจึงร่วมกันประกอบพิธีจุดโคมประทีปและ ลอยกระทงธรรม เพื่อบูชาธรรมพระผู้ปราบมาร โดยมี พระเทพมหาเจติยาจารย์ เจ้าคณะจังหวัดนครปฐม เป็นประธานในพิธี

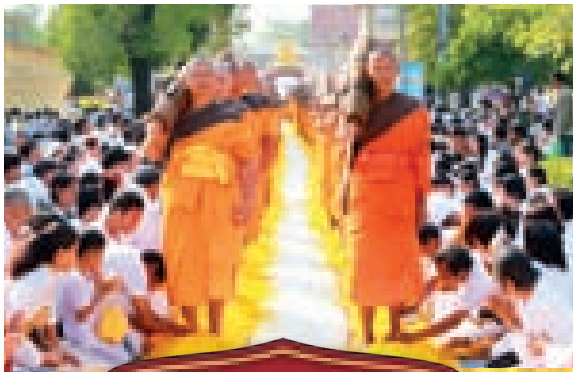
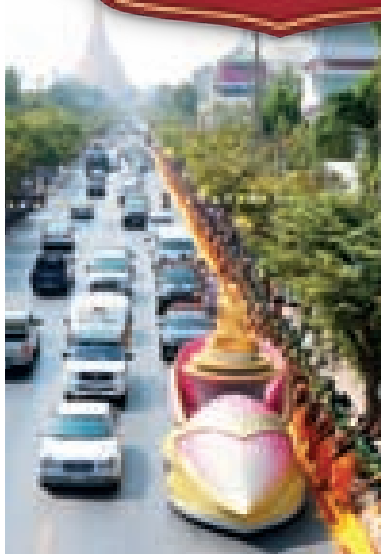
วันอาทิตย์ที่
๑๙ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดบางปลา - โรงเรียนวัดตาก้อง / วัดตาก้อง (๒๑.๘ กม.)

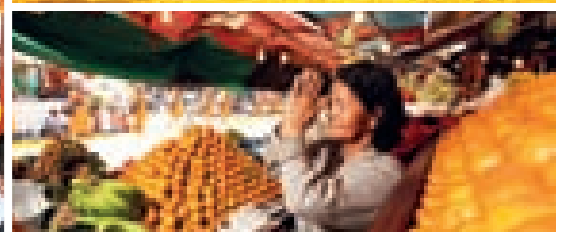
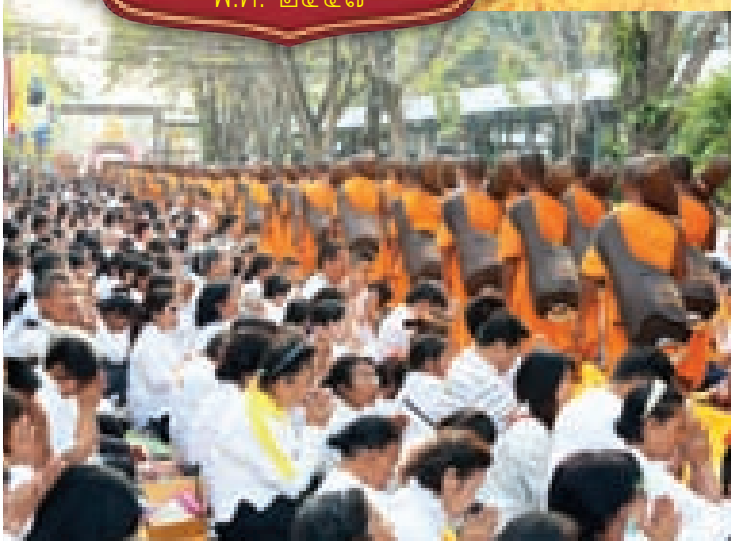
วันจันทร์ที่
๒๐ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

โรงเรียนวัดตาก้อง / วัดตาก้อง - โรงเรียนวัดพระประโทนเจดีย์ /
วัดพระประโทนเจดีย์ (๑๖.๓ กม.)

วันอังคารที่
๒๑ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

โรงเรียนวัดพระประโทนเจดีย์ / วัดพระประโทนเจดีย์ -
สนามกีฬา ภาปร.ราชวิทยาลัย (๒๔.๐ กม.)

วันพุธที่
๒๒ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

สนามกีฬา ภาปร.ราชวิทยาลัย - พุทธมณฑล (๒๒.๗ กม.)

☀ ภาพมหาปิติเช่นนี้ ใ้ว่าจะเกิดขึ้นได้ง่าย ๆ นอกจากอุตงค์ธรรมชัยเส้นทางพระผู้ปราบมาร ที่เกิดขึ้นในช่วง ๓ ปีนี้แล้ว ในยุคปัจจุบันยังไม่เคยมีพระเดินอุตงค์จำนวนมากมายขนาดนี้มาก่อน

บุญกุศลที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ พระอุตงค์ธรรมชัยกองพันนี้อ่านบุญ กองพลจักรพรรดิดาวรวย และ V ทั้งหลาย ขออ้อมบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระผู้ปราบมาร

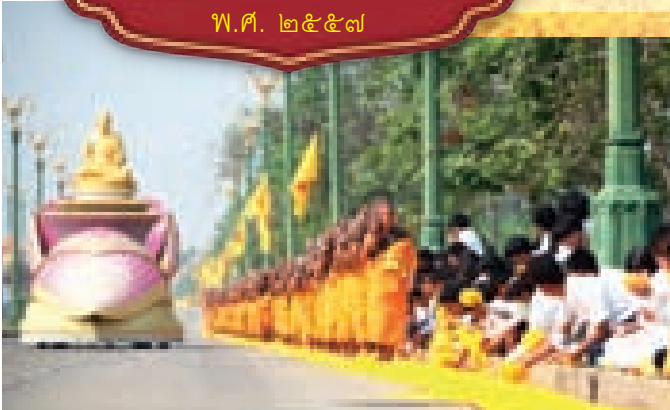

ขออนุโมทนาสาธุการกับผู้นำบุญ
สาธุชน ตลอดจนผู้มีส่วนในความสำเร็จของ
โครงการรุดงค์ธรรมชัยครั้งนี้ ขอผลานิสงส์ที่
ทุกท่านไปโปรยกลีบดอกดาวรวยอันเหลือง
อร่าม เพื่อต้อนรับพระรุดงค์ผู้ประพฤติ
ปฏิบัติธรรม จงส่งผลน้อมนำให้ทุกท่านมี
ชีวิตที่เจริญรุ่งเรือง ประสบแต่ความสุข
ความสำเร็จ และสมปรารถนาในสิ่งที่ตั้งใจ
อธิษฐานเอาไว้ดีแล้วทุกประการเทอญ.. ☺

วันพุทธบูชาที่
๒๓ มกราคม

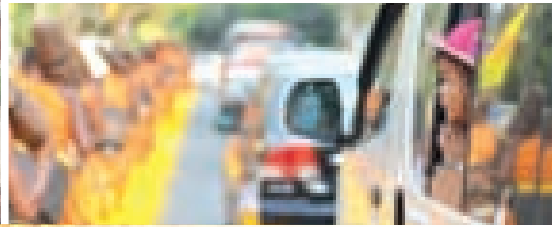
พ.ศ. ๒๕๕๗

พุทธมณฑล - แผ่นดินน้ำใส ใจสว่าง เขตตลิ่งชัน (๑๘.๖ กม.)

วันศุกร์ที่
๒๔ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

แผ่นดินน้ำใส ใจสว่าง เขตตลิ่งชัน - โรงเรียนวัดนวลนรดิศ (๑๔.๙ กม.)

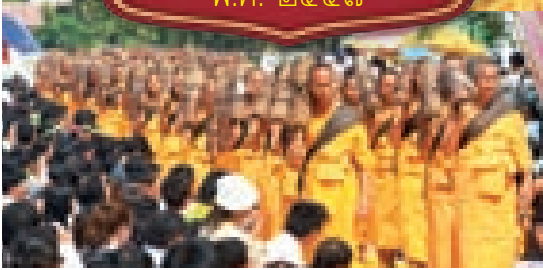
วันเสาร์ที่
๒๕ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

โรงเรียนวัดนวลนรดิศ - แผ่นดินน้ำใส ใจสว่าง เขตตลิ่งชัน
(๑๐.๓ กม.)

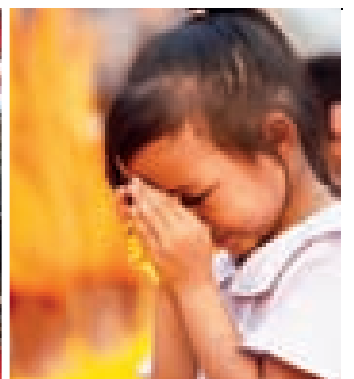
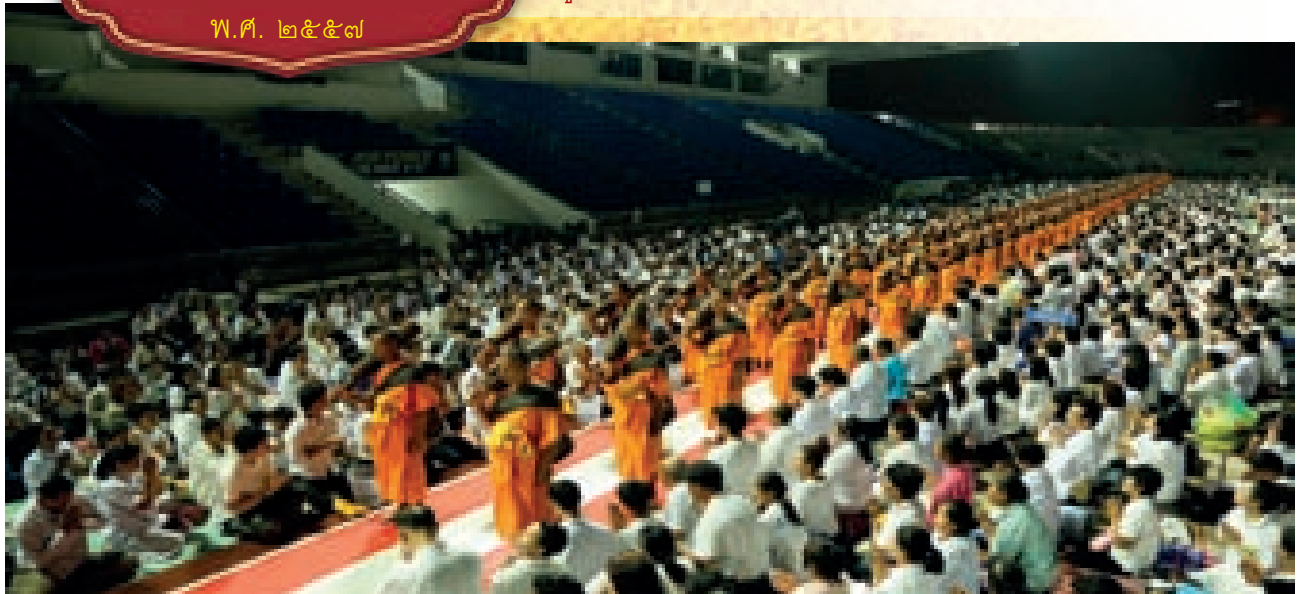
วันอาทิตย์ที่
๒๖ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

แผ่นดินน้ำใส ใจสว่าง เขตดลิ่งชัน - กรมชลประทาน (ปากเกร็ด)
(๒๒.๓ กม.)

วันจันทร์ที่
๒๗ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

กรมชลประทาน (ปากเกร็ด) - สนามกีฬากองทัพอากาศ
อู่ปะเตมีย์ (๒๔.๙ กม.)

วันอังคารที่
๒๘ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๕๗

สนามกีฬากองทัพอากาศฐปะเตมีย์ - วัดพระธรรมกาย (๑๙.๕ กม.)

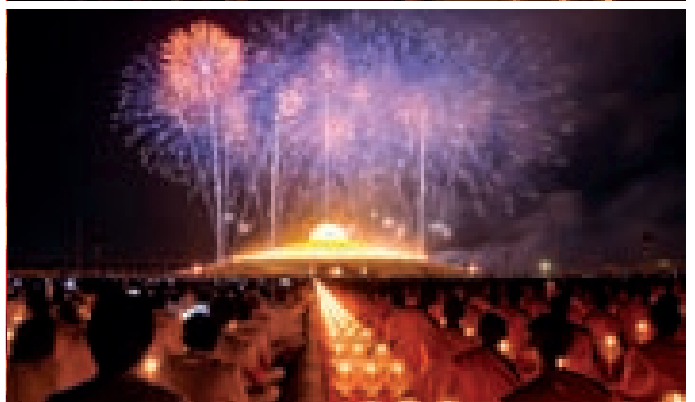
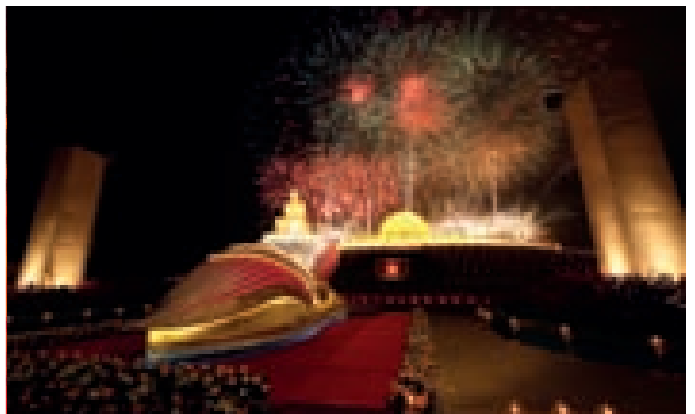
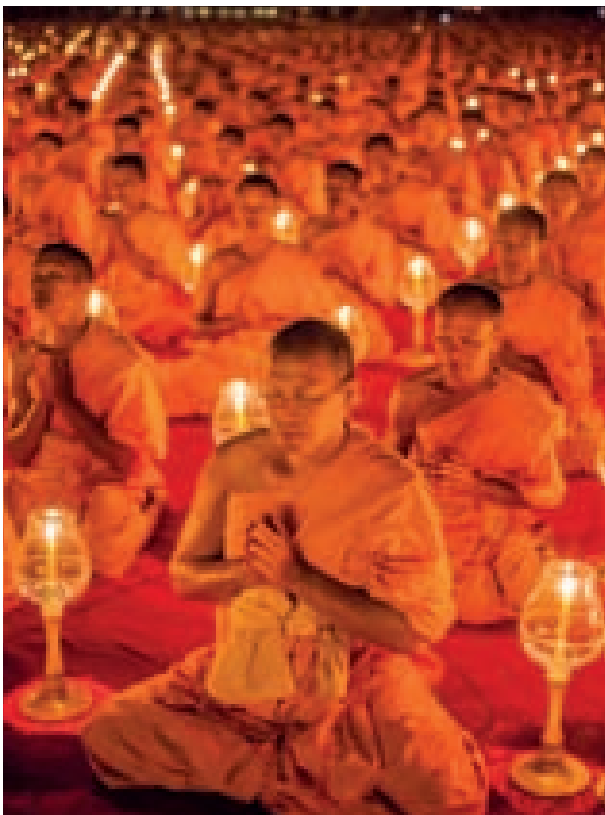

☀ หลังจากเดินธุดงค์ ฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นระยะทาง ๔๕๓.๕ กิโลเมตร ผ่านจังหวัดต่าง ๆ ถึง ๗ จังหวัด ในที่สุดพระธุดงค์ธรรมชัยกองพันเนื่อนานาบุญก็บรรลุลงถึงเส้นชัย และในวันมหาปัตินี้ มีสาธุชนมารอต้อนรับและอนุโมทนาบุญกับท่านเป็นจำนวนมาก

ในช่วงค่ำมีพิธีจุดโคมประทีปบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระผู้ปราบมาร บริเวณลานธรรม มหาธรรมกายเจดีย์ โดยมี พระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อดัมมชโย) เป็นประธานในพิธี

สาธุ...ซิดัง เม!

**อนุโมทนา พระธุดงค์กองพันเนื่อนาบุญ
กองพลจักรพรรดิदारวราย
และ V ทั้งหลาย**

**โอราทพระเทพญาณมหมานี (หลวงพ่อดัมมชโย)
วันอังคารที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗**

ลูกพระกองพันเนื่อนาบุญทั้งหลาย เราได้ฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ เดินธุดงค์ในเส้นทางพระผู้ปราบมารมาตั้งแต่วันแรกจนถึงวันนี้ บุญบารมีทั้งหมดจะได้ช่อง ทำให้ใจเราที่กลั่นแล้วกลั่นแล้ว ไสบริสุทธ์แล้วบริสุทธ์แล้ว จนความบริสุทธ์เกิดขึ้นอย่างง่าย ๆ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเราตรัสระลึกถึงตรงนี้มาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา วันนี้จะเป็นวันที่ประมวลรวมบุญบารมีทั้งหมดมาหยุดที่กลางกายของเราอย่างง่าย ๆ เพราะฉะนั้น ทั้งลูกพระลูกโยมทั้งหลายจะต้องให้ใจเรามีปิติสุขหล่อเลี้ยงให้ได้ตลอดเวลา เพื่อบุญทุกบุญ ที่ผ่านมามาตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม มาถึงวันนี้ ๒๘ มกราคม จะได้ช่องส่งผล

ลูกกองพันเนื่อนาบุญที่รักทั้งหลาย วันนี้เป็นวันแห่งมหาปิติ เป็นวันประวัติศาสตร์ ของพระพุทธศาสนา วิชาธรรมกาย ที่ต้องถูกจารึกไว้อีกครั้งหนึ่งบนโลกใบนี้ ที่ลูก ๆ กองพันเนื่อนาบุญได้เดินธุดงค์ธรรมชัย สถาปนาเส้นทางพระผู้ปราบมาร เป็นปีที่ ๓ บน เส้นทางสว่างที่โรยด้วยกลีบดาวรวยที่ยาวที่สุดในโลก จนได้บรรลุถึงเส้นชัย ชิดัง เม แล้วใน

วันนี้ ไม่ใช่แต่มนุษย์เท่านั้นที่เปล่งเสียงสาธุการ แม้แต่เทวดาก็ยังพนมมือเปล่งเสียงแซ่ซ้อง สาธุการดังลั่นกึกก้องไปทั่วโลกธาตุทั้งหลายด้วยความปลื้มปิติใจ หลวงพ่อขอนุโมทนาบุญ และยินดีต่อการกลับมาของลูก ๆ กองพันเนื่อนาบุญทุก ๆ รูป ด้วยความปลื้มปิติ และภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งขอนุโมทนาบุญกับลูก ๆ กองพลจักรพรรดิดาวรวย ตลอดจนลูก ๆ วี (V=Volunteer) ทั้งหลาย ทุกฝ่าย ทุกแผนก ที่ช่วยกันรับบุญทุก ๆ บุญ เพื่อกอบกู้พระพุทธศาสนา วิชาธรรมกาย ในครั้งนี้ได้อย่างสมบูรณ์ ตลอดระยะเวลา ๒๗ วัน

ทุก ๆ อย่างก้าว ที่ลูก ๆ กองพันเนื่อนาบุญเดินธรรมาตราประกาศพระพุทธศาสนา วิชาธรรมกาย ล้วนเต็มเปี่ยมไปด้วยบุญบารมีและก่อให้เกิดศรัทธาปสาทะแก่ มหาชนผู้พบเห็นเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้ที่ยังไม่มีศรัทธาในพระพุทธศาสนา เมื่อได้เห็น กองทัพพระอุদ্งคัธรรมชัยออกเดินอุদ্งคัธด้วยอาภักิริยาที่สงบเสงี่ยม สง่างาม เป็นแถว เป็นแนว มีระบบระเบียบที่สวยงาม เขาก็บังเกิดความศรัทธาเลื่อมใสจนหยดน้ำตาแห่ง มหาปิติท่วมท้น ส่วนผู้ที่มีศรัทธาเลื่อมใสอยู่แล้ว ก็บังเกิดความศรัทธาเลื่อมใสยิ่ง ๆ ขึ้นไป ดังนั้นลูก ๆ กองพันเนื่อนาบุญทุก ๆ รูป จึงได้ชื่อว่าเป็นผู้สืบทอดอายุพระพุทธศาสนา เป็น เนื่อนาบุญของโลก และเป็นธรรมทายาทผู้เป็นสายโลหิตของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่าง แท้จริง

หลวงพ่อก็มีความปลื้มปิติและภาคภูมิใจในตัวลูก ๆ กองพันเนื่อนาบุญเป็นอย่างมาก ที่ทุกรูปมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ เอาชีวิตเป็นเดิมพันในการเดินอุদ্งคัธบำเพ็ญสมณธรรม จนตลอดเส้นทาง ลูกต้องอดทน ฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะในทุกอนูวินาที เป็นพระแท้ที่ เผยแผ่ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยดำเนินชีวิตเป็นต้นบุญต้นแบบแก่ชาวโลก และช่วยประกาศคุณของพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระผู้ปราบมาร ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย ให้ชาวโลกได้รับรู้ ซึ่งภารกิจนี้เป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่และสำคัญที่สุดในโลกและจักรวาล แม้ วันนี้ภารกิจการเดินอุদ্งคัธธรรมชัยสิ้นสุดลงแล้ว แต่ภารกิจในการปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงธรรม ให้บรรลุวิชาธรรมกาย ยังต้องเดินหน้ากันต่อไปอย่างเข้มข้น เพราะลูกทุกรูปยังมีภารกิจ ในการเผยแผ่วิชาธรรมกายรอคอยอยู่ โดยเฉพาะอีก ๒ เดือนข้างหน้าที่จะถึงนี้ ลูกจะต้องไปช่วยทำหน้าที่พระพี่เลี้ยงของธรรมทายาทในโครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ ภาค ฤดูร้อน ๑๐๐,๐๐๐ รูป เพื่อเร่งสร้างศาสนทายาท ฟ้นฟูพระพุทธศาสนา ขยายวิชา ธรรมกายไปทั่วโลก ดังนั้นให้ลูกที่ไม่ติดภารกิจในทางโลกอยู่สร้างบารมีต่อไปก่อน เพราะ ทุกรูปมีความสำคัญมาก ลูกจะต้องเป็นกัลยาณมิตรให้กับธรรมทายาทผู้ที่มาใหม่ คอย ประคับประคองให้กำลังใจ ให้เขาเข้มแข็งเหมือนอย่างที่เราเป็น และช่วยกันถ่ายทอด ประสบการณ์ที่ดี ๆ แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้เขาบรรลุเป้าหมายในการมาบวชสร้าง บารมี ให้เป็นเนื่อนาบุญ เป็นอายุของพระพุทธศาสนาอย่างที่เรา กองพันเนื่อนาบุญเป็น หลวงพ่อขอให้ลูกทุกรูปทุ่มเทเอาชีวิตเป็นเดิมพันในการสร้างบารมีให้เต็มที่เต็มที่กำลังยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ต่างมุมมอง

พระธรรมปิฎก เจ้าคณะจังหวัดสระบุรี

“โครงการอุดหนุนธรรมชัยเพื่อฟื้นฟูศีลธรรมโลกเป็นพุทธประเพณีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นการนำพาพระภิกษุทั้งหลายรวมถึงพระเถระและพระธรรมทายาท ให้มีโอกาสดำเนินรอยตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในการประกาศพระศาสนา ทำให้ได้ฝึกตนอย่างเข้มข้น ซึ่งเป็นไปตามหลักธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คณะสงฆ์ทุกรูปและอาตมภาพมีความชื่นชมปีติยินดี และสุขใจ ที่มีส่วนร่วมในการช่วยฟื้นฟูศีลธรรมโลก ไม่เพียงเท่านั้น โครงการนี้ยังทำให้คนทุกชาติ ทุกศาสนา ทุกภาษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีโอกาสร่วมกันทำบุญและทำความดี จึงขออนุโมทนาบุญกับพระอุปัชฌาย์จำนวน ๑,๑๒๙ รูป และกัลยาณมิตรทั้งหลายที่มีส่วนช่วยกันทำให้โครงการนี้เกิดขึ้น”

พระเทพสุวรรณโมลี เจ้าคณะจังหวัดสุพรรณบุรี

“การเดินธุดงค์ธรรมชัยของพระจำนวนพันกว่ารูปนี้ นับเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ยากยิ่งในยุคปัจจุบัน และเป็นการดำเนินตามรอยบาทพระศาสดา ตามตำนานทางพระพุทธศาสนาของเรา ในครั้งพุทธกาล องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ทรงนำพระภิกษุสงฆ์จำนวน ๕๐๐ รูป เดินธุดงค์ประกาศศาสนาจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่งเป็นประจำอยู่แล้ว การธุดงค์ธรรมชัยของพวกเรา ก็เป็นการเดินที่เป็นระเบียบเรียบร้อย เหมือนกับภาพที่พระมหากัสสปะ ภาพที่พระพุทธองค์ทรงพาพระสงฆ์ ๕๐๐ รูป เดินธุดงค์ด้วยความสงบ ด้วยความเรียบร้อย”

พระเทพมหาเจติยาจารย์ เจ้าคณะจังหวัดนครปฐม

“การปฏิบัติธุดงค์เป็นการประกาศพระพุทธศาสนาที่สำคัญอย่างหนึ่ง พระพุทธเจ้าประกาศศาสนาได้รวดเร็ว ก็เพราะขยันเดินขยันไป และเวลาพระองค์เสด็จไปไหน จะมีพระสงฆ์ ๕๐๐ รูป ที่ฝึกกิริยามารยาทมาอย่างดีเป็นบริวาร มีครบทั้งศีล สมาธิ ปัญญา เป็นที่น่าศรัทธาเลื่อมใส ฉะนั้นในขณะนี้ที่ออกธุดงค์ เราต้องฝึกทั้ง ๔ ประการให้ได้ คือ ๑. ศีลาจารวัตร ต้องฝึกนุ่งห่มให้เรียบร้อย จะเดินไปข้างหน้า ถอยหลัง เหลียวซ้ายแลขวา ฝึกให้ดี ๒. ฝึกให้มีคุณธรรม

ที่สำคัญ คือ กายสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริต ๓. ต้องพยายามแสวงหาความรู้ ๔. ขันติ ความอดทน ตัวนี้เป็นสุดยอดที่จะทำให้ชีวิตได้รับความสำเร็จ ถ้าเราปฏิบัติได้ ชีวิตเราจะมีความเจริญ จะสามารถช่วยกันเผยแผ่พระศาสนา และเป็นเนืองนาบุญของชาวโลกได้อย่างดี”

พระครูวิสุทธินนทคุณ เจ้าคณะอำเภอไทรน้อย จ.นนทบุรี

“หลวงพ่อบอกว่าพระพุทธรูปทั้ง ๑,๑๒๙ รูปนี้ เป็นทหารเอกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า การจาริกมาอย่างนี้สามารถที่จะทำให้ศัตรูทั้งหลายที่คิดจะทำลายพระพุทธศาสนาต้องล่าถอยลง จนไม่อาจกระทำความชั่วต่อพระพุทธศาสนาได้ ขออนุโมทนาบุญไปยังหลวงพ่อัมมชโยด้วย ที่จัดการเรื่องนี้ให้เป็นรูปธรรมขึ้นมาอย่างน่าชื่นใจ”

พระครูสาราภีวัฒน์ เจ้าอาวาสวัดตาก้อง จ.นครปฐม

“คนเราเกิดมามีอยู่ ๒ อย่าง คือ ๑. ดี ๒. ชั่ว ความดีทำได้ง่าย แต่คนเราไม่ค่อยชอบทำ ทำชั่วต้องแอบทำ ยังไปทำกัน แต่ที่พระพุทธรูปธรรมชัยทำในครั้งนี่ เป็นการทำความดีอย่างสง่าผ่าเผย อาตมาขออำนาจพรให้คณะผู้จัดทำ และขอให้หลวงพ่อัมมชโยดำเนินโครงการนี้ทุกปี จะเดินผ่านเส้นไหนก็ได้ แต่ขอให้ทำทุกปี จะได้มาช่วยกันดึงจิตใจของคนที่ไม่ค่อยเข้าถึงธรรม ให้เข้าถึงธรรม ที่ไม่ค่อยเข้าถึงวัด ก็ให้เข้าถึงวัด”

พระสมุห์อ่อนวัฒน์ อายุวทุฒโน เจ้าอาวาสวัดโบสถ์ (บน) จ.นนทบุรี

“การที่คณะพระพุทธรูปพันกว่ารูปเดินทางมาที่วัดโบสถ์ (บน) อาตมาภาพและคณะสงฆ์ตลอดจนชาวบ้านในละแวกนี้ มีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ญาติโยมพากันมาสอบถามตลอดว่า พระพุทธรูปจะมาเมื่อไร มีอะไรให้ช่วยบ้าง เพราะการได้ต้อนรับพระพุทธรูปเป็นสิ่งที่หาได้ยากในโลก ชาวบ้านทุกคนเตรียมพร้อม หน้าบ้านใครก็ทำความสะอาดกัน และมาร่วมบุญเป็นเจ้าภาพอาหารบ้าง น้ำดื่มบ้าง ปลื้มปีติกันมาก อาตมาอยากให้อำนาจพระพุทธรูปดี ๆ อย่างนี้ต่อไป เพื่อเป็นหลักให้พระพุทธศาสนาของเรา”

พระภิกษุณิกายโจเก ประเทศเกาหลีใต้

“แม้ आएतमाเป็นพระเหมือนกัน แต่ได้เห็นพระทั้งหลายเดิน
ธุดงค์และมีญาติโยมคอยปรียดอ้อมไ้ม้อย่างนี้ ทำให้ปลื้มจนน้ำตาไหล
และมีความสุขมาก นับเป็นวาสนาที่ได้มารู้จักการสั่งสมบุญกับ
พระธุดงค์ และหวังว่าจะได้เป็นเหมือนพระธุดงค์เหล่านั้น ที่เป็นศิษย์
ที่สมบุญพร้อมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”

นายอภิรักษ์ จันทรังษี อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

“การที่พระถึง ๑,๑๒๙ รูป เดินธุดงค์ไปยั้งจังหวัดต่าง ๆ นั้น คือ
เรื่องของการเผยแผ่พระศาสนาให้พี่น้องประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ ได้รับ
อานิสสงส์แห่งบุญ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ
ได้ร่วมบุญใหญ่ด้วยกัน และเป็นการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งถือเป็น
ศาสนาประจำชาติของไทยเรา และเป็นการเชิญชวนพุทธศาสนิกชน
ทั้งหลายให้เห็นความสำคัญของพระศาสนา ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ดียิ่ง
เป็นมงคลอย่างยิ่ง ขอชื่นชมและอนุโมทนาบุญด้วยนะครับ”

นายพงศธร สัจจชลพันธ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

“ผมมีความรู้สึกชื่นใจและอ้อมอกอ้อมใจ โดยเฉพาะในช่วงนี้เป็น
ช่วงเทศกาลปีใหม่ เราเปิดศักราชใหม่ด้วยการทำบุญทำกุศล ผมคิด
ว่าเป็นมงคลในชีวิตของพุทธศาสนิกชนชาวจังหวัดปทุมธานี ผมดีใจที่
มีกิจกรรมที่มีส่วนในการสืบต่อพระพุทธศาสนา และเปิดโอกาสให้
พี่น้องประชาชนได้ทำบุญทำกุศลในครั้งนี้”

นายธน นเวชกรกานนท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

“วันนี้ผมได้ร่วมกับพี่น้องชาวพุทธมาถวายภัตตาหารเช้า
ถือว่าเราได้ประกอบบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ เพื่ออามรงไว้ซึ่งความเจริญ
ความรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนา ก็ขอเชิญชวนพี่น้องทุกคนนะครับ
เมื่อพระธุดงค์ผ่านไปเส้นทางใด ถือว่าท่านมาโปรดพวกเรา เราต้อง
ออกมาต้อนรับท่านนะครับ”

พ.ต.ท.สุวิชา ชันงาม สวป.สภ.บางศรีเมือง จ.นนทบุรี

“ปลื้มใจที่มีโอกาสพาลูกสาวมาร่วมต้อนรับคณะพระธุดงค์
ซึ่งจะได้ปลูกฝังความมีศีลธรรม ให้เขามีจิตใจที่อ่อนโยน เป็นเด็กดี
และเป็นพลังสำคัญให้แก่ประเทศชาติต่อไป”

นายวินัย เนตรพระฤทธิ์ นายก อบต.บ้านกระแซง จ.ปทุมธานี

“วันนี้ปลื้มปิติเหมือนได้อยู่บนสวรรค์ชั้นสูงสุด พุดแล้วชนลูก เคยสร้างบุญสร้างกุศลมาก็เยอะ แต่ครั้งนี้ปลื้มมากมาย ตายก็ไม่เสียดายชีวิตแล้ว เพราะว่าเราได้ทำบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ พระเป็นพิน ทุรูปนะครึบ อยากให้วัดพระธรรมกายอนุรักษสิ่งดี ๆ อย่างนี้ให้กับประเทศชาติและพระพุทธศาสนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในปีต่อ ๆ ไปจะได้มาร่วมอนุโมทนาบุญในกุศลอันยิ่งใหญ่นี้อีก”

นายสมชาย เจริญทรัพย์ หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล เทศบาลเมืองสองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

“โครงการนี้ผมว่าดีที่สุดเลยนะครับ เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ได้มาล้างเท้าพระพุทธรูปเป็นพันรูปอย่างนี้ ครั้งที่แล้วก็เคยมาโปรยกลีบกุหลาบให้ท่านพันกว่าองค์เหมือนกัน แต่ไม่ซาบซึ้งเท่าครั้งนี้ ชาวสองพี่น้องยินดีมากที่พระพุทธรูปเป็นพันองค์มาที่สองพี่น้อง”

ผอ.อ่อนจันทร์ นุชบุรณ์ โรงเรียนวัดสองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

“นักเรียนชอบที่ได้มาร่วมกิจกรรมนี้ บางคนบอกว่าตื่นมานั่งสมาธิตั้งแต่เช้า เพื่อเตรียมตัวมารับพระ แล้วพอเด็กได้พุดว่าสาธุเป็นพันครั้ง ความดีงาม ความอ่อนโยน ต้องถูกซึมซับเข้าไปในจิตใจของเด็ก จะทำให้เขาเป็นคนดีในวันข้างหน้า”

ป้าประทุม เอี่ยมเที่ยง ลูกจ้างร้านก๋วยเตี๋ยวเย็นตาโฟ จ.นนทบุรี

“ปีที่แล้วป้ามาโปรยดาวรวย ได้รับเหรียญหลวงพ่อดไป ๑ เหรียญ ตั้งแต่นั้นก็พกเหรียญติดตัวมาตลอด ป้ารู้สึกรักเหรียญนี้มาก ทำอะไร ไปไหน หรือจะนอนก็ต้องพกเหรียญติดกระเป๋าไว้ นึกถึงแต่ท่าน ตั้งแต่ได้เหรียญหลวงพ่อดมาติดตัว ถึงคราวจะอด มันไม่อด ถึงคราวจะลำบาก มันไม่ลำบาก จะมีคนมาคอยช่วยเหลือ ป้ายืนยันว่าเหรียญหลวงพ่อดนี้ดีจริง ๆ มีไว้ไม่ยากจนค่ะ”

Mr. Fridolin Holzer ชาวเยอรมัน

“ที่นี่มีคนดีที่มีความสุขอยู่มากมาย พวกเขาทำงานหนักเพื่อให้งานนี้เกิดขึ้น เป็นงานที่ยิ่งใหญ่มาก ถ้าคนทั่วโลกได้เข้าร่วมงานนี้ ก็คงจะคิดเหมือนกันว่าที่นี่สวยงามมาก และพวกเขาต้องมีความสุขที่ได้มาที่นี่ด้วยกัน ผมคิดว่าพระพุทธศาสนายิ่งใหญ่ เพราะชาวพุทธมีความสุขมาก และพระพุทธเจ้าทำประโยชน์ให้กับโลกนี้มากมาย”

Nang Kham None ชาวเมียนมาร์

“ตอนแรกมาแค่คนเดียวเราก็กป้อมอยู่แล้ว ร้องให้ทุกครั้งเลย ปีนี้ยิ่งปลื้มกว่าทุก ๆ ปี เพราะว่าเราได้ไปชวนชาวพม่ามาจากมหาชัย ประมาณ ๖๐ คน อยากให้ศาสนาของเราเจริญรุ่งเรืองอยู่อย่างนี้ แต่ทางพม่าไม่มีเดินตรงดั่งอย่างนี้ เวลาได้เห็นอย่างนี้ปลื้มใจมาก”

ป้าแหล่ สมสมุทร ชาวลาว

“ป้ามาจาก สปป.ลาว โปรยตั้งแต่ปีแรกที่โปรยสลับกุหลาบ ตอนนั้นป้าอธิษฐานกับพระพุทธรูปว่า ขอให้ลูกชายได้มาเดินตรงดั่งแบบนี้ ขอให้ลูกชายได้บวชแบบนี้ ขออย่างนั้นจนรูปสุดท้าย ป้าเชื่อว่าพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ แล้วท่านก็ศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ เพราะปีนี้ลูกชายป้าบวช และได้มาเป็นหนึ่งในกองพันเนื่อนาบุญ เวลาเห็นพระลูกชายเดินมา ปลื้มจนน้ำตาไหลเลยจ้ะ”

นายจตุพงษ์ มงคลมณี ม.๖ รร.บางกระทุ่มพิทยาคม จ.พิษณุโลก

“ตอนโปรยดาวรวยมือผมสั่นไปหมดครับ ดีใจมาก ผมไม่เคยเห็นพระที่โหนดมากเท่านี้มาก่อน ผมรู้สึกภาคภูมิใจมากที่ได้เกิดมาเป็นชาวพุทธ วันนี้ผมปลื้มใจมากจนไม่รู้จะพูดอย่างไร (น้ำตาไหล) อยากให้ทุกคนได้มาสัมผัส ได้มาเห็นว่าเป็นชาวพุทธดีมากแค่โหนด และในการที่ผมเป็นผู้ชาย ผมอยากบวช อยากเดินอย่างนี้ เพราะรู้สึกปลื้มมาก บุญนี้ใหญ่ที่สุดในชีวิตที่ผมเจอมาครับ”

ด.ญ.สุรัตนา พลสว่าง ม.๒ รร.บางกระทุ่มพิทยาคม จ.พิษณุโลก

“ปีที่แล้วหนูไม่ได้มา หนูรอคอยโอกาสนี้มานานแล้วคะ ตอนที่หนูเห็นพระองค์แรกเดินมารู้สึกปลื้มมากจนกลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่ สาธุกับท่านตลอด หนูเห็นบางองค์มีบาดแผล หนูรู้สึกถึงความอดทนของท่านมากคะ หนูเสียใจนะคะที่หนูไม่ได้เกิดเป็นผู้ชาย ส่วนใครเป็นผู้ชายก็อยากให้ทำความดีแบบนี้ บวชเพื่อทดแทนบุญคุณพ่อและแม่ที่ท่านให้เราเกิดมา หนูอยากชวนให้ทุก ๆ คนหันมาสนใจพระพุทธศาสนา และทำบุญบำรุงให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไปคะ”

“ไม่มีทางลัดอื่นในการเข้าถึงธรรม นอกจากค่อย ๆ สัม
ความบริสุทธิ์ ความละเอียด ความหยุดนิ่งของใจ”

พระเทพญาณมหามุนี
(หลวงพ่อรัญมขโย)

เนเจอร์กิฟ

แนวโยคะ

เพื่อคุณภาพ...เพื่อคุณ

เนเจอร์กิฟ คอฟฟี่พลัส คำตอบสุดท้าย...สำหรับผู้ที่ต้องการลดความอ้วน

โทร. ๐๒-๘๑๘-๓๕๐๐

“การมาวัดวันหนึ่ง ก็ได้บุญไปช่วงหนึ่ง ถ้าไม่มาก็ไม่ได้ ถ้ามาแล้วก็ได้บุญ
บุญจะสะสมทัບทวีเหมือนกับเก็บออมสิน”

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

บริษัท วิชายน์ เทเลคอม จำกัด

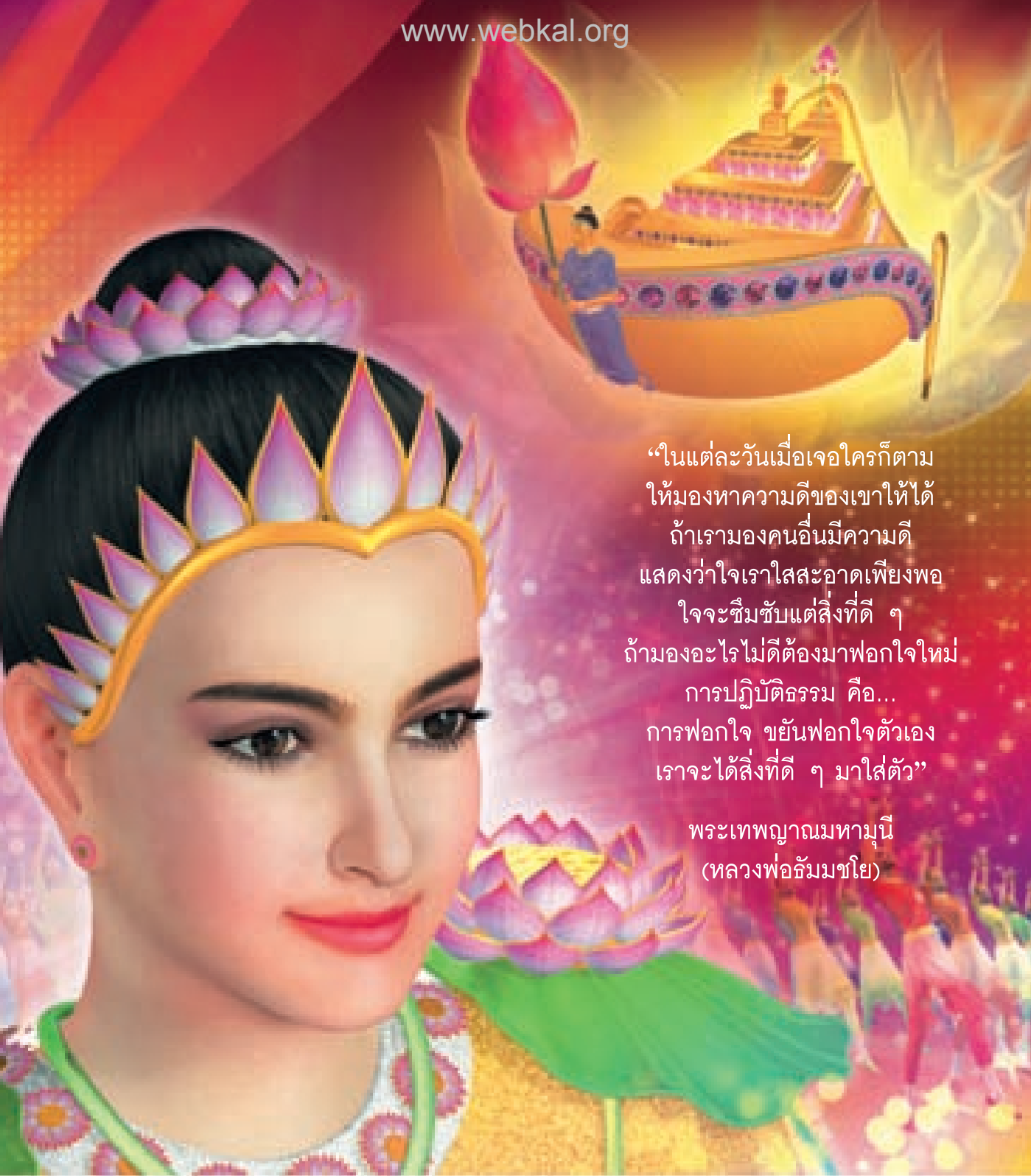
บริษัทผู้ให้บริการโครงข่ายช่องสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมได้รับใบอนุญาต Network Provider
จาก กสทช. ในระบบดาวเทียม C-Band และ Ku-Band ให้บริการออกอากาศทั้งในและต่างประเทศทั่วโลก

โทร : (๐๒) ๓๐๐-๕๕๖๐-๑ แฟกซ์ : (๐๒) ๙๑๘-๔๑๓๘ มือถือ : ๐๘๑-๘๑๕-๙๖๔๕

อีเมล : uraratc@vshine.com เว็บไซต์ : www.vtelecom.co.th, www.vtelecom.in.th

อาคารเลขที่ ๑๑ ถนนพระรามเก้า ๕๔ (ซอย ๕ เสรี ๗) แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๕๐

“ในแต่ละวันเมื่อเจอใครก็ตาม
ให้มองหาความดีของเขาให้ได้
ถ้าเรามองคนอื่นมีความดี
แสดงว่าใจเราใสสะอาดเพียงพอ
ใจจะซึมซับแต่สิ่งที่ดี ๆ
ถ้ามองอะไรไม่ดีต้องมาฟอกใจใหม่
การปฏิบัติธรรม คือ...
การฟอกใจ ขยับฟอกใจตัวเอง
เราจะได้สิ่งที่ดี ๆ มาใส่ตัว”

พระเทพญาณมหามุนี
(หลวงพี่ธัมมชโย)

สนับสนุนการจัดพิมพ์

วารสารอยู่ในบุญ

เพื่อนอบเป็นกรรมการโดย

monobo®

KARDAS®

kardasshoes.com

Mixstar

สัมภาษณ์พิเศษ

เรื่อง : ร.ลี้ฉวีเฉลิมวงศ์ E-mail : R.luck072@gmail.com

V
STAR★

ณ แดนประสูติ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แม้ประเทศเนปาลเป็นแดน
ประสูติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่
ปัจจุบันประชากรส่วนใหญ่กลับนับถือ
ศาสนาฮินดู ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องง่ายนัก
กับการที่จะนำโครงการเด็กดีวิสตาร์
เข้าไปบุกเบิกยังประเทศที่ต่างความเชื่อ
ต่างศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม...

แต่ในความยากก็พอจะมีช่องทาง
เพราะความตั้งใจจริงของ **คุณพรสรร กำลังเอก**
ที่สวมหัวใจของการทำหน้าที่กัลยาณมิตรอย่าง
แท้จริง

“ยอมรับว่า การไปบุกเบิกนำโครงการ
เด็กดีวิสตาร์ไปสู่เนปาล เป็นการทดสอบกำลังใจ
เราอย่างมาก เพราะการทำงานใหญ่ย่อมมี
อุปสรรคเป็นธรรมดา แต่เนื่องจากงานนี้เราได้
แรงบันดาลใจอันยิ่งใหญ่จาก **พระเดชพระคุณ
พระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อดัมมชโย)**
ที่เห็นท่านทำโครงการเด็กดีวิสตาร์ จนเยาวชน
ไทยเป็นล้าน ๆ คน เกิดการเปลี่ยนแปลงไป
ในทางที่ดีขึ้นมากมาย และที่สำคัญ **พระเดช
พระคุณพระราชภาวนาจารย์ (หลวงพ่
อทัตตชีโว)** ท่านก็เมตตาชี้แนะวิธีการทำงาน
มาให้ จึงทำให้เรามีแรงใจว่า..ครั้งหนึ่งในชีวิต
เราต้องลองดูสักตั้ง อีกทั้งเรายังอยู่ในฐานะที่
พอจะมีช่องทาง เนื่องจากเราและพระลูกชาย
(พระประพุทธ พุทธิพล) รู้จักกับ **คุณเนอวานา
ชอตรี** ซึ่งครอบครัวของเขาเป็นเจ้าของธุรกิจ

ที่รวกระดับต้น ๆ ของประเทศเนปาล มีธุรกิจในเครือถึง ๑๒ ประเภท และที่สำคัญ เขายังเป็นเจ้าของโรงเรียนถึง ๙ โรงเรียน ที่มีนักเรียนถึง ๒,๕๐๐ คน ซึ่งพอเราทราบตรงนี้ก็เห็นว่ามีความเป็นไปได้ทันที ด้วยเหตุนี้เราจึงคุยกับคุณเนอวานว่าอยากจะนำโครงการเด็กดีวิสตาร์ไปสู่เนปาล”

หลายคนอาจจะสงสัยว่า ความต่างทางศาสนาอาจเป็นอุปสรรคต่อการยอมรับโครงการเด็กดีวิสตาร์ไปให้เด็กนักเรียนที่นั่นทำ ซึ่งเราก็ได้คำตอบที่ชัดเจนจากคุณพรสวรรค์ทันทีว่า...

◀ คุณพรสวรรค์ กำลังเอก

“เราไม่ได้ไปเปลี่ยนศาสนาเขา แต่เราเอาความดีสากลไปสอนเด็ก ๆ ให้เขารักความสะอาด ความเป็นระเบียบ มีความสุภาพ ตรงต่อเวลา และมีจิตตั้งมั่นเป็นสมาธิ โดยฝึกผ่านกิจกรรม ๕ ห้องชีวิต ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อทัตตະท่านแนะนำไว้”

การทำโครงการเด็กดีวิสตาร์ที่ประเทศเนปาล เริ่มจากการแนะนำให้คุณเนอวานา ฝึกสมาธิจนเห็นประโยชน์ของสมาธิด้วยตัวเอง จากนั้นคุณพรสวรรค์ก็คุยถึงวิธีการทำโครงการ

“เราแนะนำให้คุณเนอวานา ส่งครูแกนนำในโรงเรียนของเขาจำนวน ๔ คนบินข้ามประเทศมานั่งสมาธิที่เมืองไทยเป็นเวลา ๗ วัน เพื่อนำวิธีฝึกสมาธิและวิธีการทำโครงการเด็กดีวิสตาร์กลับไปทำที่เนปาล โดยให้เด็ก ๆ ทำการบ้าน ๑๐ ข้อ อย่างต่อเนื่องหลายเดือน จากนั้นก็ให้คุณครูคัดเด็กจากโรงเรียนในเครือของคุณเนอวานาจำนวน ๔ โรงเรียน ซึ่งได้แก่โรงเรียน D.P.S Biggunj, The Chandbagh School (New Block), The Chandbagh School (Main Block) และ Champion School มาเข้าค่ายอบรม ซึ่งเขาคัดมาได้ ๗๓ คน มีอายุระหว่าง ๙-๑๒ ปี

จากนั้นเราก็นิมนต์ทีมงานพระอาจารย์จากวัดพระธรรมกายและเจ้าหน้าที่ที่วัดบินไปช่วยกันจัดค่าย ระหว่างวันที่ ๕-๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งในช่วงเวลาที่จัดค่าย เราก็เชิญคุณครูจากโรงเรียนต่าง ๆ มาเพิ่มอีก ๕ โรงเรียน เพื่อมาศึกษาดูงานในครั้งนี้ด้วย”

เด็ก ๆ ที่เข้าฐานกิจกรรมประทับใจหลาย ๆ สิ่งที่เขาไม่เคยทำกันมาก่อน เช่น เรื่องการเคี้ยวอาหารนอกจากจามข้าวหลังจากทานอาหารเสร็จ หรือเรื่องการล้างห้องน้ำแรก ๆ เด็ก ๆ รู้สึกว่าเป็นเรื่องแปลก แต่พอได้ลงมือทำจริง ๆ ก็รู้สึกชอบ สนุก และหลังจากทำแล้ว ก็รู้สึกสบายตา สบายใจ ที่โรงเรียนสะอาดขึ้นด้วยมือของพวกเขาเอง ดังที่หนูน้อยมานาวิ ชูปบรา บอกว่า...

▶ หนูน้อยมานาวี ชูปบรา
(เด็กผู้หญิงนั่งติดคุณแม่)

“ประทับใจการทำความสะอาดห้องน้ำ เพราะว่าหนูไม่เคยทำความสะอาดห้องน้ำแบบนี้มาก่อนเลยในชีวิต ครั้งแรกที่หนูลองทำ หนูค่อนข้างขย่ะแฉะยงนิด ๆ รู้สึกว่า นี่มันเกิดอะไรขึ้น แต่สุดท้ายแล้วหนูก็ไปช่วยแม่ทำความสะอาดด้วยกัน รู้สึกสนุกดี และคิดว่าไม่เห็นจะยากเลย และอีกอย่างหนึ่งหนูชอบการนั่งสมาธิค่ะ เป็นกิจกรรมที่หนูชอบมากที่สุด ในโครงการเด็กดีวิสตาร์ ครั้งแรกที่หนูลองนั่งสมาธิ รู้สึกว่าค่อนข้างยากนิดหนึ่ง แต่หลังจากได้ทำที่โรงเรียนบ่อย ๆ ทุก ๆ เข้าแล้ว หนูก็พบว่ามันง่ายมาก หนูรู้สึกผ่อนคลายสบาย และสนุกมากกับการทำกิจกรรมแบบนี้กับเพื่อน ๆ ของหนูค่ะ”

หลังจากนำโครงการเด็กดีวิสตาร์เข้ามาทำในโรงเรียน ทุกเช้าหลังเคารพธงชาติ เด็กทั้งโรงเรียนจะต้องนั่งสมาธิก่อนเข้าเรียน และระหว่างคาบเรียนก็ให้นักเรียนทำจิตให้เป็นสมาธิ ๕ นาที ก่อนเริ่มเรียน ซึ่งเรื่องนี้ น้องรุตรา วิสวาศสมา บอกว่า...

▶ น้องรุตรา วิสวาศสมา

“สิ่งที่ผมชอบมากที่สุดก็คือ การนั่งสมาธิ เพราะมันทำให้ผมมีความสุขผ่อนคลาย และไม่เครียด เมื่อก่อนผมเป็นคนขี้โมโหแม้กับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ตอนนี้ผมสามารถควบคุมความโกรธได้ และที่สำคัญเมื่อผมหลับตาและทำให้สงบที่ศูนย์กลางกาย ผมรู้สึกตัวเบาคล้ายขนนก เหมือนกำลังล่องลอยอยู่ในอากาศ และผมก็เข้าไปอยู่ในดวงกลมใส เมื่อผมลืมตาขึ้น ก็รู้สึกสดชื่นเหมือนกลายเป็นคนใหม่”

▲ ครอบครัวภัทท์

การทำโครงการนี้ที่เนปาล ถือเป็นการทำในระดับเล็ก โดยมีการติดตามผลของนักเรียนถึงที่บ้าน คือตามไปสอบถามความประทับใจจากพ่อแม่ของเด็ก ๆ ดังตัวอย่างการติดตามผลเด็กใน **ครอบครัวภัทท์**

“ตั้งแต่ลูกได้เข้าร่วมโครงการเด็กดีวิสตาร์ ลูกตื่นหมองเช้าเป็นประจำทุกวัน เก็บห้องนอนจนเรียบร้อย บางครั้งก็ลูกมาทำความสะอาดห้องน้ำ บางครั้งปิดกวาดห้องตัวเอง ครอบครัวเราได้พบความเปลี่ยนแปลงหลายอย่างเลยครับ อย่างเช่น เมื่อก่อนลูกติดพ่อกับแม่มาก แต่ตอนนี้เขาพยายามทำทุกสิ่งด้วยตัวเอง อีกทั้งยังทำเป็นขั้นเป็นตอนแบบ ๑-๒-๓-๔ จนตอนนี้เขาสามารถทำอะไรหลาย ๆ อย่างได้เป็นระบบระเบียบมากขึ้น”

ในการทำโครงการนี้ ทีมงานทุกคนเหนื่อยมาก ๆ แต่ก็ปลื้มใจ เพราะในเบื้องต้นถึงแม้คุณเนอวานาเห็นด้วยก็จริง แต่คณะผู้บริหารของโรงเรียนยังรู้สึกเฉย ๆ ไม่เข้าใจว่าทีมงานไปทำอะไร แม้ตอนหลังพอจัดค่ายเสร็จแล้วพวกเขาก็ยังมาพูดกับทีมงานเป็นการส่วนตัวว่า เขามองไม่ออกเลยว่า การที่ทีมงานไปทำโครงการนี้ให้เขานั้น ได้อะไรเป็นการตอบแทนอย่างไรก็ตาม เขาก็รู้สึกซาบซึ้งกับการเปลี่ยนแปลงที่ดีที่เกิดขึ้น ดังคำพูดของคุณบุษเชิน จันดรา เซนกรู ผู้บริหาร CG Education Schools ที่กล่าวว่า...

▲ คุณบุษเชิน จันดรา เซนกรู
ผู้บริหาร CG Education
Schools

“ผมขอขอบคุณ และรู้สึกซาบซึ้งที่ตัวแทนโครงการเด็กดีวิสตาร์ดันดันมาจากประเทศไทย มาสานต่อโครงการนี้ที่ประเทศเนปาล ผมคิดว่า หากโครงการเด็กดีวิสตาร์ได้ขยายไปทั่วโลก จะมีผลกระทบครั้งยิ่งใหญ่ ในฐานะที่ผมเป็นหนึ่งในผู้นำการศึกษาของ CG Education Schools ถือเป็นหน้าที่หลักของผม ที่จะนำสิ่งดี ๆ อย่างนี้ไปบอกเพื่อน ๆ ในแวดวงการศึกษาของประเทศเนปาล เพราะผมคิดว่า โครงการเด็กดีวิสตาร์ไม่ควรถูกเก็บไว้

เฉพาะใน CG Education Schools เท่านั้น เพราะเป็นโครงการที่เกิดประโยชน์ ไม่ใช่แค่ต่อเด็กนักเรียน ต่อครอบครัว และต่อโรงเรียนเท่านั้น แต่จะมีประโยชน์ต่อชาติของเราด้วย”

ส่วน คุณเนอวานา ซอดรี ก็เปิดใจว่า...

คุณเนอวานา ซอดรี

“ผมว่าโครงการนี้เป็นอะไรที่สมบูรณ์แบบทีเดียว เป็นโครงการที่เปิดโอกาสในการสร้างความรับผิดชอบต่อเพื่อนมนุษย์ให้เกิดขึ้นกับเยาวชนในวันข้างหน้า เป็นโครงการที่เริ่มต้นอย่างเรียบง่าย ด้วยการสอนให้เด็ก ๆ ช่วยเหลือกัน ซึ่งทางผมได้รับคำแนะนำที่ประเมินค่าไม่ได้ และได้รับความช่วยเหลือในระดับที่สูงมากจากทุกท่านที่มาจากประเทศไทย ซึ่งผมก็เชื่อมั่นว่า นักเรียนกลุ่มแรกที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้ จะกลายเป็นอนาคตของประเทศที่ใคร ๆ ต่างก็ต้องการ ผมอยากจะทำกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่ที่ได้อำนวยความสะดวกมาให้ ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้ร่วมโครงการนี้ รู้สึกขอบคุณ

และซาบซึ้งจนไม่รู้จะพรรณนาออกมาอย่างไร และขอเก็บความทรงจำนี้ไว้ เพราะสิ่งที่ทุกคนทุ่มเทแนะนำให้เรา จะเป็นสิ่งที่อยู่กับเราและเด็ก ๆ ไปตลอดชีวิต”

หลังจากจัดกิจกรรมค่ายอบรมเสร็จเมื่อทีมงานจะกลับเมืองไทย คณะครูและผู้บริหารซึ่งรู้สึกผูกพันและซาบซึ้งกับทีมงานอย่างบอกไม่ถูก ต่างไม่ยอมให้ทีมงานจากพวกเขาไป พวกเด็กนักเรียนก็ร้องไห้ และพากันเรียกคุณพรสวรรค์ว่า “Universal Mom” หรือ “คุณแม่แห่งจักรวาล” ทำให้ทีมงานรู้สึกที่เด็ก ๆ สามารถสัมผัสถึงอานุภาพแห่งการให้ที่ทำให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นได้ นอกจากนี้ทุกคนยังฝากกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่ที่ดำริทำโครงการดี ๆ มาให้พวกเขาด้วย

ในส่วนของทีมงาน ทุกคนตั้งใจว่าจะทำโครงการนี้อย่างต่อเนื่อง และจะกลับไปเนปาลอีก เพื่อขยายโครงการนี้เข้าไปยังทุกโรงเรียนในประเทศเนปาล..

“การจะเข้าถึงพระธรรมกายได้ ต้องหยุดอย่างเดียว

การฝึกให้หยุดใช้หลัก คือ ต้องสบาย

ฝึกใจให้สบาย ๆ ให้บริสุทธิ์ผ่องใส”

พระเทพญาณมหามุนี
(หลวงปู่ธัมมชโย)

ทิพยาภรณ์อลังการ

อานิสงส์แห่งบุญจากการถวายผ้าไตร

บริษัท ปาณิก จำกัด

สาขาใหญ่ : ๓๖/๒๖ ซอยสุขุมวิท ๑๑, แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

โทร : ๐๒-๒๖๑๑๒๓๔-๕๖๗๘๙, ๐๒-๒๖๑๑๒๓๔๕๖๗

www.pannik.com / e-mail : support@pannik.com

ขอสงวนลิขสิทธิ์ในความเชื่อทางศาสนาทุกนิกายและนิกายอื่น ๆ ตามหลักพระวินัยและพระธรรมวินัย

สร้างคนให้เป็นคนดี
เรื่อง : พระสมศักดิ์ จันทสิโล

สู่ชีวิตสมณะ

บวชบุชาธรรม ๑๐๕ ปี
คุณยายอาจารย์ฯ

สู่ชีวิตสมณะ บวชบวชธรรม ๑๐๕ ปี คุณยายอาจารย์ฯ

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง เป็นศิษย์ที่ได้รับยกย่องจากพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ว่า “หนึ่งไม่มีสอง” ท่านคือผู้สืบสานมโนปณิธานของพระเดชพระคุณหลวงปู่ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และการปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายไปทั่วโลก เริ่มด้วยการรวมหมู่คณะมานุกเบิกสร้างวัดพระธรรมกาย จนกลายเป็นบุญสถานอันศักดิ์สิทธิ์ ที่รองรับการสร้างบารมีของพระภิกษุสามเณร อุบาสก อุบาสิกา และเหล่ากัลยาณมิตรจากทั่วโลกนับล้านคนในปัจจุบัน

ถ้าคุณยายอาจารย์ฯ ยังมีชีวิตอยู่ ปีนี้ท่านจะมีอายุได้ ๑๐๕ ปี ด้วยรำลึกถึงพระคุณและคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ของท่าน ศิษยานุศิษย์จำนวนหนึ่งจึงพร้อมใจกันบรรพชาอุปสมบทบวชบวชธรรมคุณยายอาจารย์ฯ ในโครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ รุ่นบวชธรรม ๑๐๕ ปี คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ครูผู้สืบสายธรรม ณ อุโบสถวัดพระธรรมกาย

กตัญญูกตเวทิตา บวชบูชาพระคุณ

โครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ รุ่นนุชาธรรม ๑๐๕ ปี คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกา จันทร์ ขนนกยูง ครูผู้สืบสายธรรม มีการอบรมระหว่างวันที่ ๓ มกราคม ถึง ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗ (รวม ๔๕ วัน) ณ วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี

ในวันเสาร์ที่ ๑๑ มกราคม ที่ผ่านมา มีการจัดพิธีบรรพชาอุปสมบทขึ้น ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย โดยมีกุลบุตรผู้เปี่ยมด้วยใจกตัญญูจำนวน ๗๒ ท่าน เข้าพิธีบวช ซึ่งพิธีในครั้งนี้มีพระธรรมกิตติวงศ์ (ป.ธ.๙) ราชบัณฑิต เจ้าอาวาสวัดราชโอรสารามราชวรวิหาร เป็นพระอุปัชฌาย์

อานิสงส์ยิ่งใหญ่ ปลื้มใจตลอดกาล

การบวชเป็นพระภิกษุสงฆ์นั้น มิใช่เพียงแค่การรักษาประเพณีวัฒนธรรมของลูกผู้ชายที่จะต้องยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมาแต่อดีตเท่านั้น แต่คุณค่าจากการได้บวชนั้นมีมากมายเกินพรรณนา ซึ่งผู้บวชย่อมประจักษ์ด้วยตนเองว่าได้ประโยชน์แก่ชีวิตทั้งในปัจจุบัน พร้อมทั้งมีหลักประกันในการเดินทางในวิถีสงสารข้ามภพข้ามชาติ และนอกจากนี้ยังได้ศึกษาเรียนรู้ถึงเป้าหมายสูงสุดเพื่อความหลุดพ้นจากกองทุกข์ ดังนั้นครอบครัวใดที่มีกุลบุตรออกบวช แม้จะเป็นเพียงระยะเวลาอันสั้น จึงต่างปีติและหวังว่าเมื่อลาสิกขาแล้ว ครอบครัวจะได้สมาชิกที่ผ่านการอบรมหล่อหลอมด้วยหลักแห่งศีลธรรม

สำหรับการบวชในโครงการนี้ นอกจากผู้บวชจะได้อานิสงส์แห่งบุญจากการบวช ได้ฝึกฝนอบรมตนเองตามพุทธวิธีแล้ว ยังเป็นการบูชาธรรมคุณยายอาจารย์ ครูผู้สืบสายธรรม ซึ่งเป็นการปฏิบัติบูชาต่อบุคคลผู้ควรบูชา แม้บางท่านตั้งใจจะบวชเพียงช่วงระยะเวลาไม่นาน แต่ก็ย่อมได้รับอานิสงส์มาก ดังที่พระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อธัมมชโย) เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย เคยกล่าวไว้เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ว่า

“วัตถุประสงค์ของการบวชมีเพียงประการเดียว คือ ทำพระนิพพานให้แจ้ง ไม่ว่า จะบวชสั้น บวชยาว หรือแม้บวชเพียงวันเดียวก็ตาม การบวชเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง และตั้งใจทำอย่างนั้นจริง ๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นเนื้อนาบุญ เป็นอายุพระพุทธศาสนา ถูกวัตถุประสงค์ของการบวช...”

รำลึกถึงคุณยาย รวมใจหล่อรูปเหมือนทองคำ

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง มหาปูชนียาจารย์ของพวกเราทั้งหลาย แม้ท่านจะมีโช่ผู้ทรงคุณวุฒิในศาสตร์ใด ๆ ที่วิชาการทางโลกกำหนดหลักสูตรไว้ และมีโช่ผู้เก่งกล้าในเชิงภาษา แต่สิ่งที่คุณยายอาจารย์ฯ ถวายทอด พ้อรำสอน และประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่าง ล้วนเป็นความรู้ที่เลิศยิ่งกว่าศาสตร์ใด ๆ และเป็นภาษาอันประเสริฐที่เข้าไปถึงใจ เพื่อนำผู้คนทั้งหลายไปสู่มรรค ผล นิพพาน ซึ่งผู้ที่ทันเห็นท่านขณะยังมีชีวิตอยู่ ย่อมประจักษ์ถึงความสามารถและคุณธรรมอันสูงส่งของท่านได้ดี

ในปัจจุบันนี้ ถึงแม้ว่าท่านละสังขารไปแล้ว ก็ยังมีการนำเรื่องราวจากผู้ที่อยู่ใกล้ชิดมาเล่าถึงจริยวัตรและคำสอนของท่าน ซึ่งแม้จะสะท้อนให้เห็นเพียงภาพชีวิตอันประเสริฐส่วนหนึ่ง แต่ก็ทำให้ผู้ฟังได้สัมผัสกับธรรมรสอันประณีต ที่ก่อให้เกิดความสว่างกลางดวงใจ และยังทำให้ผู้ฟังตระหนักถึงความสำคัญของท่าน ที่เกิดมาบนโลกเพื่อเป็นแบบอย่างของนักสร้างบารมีที่แท้จริง

ดังนั้น เพื่อให้เรื่องราวความดีงามของท่านปรากฏเป็นแบบอย่างแก่ชาวโลกสืบไป ในวาระครบ ๑๐๕ ปี คุณยายอาจารย์ฯ นอกจากมีโครงการบวชบูชาธรรมแล้ว บรรดาศิษยานุศิษย์ของท่าน นำโดยพระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อธัมมชโย) ยังร่วมใจกันจัดพิธีหล่อรูปเหมือนคุณยายอาจารย์ฯ ด้วยทองคำ ในวันที่ ๒๒ เมษายน ศกนี้ อีกด้วย เพื่อเป็นที่เคารพกราบไหว้ และเป็นเครื่องรำลึกถึงคุณยายอาจารย์ฯ ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย เป็นต้นบุญต้นแบบแห่งการสร้างบารมี และเป็นผู้สร้างบุคลากรทั้งพระภิกษุ สามเณร อุบาสิก อุบาสิกา เพื่อทำงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา นำสันติสุขอันไพศาลไปสู่ชนานาประเทศทั่วโลกในปัจจุบันสู่ออนาคตอันยาวนาน

หล่อรูปเหมือนทองคำ บูชาธรรมคุณยายอาจารย์ฯ

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง เกิดมาเพื่อสร้างประโยชน์อันยิ่งใหญ่ แก่มหาชนชาวโลกโดยแท้ ประวัติแห่งการสร้างบารมีของท่านงดงามทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง และที่สุด เป็นแบบอย่างอันสูงส่งของนักสร้างบารมี ดังนั้นการที่เราทั้งหลายร่วมกันบูชาคุณ และสรรเสริญคุณท่าน นอกจากจะเป็นการบูชาผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบแล้ว ยังเป็นการบูชา พระธรรม อันเป็นสิ่งที่ประพจน์ปฏิบัติได้จริง และก่อให้เกิดความดีแก่ผู้ประพจน์ปฏิบัติจริง จนบุคคลธรรมดากลายเป็นบุคคลผู้มีคุณธรรมสูงส่ง เป็นที่ยกย่องบูชากราบไหว้ของมหาชน ทั่วไป และในที่สุดก็เป็นการบูชาสักการะในพระพุทธองค์ ผู้ตรัสรู้และจำแนกธรรม นำเอาความ ประเสริฐนี้ออกเผื่อแผ่แก่มวลมนุษยชาติ ก่อให้เกิดความสุข ความเจริญ นำไปสู่สันติสุข อันแท้จริงแก่โลกได้ ดังนั้นการหล่อรูปเหมือนคุณยายอาจารย์ฯ จึงถือเป็นการบูชาบุคคลผู้ควร บูชา ซึ่งเป็นมงคลแก่ชีวิตอย่างสูงสุด.. 🙏

“สร้างบารมีแบบคุณยาย ไม่มีเงื่อนไข ไม่มีข้อแม้
มีแต่ สำเร็จ สำเร็จ สำเร็จ...ทั้งทางโลกและทางธรรม”

เพื่อทำหน้าที่พระพี่เลี้ยงธรรมทายาทภาคฤดูร้อน

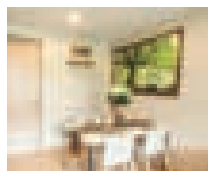

“หากเรานั่งสมาธิทุกวัน
เมื่อใจหยุดนิ่งแล้ว จะมีความสุขภายใน
ใจจะมีพลังที่จะสร้างความคิด
โดยไม่มีความคิดว่า อะไรจะเป็นอุปสรรค
และจะมีดวงปัญญา
รู้วิธีการว่าจะทำอย่างไรให้ถึงเป้าหมาย”

พระเทพญาณมหามุนี
(หลวงพ่อธัมมชโย)

“สัมผัสชีวิต ใกล้ชิดความสงบ”
คอนโดมิเนียม ติดรถไฟฟ้า ลังคมกษยณมิตร

แต่งเฟอร์นิเจอร์ โดย Modernform พร้อมสวนใหญ่
กว่า ๑ ไร่ สระว่ายน้ำระบบน้ำเกลือ ห้องฟิตเนส
ส่วนลดพิเศษสำหรับผู้มีบุญ

สนใจโทร. ๐๘๑-๙๙๙-๓๒๒๒, ๐๒-๕๒๔-๒๔๕๘
www.MTASSET.com www.facebook.com/mtresidences

อานูภาพ “สัมมา อะระหัง”

เรื่อง : พระบริบูรณ์ ธมฺมวิฑูโช

“สัมมา...อะระหัง”

ศักดิ์สิทธิ์นัก ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

อานูภาพ “สัมมา อะระหัง” ในอดีต...

พระอริสไปตายแล้วฟื้น...

คุณครูไม่ใหญ่เคยเล่าเรื่องราวของพระภิกษุรูปหนึ่งชื่อพระอริสไปว่า ในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ ก่อนที่พระอริสไปจะมาบวช ท่านทำอาชีพเผาปูนขาย แต่เผาไปเผามาผงปูนเข้าไปกีดในคอ กัดจนเลือดออก รักษาอย่างไรก็ไม่หาย แผลลัมปวยหนักจนเข้าชั้นโคม่า ทำให้พระลูกชายของท่านที่บวชอยู่ที่วัดปากน้ำเป็นห่วงมาก จึงเขียนจดหมายบอกคาถาดีกับโยมพ่อว่าให้ท่อง “สัมมา อะระหัง” ไปเรื่อย ๆ ซึ่งพอท่องไปท่องมา อยู่ ๆ ก็เกิดปาฏิหาริย์ขึ้น คือได้เห็นหลวงปู่ วัดปากน้ำมายืนอยู่ตรงหัวนอน ตอนที่เห็นนั้น ท่านยังไม่เคยรู้จักและไม่เคยเห็นหน้าหลวงปู่ มาก่อนเลย แต่ก็อธิบายลักษณะได้ชัดว่า เป็นพระภิกษุที่มีสง่าราศีมาก และมีจุดเด่นคือมีไผ่ ขนาดใหญ่ ๒ เม็ด ในวันนั้นหลวงปู่ท่านบอกว่า “เอ็งเอาขมิ้นกินเข้าไปสิวะ เดี่ยวก็หาย”

แต่เนื่องจากสภาพร่างกายของพระอริสไปตอนนั้นร่อแร่เต็มที หลังจากเห็นหลวงปู่แล้ว กายมนุษย์ละเอียดก็หลุดจากกายมนุษย์หยาบทันทีโดยไม่รู้ตัว ซึ่งถ้าใช้ศัพท์ชาวบ้านก็คือ วิญญาณหลุดออกจากร่าง หรือพูดง่าย ๆ ว่าตายแล้วนั่นเอง และด้วยความที่พระอริสไป ไม่รู้ว่าตัวเองตาย จึงคิดไปว่าทำไมหลังจากท่อง “สัมมา อะระหัง” แล้ว ร่างกายสบาย ไม่เจ็บปวดทรมานเหมือนเก่า แถมยังมีความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้น คือลุกเดินออกจากร่างตัวเองได้ด้วย คือแทนที่ท่านจะคิดว่าตัวเองตายแล้ว แต่กลับมี Positive Thinking คือ คิดบวก ถึงขั้นว่า คงเป็นเพราะอานูภาพที่ได้ท่องคาถาพิเศษ คือ “สัมมา อะระหัง”

พอคิดอย่างนี้ ท่านก็รีบท่อง “สัมมา อะระหัง” ใหญ่เลย คือท่องไป เดินไป ทิ้งไป เพราะสามารถเดินเหนือพื้นได้ เดินไปในอากาศได้ เหมือนมีอากาศเป็นแผ่นดิน แถมเดินได้เร็วกว่า

ปกติอีก ซึ่งพอทำได้อย่างนี้ก็คิดบวกต่อไปอีกว่า ท่อง “สัมมา อะระหัง” ช่างดีอะไรขนาดนี้ ท่องแล้วทำให้เหาะได้ด้วย

จากนั้น ท่านก็เดินเหาะ ๆ ลอย ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างเบิกบานใจ จนกระทั่งไปเจอคนรู้จัก ๒ คน คนแรกเดินอยู่ข้างหน้า ส่วนคนที่สองเดินอยู่ข้างหลัง อยู่ห่างกันแค่ ๒ เมตร ก็เลยดีใจ คิดจะไปบอกเขาว่าเจอคาถาเด็ดเข้าแล้ว คือถ้าได้ท่อง “สัมมา อะระหัง” แล้ว จะเหาะได้ เพราะอยากจะให้เขาเหาะได้เหมือนตัวท่านเอง แต่ทันทีที่ท่านตะโกนเรียก ทั้งสองคนนั้นก็กลับไม่มีใครได้ตอบหรือหันมามองเลยสักคน เพราะเขาไม่ได้ยิน เมื่อเป็นอย่างนี้ก็เลยทำให้ท่านไม่พอใจว่าทำไมเรียกแล้วไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองอะไรกันบ้างเลย

ด้วยเหตุนี้ทำให้กายละเอียดของท่านเกิดอาการหงุดหงิดขัดใจ จึงลองเปลี่ยนมาใช้วิธีใหม่ คือเดินไปในอากาศแล้วเอาเท้าไปเหยียบบ่าคนที่อยู่ข้างหน้าเสียเลย เพราะอยากไม่หันมามองตีนัก ทำให้คนที่อยู่ข้างหน้าเซจนหน้าคะมำไปเลย และเกิดอาการไม่พอใจอย่างแรงจนต้องหันขวับมาดู พร้อมกับคำถามที่เกิดขึ้นในใจว่า ใครกันบังอาจมาผลักเรา และพอหันมาเจอคนข้างหลัง ก็เลยคิดว่า ต้องเป็นไอ้หมอนี่ผลักแน่ ๆ ก็เลยทำให้ทะเลาะกันยกใหญ่

เมื่อท่านเห็นดังนั้น ก็รีบห้ามว่า “อย่าทะเลาะกัน ฉันเป็นคนทำเอง” แต่ไม่ว่าจะพยายามบอกอย่างไร สองคนนั้นก็ไม่ได้ยินอยู่ดี เลยทำให้ท่านเปลี่ยนมาใช้วิธีการใหม่ คือ เดินไปเขย่าต้นพุทราที่อยู่ข้างหน้าให้สั่นอย่างแรง เมื่อสองคนนั้นเห็นต้นพุทราสั่นโดยไม่เห็นคนเขย่า ก็ตะลึงตาค้าง หยุดทะเลาะกันทันที

ขณะที่สองคนนั้นกำลังตาค้างอยู่ กายละเอียดก็เข้าใจไปเองว่า เจ้ามนุษย์สองคนนี้สามารถมองเห็นตนได้แล้ว จึงเกิดกำลังใจขึ้นมาใหม่ว่า จันเราควรรีบบอกคาถาดีให้เขาท่อง “สัมมา อะระหัง” แล้วเขาจะได้เหาะได้ดีกว่า

แต่ที่ไหนได้ ขณะที่กำลังจะอ้าปากบอก สองคนนั้นเผ่นอ้าว วิ่งหนีปาราบ พร้อมกับตะโกนว่า “ผีหลอก!”

เมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนั้น กายละเอียดก็ไม่รู้จะทำอย่างไร จึงเดินเรื่อยเปื่อย และไปเจอยายแก่ที่รู้จักกันอีก จากนั้นก็ใช้วิธีการเดิมอีก คือเดินไปเขย่าต้นไม้ที่อยู่ข้างหน้า เพราะคิดว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่จะทำให้ยายแก่หันมามองได้ แต่ที่ไหนได้ ยายแก่คนนั้นเจนนโลก คือไม่เหมือนชายสองคนที่แล้ว เพราะแกไม่กลัวผี พอแกเห็นต้นไม้สั่นเองได้ แกก็ด่ากราดเลยว่า “ไอ้ผี มาหลอกได้แม้กระทั่งคนแก่ หลอกแม้กระทั่งกลางวัน” คำอย่างนั้นอย่างนี้ โวยวายยกใหญ่ จนทำให้กายละเอียดหมดอารมณ์ เกิดอาการไม่พอใจ พลังคิดว่าอุตส่าห์หวังดี กะจะเอาคาถาดี “สัมมา อะระหัง” เหาะได้ มาบอก ทำไมมาด่ากันถึงขนาดนี้ พอคิดอย่างนี้ก็เลยเดินเข้าไปใกล้ยายแก่ กะว่าจะเอาเท้าเหยียบบ่าแกเหมือนที่เหยียบชายคนเมื่อกี้ แต่คิดไปคิดมาก็บอกกับตัวเองว่าอย่าดีกว่า เพราะเมื่อไหร่ที่เหยียบบ่าผู้ชายคนนั้นเบา ๆ เขายังหน้าคะมำไปถึงขนาดนั้น แต่นี่ยายแก่แก่แล้ว เดียวเกิดล้มแล้วตายขึ้นมาจะบาปเปล่า ๆ เมื่อคิดดังนั้นแล้ว กายละเอียดก็เลยถอยทัพกลับบ้านตัวเองดีกว่า

ทันทีที่เข้าบ้านก็ต้องตกใจ เพราะเห็นคนในบ้านร้องไห้กันระงม อีกทั้งพอเห็นสัปเหร่อจับร่างของตัวเองมัดตราสังข์ เอาดอกไม้ใส่มือ ก็เลยรู้ว่าตัวเองตายไปแล้ว

พอรู้อย่างนี้ ก็เกิดความรู้สึกอยากจะกลับเข้าร่างตัวเองใหม่ แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร จึงรีบท่อง “สัมมา อะระหัง” ใหญ่เลย และคิดในใจว่าอยากจะเข้าร่างให้ได้ จากนั้นมันปรี๊ดเข้าไปอย่างไรก็ไม่ทราบ คือกายละเอียดวิ่งเข้าร่างเดิมได้

พอสัปเหร่อเห็นร่างที่ตายแล้วกระดุกกระดิกขึ้นมาใหม่ได้ ก็นึกว่าผีหลอก ผ่นอ้าวหนีไปเลย แต่สักครู่ก็มีผู้กล้าคนหนึ่งเข้าไปแกะเชือกที่มัดมือออก และพูดจากันจนเกิดความเข้าใจ และมั่นใจว่าไม่ใช่ผีแล้ว ท่านก็เลยบอกให้คนข้าง ๆ ช่วยไปเอาขมิ้นมาให้กิน ตามที่หลวงปู่วัดปากน้ำบอกเอาไว้ จนสุดท้ายก็หายป่วยเป็นอัศจรรย์จริง ๆ

อานุภาพ “สัมมา อะระหัง” ในปัจจุบัน

เพี้ยไม่ลงนา

คุณบุญสืบ ขนอนคราม ชาวนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

“เมื่อก่อนผมไม่เคยทำนาปรังหรอก ทำแต่นาปี เหตุที่ไม่กล้าทำนาปรัง ก็เพราะว่าเพี้ยมันกินหมด เขาเจ๊งกันปีหนึ่งเป็นแสน ๆ เลยไม่กล้าทำ ตอนหลังไปวัดพระธรรมกาย ได้คำแนะนำจากพระอาจารย์ให้ท่อง ‘สัมมา อะระหัง’ จะได้กันหมูกินข้าวในนา กันเพี้ยก็ได้ ก็เลยเอามาท่อง ผลปรากฏว่า เพี้ยก็ไม่ค่อยกิน มีเพี้ยน้อยมาก งูก็ไม่มี เพราะเดินท่อง ‘สัมมา อะระหัง’ ไปรอบนา ท่องทุกวัน ท่องไปเรื่อย ๆ ตอนกลางคืนก็นั่งสมาธิภาวนาตลอด แล้วก็แผ่เมตตา เพี้ยก็ไม่ลงนา หมูก็ไม่กินข้าวข้างนา ปกติข้าง ๆ คันทนาจะไม่มีต้นข้าว เพราะหมูมันแยะมันกินข้าวข้างคันทนาหมด พอเริ่มท่อง ‘สัมมา อะระหัง’ หมูไม่กินข้าว เราก็ต่องไปเรื่อย ๆ รู้สึกว่าดี พุดอะไรกับใครก็ง่าย ตอนหลังก็เลยเอายายมาปัก คือท่องด้วยและปักป้ายให้รู้ด้วยว่านี่ ‘สัมมา อะระหัง’ ปักคันทนาอันหนึ่ง ทำยนาอันหนึ่ง และกลางใจนาก็ปัก รถที่มาบรรทุกข้าว ปกติเขาเคยบรรทุกได้เต็มทีประมาณ ๙ เกวียน ๕๐ ถึง แต่พอมาเกี่ยวข้าวที่นาผม คนขับรถบอกว่าคงได้ไม่ถึง ๙ เกวียนหรอก แต่ปรากฏว่าได้ทั้งหมด ๙ เกวียน ๘๒ ถึง คนขับรถเขาก็ตกใจ ทำไม่ได้ข้าวเยอะจะจิงข้าวมาได้ยังไง ‘สัมมา อะระหัง’ อัศจรรย์อย่างนี้”

คุณประจักษ์ ลิ้มบุตร ชาวนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

“ผมเป็นคนหนึ่งที่ทำงานปิ้ง พอดีมาเห็นหมอดู (คุณบุญสืบ ขนอนคราม) ทำงานได้ผลผลิตดี ก็อยากทำตาม จึงขอป้าย ‘สัมมา อะระหัง’ ของหมอดูมาทำบ้าง ทำแล้วได้ผลครับ รวงข้าวมันไล่ดี หนาดี ผมยืนยันได้นะครับ เพราะหมอดูเขาทำได้ดีมาก ผมเคยไปเกี่ยวข้าวที่นาของเขามา ได้ไร่ละเป็นเกวียน เขาใช้อะไรผมไม่รู้ แต่เขาบอกว่า ‘สัมมา อะระหัง’ เน้นนอนเลย เพลี้ย แมลงต่าง ๆ ไม่ลงนา ที่นาข้าง ๆ ยังมีนะครับ ยังมีเพลี้ย มีแมลงมากิน ถึงขนาดต้องไถทิ้งกันไปเลย แต่ของหมอดูเขาไม่ต้องไถทิ้งครับ หลังจากที่ผมขอป้ายมาทำตามได้สองเดือนกว่า ๆ ผลผลิตตอนนี้สภาพดี คาดว่าจะได้เป็นเกวียนเหมือนกัน ผมก็พยายามท่อง ‘สัมมา อะระหัง’ ตลอดเลยครับ และอยากให้ชาวนาทุกคนใช้ป้ายที่หมอดูให้ผมไปปักในนา จะได้เป็นนา ‘สัมมา อะระหัง’ เพื่อเพลี้ย แมลง หนู จะได้ไม่มากวนอีกต่อไป

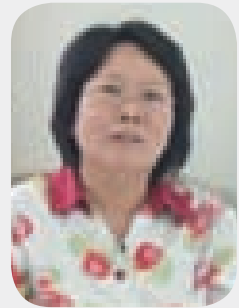
“อยากให้พี่น้องเกษตรกรทุกท่านท่อง ‘สัมมา อะระหัง’ เวลาทำงาน ตั้งแต่เริ่มหว่านข้าวลงไปเลย หนูก็จะไม่กิน นกก็จะไม่กวน เพลี้ยจะไม่กินด้วย และถ้าเดินท่องไปรอบ ๆ นาเรื่อย ๆ จิตใจก็ดีด้วยครับ”

ผ่ตัดปอด แต่ภาวนาแล้วไม่เจ็บ

คุณธัญพร เอี่ยมกำชัย เจ้าของโรงพิมพ์ธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

“เมื่อมาถึงโรงพยาบาลเข้าวันนั้น ปรากฏว่าคุณหมอศัลยกรรมบอกว่าดูฟิล์มเอกซเรย์คุณแล้ว ไม่ได้การ ต้องรีบเจาะปอดด่วน เราก็ตกใจเหมือนกันว่าจะปอดคืออะไร หมอก็ตกลงมือเจาะปอดในทันที ช่วงจังหวะนั้นครอบครัวก็เดินทางมาถึงแล้ว พระลูกชายก็บอกว่า โยมแม่ ‘สัมมา อะระหัง’ นะ เราก็ภาวนา ‘สัมมา อะระหัง’ ช่วงที่หมอฉีดยาชา ก็เจ็บนิดหน่อย แต่หมอเขาฉีดยาถึง ๓ เข็ม ผิวนั้นก็ชา แต่ตอนที่หมอแทงท่อเข้าไปทะลุซี่โครง ทะลุปอด เรายุ่สีกตัวทุกอย่าง ผิวนั้นไม่เจ็บ แต่ข้างในเจ็บมาก หมอบอกว่า ‘อดทนอีกนิดหนึ่งนะ’ พระลูกชายก็ยืนที่ปลายเตียง ท่านให้เราภาวนา ‘สัมมา อะระหัง’ ไป กว่าที่จะผ่านวิกฤตตรงนั้นได้เหมือนจะขาดใจ แต่ก็ผ่านไปด้วยดี แล้วก็ย้ายขึ้นไปห้องพิเศษ ตอนนั้นเจ็บมาก ฤทธิ์ยาชาหมดแล้ว ‘สัมมา อะระหัง’ ไม่ออก มันลึ้ม เพราะว่าทุกขเวทนาเข้าครอบงำ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ ตัวเอง

เป็นคนปฏิบัติธรรมจริงจัง ๆ ชั่วโง่งการปฏิบัติธรรมเยอะมาก องค์พระ
ชัฏไส กลางของกลางได้ตลอด ทำงานก็ทำได้ แต่เมื่ออยู่บนเตียงคนป่วย
ลืมหืมเลยคะ ถึงเข้าใจว่าเราต้องมีกัลยาณมิตร เราจะต้องทำบุญถี่ ๆ
นึกถึงบุญให้ได้สม่ำเสมอ เข้าใจคำสั่งสอนของหลวงพ่อดีเลย

“จนกระทั่งวันหนึ่งพระอาจารย์มาเปิดเรื่องของคุณหมอ ‘สัมมา
อะระหัง’ ๕๐๐ ครั้ง ในขณะที่ฟังบรรยายธรรมของพระอาจารย์ไป ก็ตริก
เข้ากลางไป ‘สัมมา อะระหัง หนึ่ง’ ‘สัมมา อะระหัง สอง’ จนถึง ‘สัมมา
อะระหัง หนึ่งร้อยแปด’ นิ่งมากเลยคะ เสียงของพระอาจารย์ท่านเข้าไปใน
กลางตลอด แล้วไม่ปวดแผล เหมือนกับเราไม่ได้เป็นอะไรเลย ปลื้มมาก ๆ
ก็ผ่านไปด้วยดีในแต่ละวันแต่ละคืน ตื่นมาแต่เช้า วันนั้นมีความสุขมาก
เห็นพระเดชพระคุณหลวงพ่อกำลังกายไสมาก เราก็เลยอธิษฐานจิตว่า
ขอให้ลูกแข็งแรง วันนั้นทั้งวันมีความสุขมาก ไม่อยากพูดคุยกับใคร พระ
ลูกชายก็เข้าใจว่าโยมแม่เจ็บ ไม่อยากคุยกับใคร แต่เราอยากอยู่หนึ่ง ๆ ใน
กลางหลวงพ่อ มีความสุขมาก จนตกบ้ายก็เล่าให้พระลูกชายฟัง ท่านก็
สาธุ ‘ดีแล้ว โยมแม่ทำไปนะ’ กลางในกลางหลวงพ่อไปเรื่อย ๆ มีความ
สุขจริง ๆ ตั้งแต่เข้าโรงพยาบาลมา วันนั้นมีความสุขมาก ก็เลยเข้าใจว่า
‘สัมมา อะระหัง’ ให้ใส ๆ ไม่ว่าจะเห็นดวง เห็นองค์พระ หลวงปู่ หลวงพ่อ
คุณยาย ช่วยเราได้จริง ๆ”

“

‘สัมมา อะระหัง’ ทุกลมหายใจ

เพื่อความสดใสทั้งในปัจจุบันและอนาคต

”

เมื่อการภาวนา “สัมมา อะระหัง” มีอานุภาพมากมายถึงเพียงนี้ วันนี้เราจะปล่อยเวลา
ให้ล่วงเลยไปโดยเปล่าประโยชน์ทำไม ตั้งจิตตั้งใจ ทำใจนิ่ง ๆ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ แล้ว
ภาวนา “สัมมา อะระหัง ๆ” กันเลยดีไหม ภาวนา “สัมมา อะระหัง” ทุกลมหายใจ เพื่อความ
สดใสทั้งในปัจจุบันและในอนาคต...☺

พทมาโน ปีโย โนติ
มณาปภาสิ ธมฺเม มณาปี
เมฏฺฐนุทโท เมฏฺฐนุเปสิ จาโม
อภฺกสฺส ทาคา ธมฺเม ปุณฺศุ
ททโต ปุณฺณํ ปาวตฺถสิ

ผู้มีใจ ย่อมเป็นที่ยก
ผู้มีใจซึ่งชอบใจ ย่อมได้ใจที่ชอบใจ
ผู้มีใจซึ่งปาระสวัญ ย่อมถึงฐานะที่ปาระสวัญ
ผู้มีใจซึ่งมีเมตตา ย่อมได้ใจซึ่งมีเมตตา
เมื่อใจ บุญก็เพิ่มขึ้น

ยาน้ำแก้ไอมะแว้ง ตราไอยรา

จากสูตรตำรับโบราณสู่ผลการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่ยอมรับทั่วโลก
สนับสนุนการจัดพิมพ์วารสารอยู่ในบุญ เพื่อมอบเป็นธรรมทาน โดย
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที. แมน ฟาร์มา ๑๐๑/๒ ซ.ม่วงสกล ถ.บางขุนเทียน
แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ ๑๐๑๕๐
โทร. ๐๒-๔๑๕๑๐๐๗, FAX. ๐๒-๔๑๖๑๒๔๑

ยาน้ำแก้ไอ ตราไอยรา

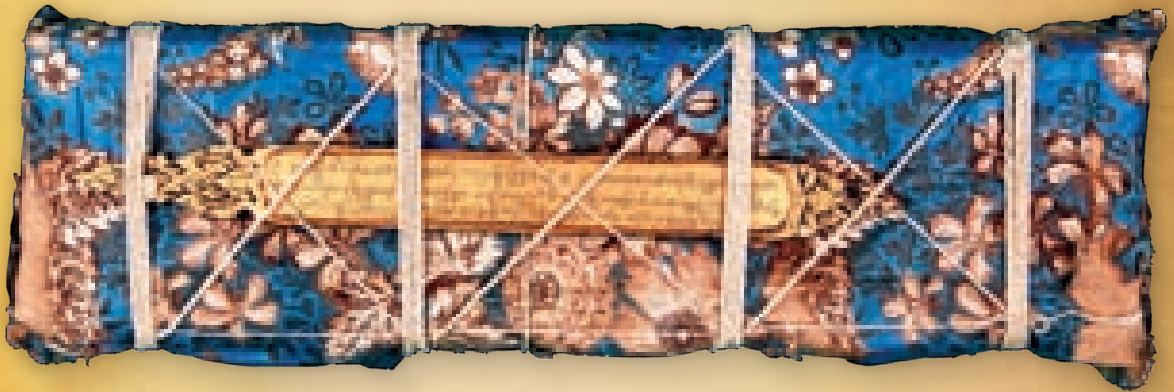

บทความพิเศษ

เรื่อง : Tipitaka (DTP)

คัมภีร์ใบลานราชบุรี

ร่วมสืบศาสนาและชาติไทย

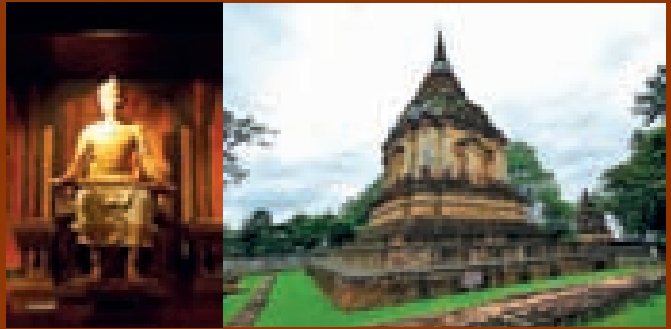
พระพุทธศาสนาเริ่มเข้ามาประดิษฐานในแผ่นดินสุวรรณภูมิเป็นครั้งแรก ราวปี พุทธศตวรรษที่ ๓ เมื่อครั้งพระเจ้าอโศกมหาราชแห่งราชวงศ์เมารยะ มหาราชผู้ยิ่งใหญ่แห่งอินเดีย โปรดเกล้าฯ ให้พระโสณเถระและพระอุตตรเถระเดินทางจากแคว้นมคธมาเผยแผ่พระพุทธศาสนา ณ ดินแดนแถบนี้ ซึ่งช่วงเวลานั้นประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรสุวรรณภูมิ ที่มีอาณาเขตกว้างขวาง และมีศูนย์กลางสำคัญอยู่ที่จังหวัดนครปฐม ตามข้อสันนิษฐานจากหลักฐานทางโบราณคดี นับแต่นั้นพระพุทธศาสนาในดินแดนแถบนี้ก็เจริญรุ่งเรืองมาตามลำดับ มีการสร้างศาสนสถานและถาวรวัตถุมากมาย รวมถึงมีการจารึกเรื่องราวทางพระพุทธศาสนาไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอีกด้วย

ในดินแดนแหลมทองของเรานี้ มีการจารจารึกคัมภีร์พระไตรปิฎกลงบนใบลานเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๐๒๐ ตรงกับสมัยพระเจ้าติโลกราช กษัตริย์แห่งนครพิงค์เชียงใหม่ อาณาจักรล้านนา พระเจ้าติโลกราชทรงเลื่อมใส ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา และทรงอุปถัมภ์ให้มีการสังคายนาตรวจชำระและจารจารึกพระไตรปิฎกลงในใบลาน ณ วัดโพธารามมหาวิหาร (วัดเจ็ดยอด) เมืองเชียงใหม่ พระไตรปิฎกฉบับที่สอบชำระในสมัยของพระองค์นี้ ถือเป็นคัมภีร์ที่เป็นหลักฐานสำคัญชิ้นหนึ่งของพระพุทธศาสนาในล้านนาที่สืบทอดมาถึงปัจจุบัน

“

พระเจ้าติโลกราชโปรดเกล้าฯ ให้ขุมนุม
พระเถรานุเถระ โดยมีพระธรรมทินมหาเถระ
เจ้าอาวาสวัดป่าตาล เป็นประธานสังคายนา
ชำระคัมภีร์พระไตรปิฎก

”

พระสถูปเจดีย์พระเจ้าติโลกราช สถานที่ถวายพระเพลิงพระศพ
ของพระเจ้าติโลกราช ณ วัดโพธารามมหาวิหาร (วัดเจ็ดยอด)

ธรรมเนียมการสร้างคัมภีร์พระไตรปิฎกถวายไว้ในพระศาสนา เป็นมรดกทาง
วัฒนธรรมที่สืบเนื่องเรื่อยมาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ถือเป็นราชธรรมเนียมของกษัตริย์
ทุกพระองค์ในการสร้างคัมภีร์พระไตรปิฎกโบราณถวายเป็นพุทธบูชา คัมภีร์โบราณที่
พระเจ้าแผ่นดินทรงสร้างหรือโปรดเกล้าฯ ให้สร้าง รวมถึงคัมภีร์ที่พระบรมวงศานุวงศ์
ตลอดจนขุนนางชั้นผู้ใหญ่สร้างขึ้น เรียกว่า **คัมภีร์โบราณฉบับหลวง หรือ ฉบับ
ของหลวง** ซึ่งคัมภีร์แต่ละฉบับจะมีลักษณะเฉพาะรวมทั้งสัญลักษณ์บ่งบอกถึง
สมัยและรัชกาล อาทิ ฉบับล่องชาด เป็นคัมภีร์โบราณสมัยรัชกาลที่ ๔ หรือ ฉบับทองทึบ
เป็นคัมภีร์โบราณสมัยรัชกาลที่ ๕ เป็นต้น

คัมภีร์พระไตรปิฎกฉบับรองทรงในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
ขอบด้านโดยรอบ ๔ ด้าน ปิดทองทึบ กึ่งกลางขอบด้านยาวมีชาดล่องกลาง ที่รอยต่อของทองกับ
ชาดทั้งด้านขวาและซ้ายมีเส้นดำคั่นเป็นขอบ เขียนลายคู่ขนานกับเส้นดำ ลักษณะเป็นลายเส้น
คล้ายลายไม้ไผ่เครือเถา

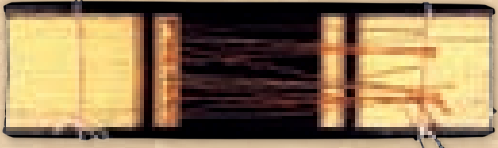
การที่พระมหากษัตริย์ทรงเป็นหลักสำคัญในการสร้างคัมภีร์บันทึกคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้สำเร็จเป็นมาตรฐาน ถือเป็นการวางรากฐานทางวัฒนธรรมที่ทำให้สถาบันพระพุทธศาสนามั่นคง และจรรโลงจิตใจ ปลุกฝังศีลธรรมอันดีงามแก่เหล่าพสกนิกรได้ร่วมพระบารมีให้อยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์บนแผ่นดินธรรม โดยมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์รวมจิตใจให้ทั้ง ๓ สถาบันหลัก คือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์อยู่คู่แผ่นดินไทย

ในขณะเดียวกันฝ่ายพระภิกษุสงฆ์สามเณร อุบาสก อุบาสิกา หรือราษฎรทั่วไปที่หวงแหนพระธรรมคำสอน ก็เกิดจิตศรัทธาส่งสร้างคัมภีร์พระไตรปิฎกใบลาน ซึ่งเรียกว่า **คัมภีร์ใบลานฉบับราษฎร์** หรือ **ฉบับเซลยศักดิ์** เพื่อสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาและสืบทอดศีลธรรมให้หยั่งรากลึกอยู่คู่แผ่นดินบ้านเกิดเมืองนอนไปควบคู่กัน

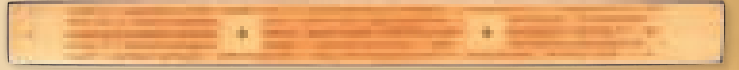
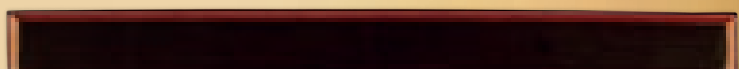
ป้ายฉลากไม้อักษรธรรมล้านนาระบุว่าคัมภีร์ใบลานฉบับนี้เป็นพระไตรปิฎกบาลี ที่มณิกายสีลขันธวรรค สร้างโดยครูบาทัญจนอรัญญวาสีเถระและเหล่าศิษยานุศิษย์ ณ เมืองน่าน เพื่อจรรโลงพระพุทธศาสนาให้รุ่งเรือง

คัมภีร์ไบลานฉบับราชฎร์ ที่สร้างขึ้นมีเพียง ๕ ฉบับ เท่านั้น คือ ฉบับทองทิบ ฉบับล่องชาด ฉบับล่องรัก ฉบับลานดิบ เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้มีชื่อเรียกฉบับ เหมือนกับฉบับของหลวง แต่คัมภีร์ไบลานที่สร้างโดยสามัญชน ไม่มีสัญลักษณ์ที่สามารถ บ่งบอกสมัยหรือรัชกาลได้เหมือนคัมภีร์ไบลานฉบับหลวง

ชื่อฉบับ	ภาพคัมภีร์ไบลาน	เอกลักษณ์
คัมภีร์ไบลาน ฉบับทองทิบ		ขอบคัมภีร์ทาทองทิบ ทั้ง ๔ ด้าน
คัมภีร์ไบลาน ฉบับล่องชาด		ขอบคัมภีร์ ด้านข้างทางยาวทาชาด ตรงกลางทาทองชนาบ ๒ ข้าง
คัมภีร์ไบลาน ฉบับล่องรัก		ขอบคัมภีร์ทาร์ก ตรงกลางทาทองชนาบ ๒ ข้าง
คัมภีร์ไบลาน ฉบับรักทิบ		ขอบคัมภีร์ทาร์กทิบ ทั้ง ๔ ด้าน
คัมภีร์ไบลาน ฉบับลานดิบ		ขอบคัมภีร์ ไม่มีการตกแต่ง

หากพิจารณาจากความวิจิตรประณีต พิถีพิถัน ตั้งแต่การคัดสรรใบลาน ฝีมือการจาร เนื้อผ้าห่อคัมภีร์ วัสดุที่ใช้ทำไม้ประกบ และป้ายชื่อคัมภีร์ จะเห็นว่าคัมภีร์ใบลานฉบับหลวง มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง และงดงามกว่าคัมภีร์ใบลานฉบับราษฎร์ แต่กระนั้นคัมภีร์ใบลานทั้ง ๒ แบบ ต่างก็มีความสำคัญและทรงคุณค่าสูงสุด ด้วยกลั่นออกมาจากจิตใจและความเคารพ เทิดทูนพระศาสนา

ใบปกหน้า	คัมภีร์ใบลาน ฉบับหลวง	
	คัมภีร์ใบลาน ฉบับราษฎร์	
หน้าใบลาน	คัมภีร์ใบลาน ฉบับหลวง	
	คัมภีร์ใบลาน ฉบับราษฎร์	
ไม้ประกบ	คัมภีร์ใบลาน ฉบับหลวง	
	คัมภีร์ใบลาน ฉบับราษฎร์	

พุทธศาสนิกชนในแผ่นดิน ไม่ว่าจะยังด้วยศรัทธาดีอย่างพระเจ้าอยู่หัว ผู้ปกครองประเทศ หรือสามัญชนคนธรรมดาอย่างอาณาประชาราษฎร์ ต่างก็มีใจที่รักและเทิดทูนพระพุทธศาสนา หวงแหน ปกปักรักษา สืบทอดคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คำสอนอันทรงคุณค่าต่อจิตใจให้คงอยู่ต่อไป ท่านทั้งหลายเหล่านั้นไม่ว่าจะเกียติศมัยจึงหลอมรวมดวงใจเป็นหนึ่งเดียวกัน เก็บรวบรวมคำสอนล้ำค่านี้บันทึกไว้ในคัมภีร์ใบลานส่งทอดสืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน การสร้างคัมภีร์พระไตรปิฎกถวายไว้ในพระศาสนา จึงมิใช่เป็นเพียงแค่ธรรมเนียม มิใช่เป็นเพียงเพราะปฏิบัติสืบต่อกันมา แต่เป็นความเพียรอุตสาหะที่กลั่นจากความรักและศรัทธา ที่ปรารถนาจะให้สมบัติล้ำค่านี้สืบทอดต่อไปชั่วลูกชั่วหลาน คัมภีร์ใบลานหลวงและราษฎร์จึงทรงความงดงามและมีคุณค่ายิ่ง เป็นมรดกของแผ่นดิน ให้แผ่นดินไทยได้ชื่อว่าเป็น “แผ่นดินธรรม”..

“บุญต้องสั่งสมไว้ตอนมีชีวิต พอหมดชีวิตก็หมดสิทธิ์สั่งสมบุญ”

พระเทพญาณมหามุณี
(หลวงพ่อรัญมขโย)

ชาตรามือ หอม.. อร่อย ถูกใจผู้ดื่ม ชาตรามือ ดีที่หนึ่ง
ชาไทย ชาจีน ชาอู่หลง ชาเขียว ชาชิลอน ชาไข่มุก ชาชัก ฯลฯ
โทร. ๐๒-๖๗๓๒๓๖๐ www.cha-thai.com

ดักบาตรพระ ๒ ล้านรูป

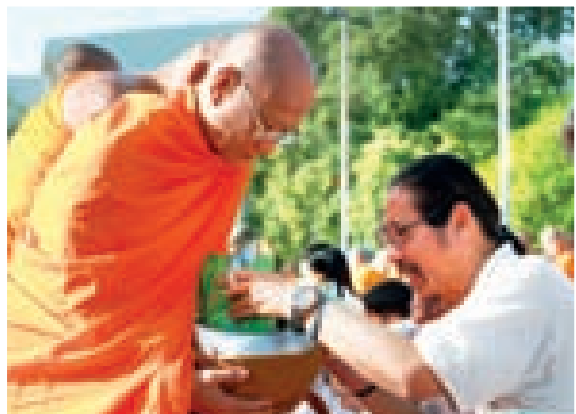
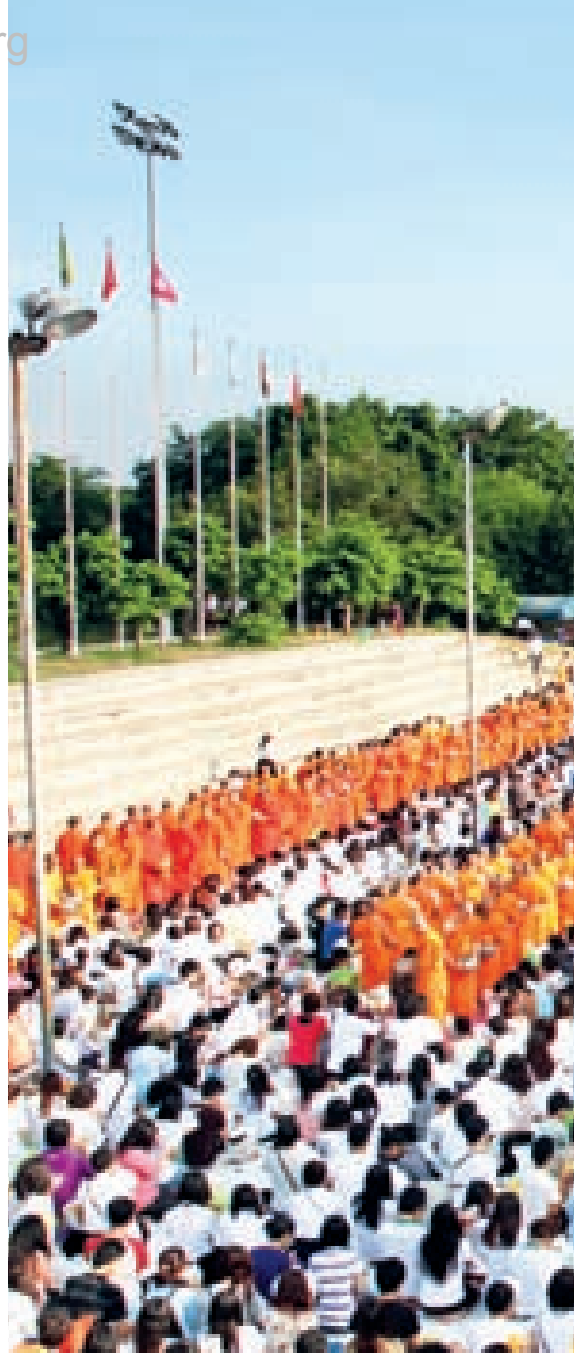
เรื่อง : ใจแก้ว

เริ่มที่ความเข้าใจ

มหาเศรษฐีชาวรัสเซียคนหนึ่ง กล่าวชื่นชมเพื่อนนักคณิตศาสตร์ของเขาว่าเป็นอัจฉริยะ แต่มีคนค้านว่า “ถ้าเพื่อนคนนั้นฉลาดจริง ทำไมเขาไม่รวยอย่างคุณล่ะ” มหาเศรษฐีตอบกลับไปว่า “ความรวยเป็นแค่ทักษะประเภทหนึ่งเท่านั้น” และสำหรับตัวเขาแล้ว ทักษะที่เหนือกว่าการสร้าง ความร่ำรวย คือ “ความเข้าใจ” เพราะเขาเชื่อว่าความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ นั้นมีค่ายิ่งกว่าเงินทอง

ในทางพระพุทธศาสนาก็เช่นกัน “ความเข้าใจเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิต” เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดชะตาชีวิตของเราในอนาคตและในภพชาติต่อ ๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจเรื่อง “ทาน” หรือ “การให้” ซึ่งเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษยชาติ เพราะหากปราศจากการให้ของผู้อื่น เราจะไม่สามารถเติบโตมาจนทุกวันนี้ได้เลย ดังนั้นชีวิตจึงอยู่มาได้ด้วยการให้ และนี่คือเหตุผลที่ยืนยันว่า “การให้เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าการรับ”

เมื่อพุทธศาสนิกชนเกิดความเข้าใจแล้วว่าทำไมจึงต้อง “ให้” ทำไมจึงต้อง “ทำทาน” การดักบาตรในตอนเช้าก็เกิดขึ้น และดำรงอยู่มาจนกระทั่งปัจจุบัน

อาจารย์สกุล บุญยทัต

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

ประธานฝ่ายฆราวาส

ตักบาตรพระ ๑,๒๗๐ รูป

จังหวัดนครปฐม
(มหาวิทยาลัยศิลปากร)

เมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ร่วมกับชมรมสมาธิเพื่อพัฒนาศักยภาพ จัดพิธีตักบาตรพระ ๑,๒๗๐ รูป ณ สนามกีฬาสปอร์ตคอมเพล็กซ์ โดยมีพระราชรัตนมุนี เจ้าคณะจังหวัดนครปฐม เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ และอาจารย์สฤกุล บุญยทัต รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา เป็นประธานฝ่ายฆราวาส

การตักบาตรในครั้งนี้ จัดขึ้นในโอกาสครบ ๗๐ ปี มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อให้ นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร และบุคคลทั่วไป ได้ทำกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมร่วมกัน สำหรับข้าวสารอาหารแห้งที่ได้จากการตักบาตรครั้งนี้ ส่วนหนึ่งจะนำไปมอบแด่พุทธบุตรและชาวไทยพุทธใน ๔ จังหวัดภาคใต้

ตักบาตรพระ ๑๐,๐๐๐ รูป

กรุงเทพมหานคร
(หน้าห้างเซ็นทรัลเวิลด์)

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล
รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ ประธานฝ่ายฆราวาส

เมื่อวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ องค์การยูวพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก (ยพสล.) ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จัดพิธีตักบาตรพระ ๑๐,๐๐๐ รูป หน้าห้างเซ็นทรัลเวิลด์ บริเวณสี่แยกราชประสงค์ถึงสี่แยกประตูน้ำ โดยมีพระธรรมกิตติวงศ์ เจ้าอาวาสวัดราชโอรสารามราชวรวิหาร เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ และนายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานฝ่ายฆราวาส

พิธีตักบาตรในครั้งนี้ จัดขึ้นตามโครงการตักบาตรพระ ๒,๐๐๐,๐๐๐ รูป ๗๗ จังหวัด ทุกวัดทั่วไทย เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา และเพื่อรวมพลังชาวพุทธส่งกำลังใจช่วยเหลือพุทธบุตร ๓๒๓ วัด ใน ๔ จังหวัดภาคใต้ ที่ได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์ความไม่สงบ

อุปสมบทหมู่ธรรมทายาท

รุ่นบูชาธรรม ๗๐ ปี พระเทพญาณมหามุนี

ระหว่างวันที่ ๑๘ มีนาคม ถึง ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗
ณ วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี

สมัครได้ที่ : ศูนย์ฝึกอบรมธรรมทายาท หมู่บ้านบรรพตธรรม หรือทุกวันอาทิตย์ที่ เวลา ๑๗.00-21.00

สภาธรรมทายาทสากล วัดพระธรรมกาย รับสมัครตั้งแต่วันนี้ ถึงวันอาทิตย์ที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ : ๐๒-๐๒๐-๐๒๐๒๐-๑, ๐๘๙๙๙๕๕-๐๘๙๙๕๕

อานิสงส์

แห่งบุญปัญญาบารมี

พระคัมภีร์ชาล คุณคุนโด : พระอาจารย์ประจักษ์ภาคนครหลวง ๘
หลวงพี่ชอบวรสาร "อญฺในบุญ" ที่นับถือการบุญ
ที่ผ่าน ๆ มา ทำให้เราได้ไปสัมผัสกับสิ่งใหม่และกระตุ้น
เตือนแจ้งข่าวบุญให้ทราบล่วงหน้าว่าจะมีบุญบารมี
อะไรให้เราทำอีก

ทุกคนที่ได้อ่านธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
หรือคำสอนของครูบาอาจารย์ เป้าหมายในการ
สร้างบุญมีของท่านไม่มีเปลี่ยนแปลง มีแค่รู้ตหน้า
เต็มขั้นขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างงานกำลังใจก็ยิ่งดีขึ้น ๆ
ตลอดชั่วชีวิตของเราให้เร่งสร้างบุญมีตามท่านไป

อยู่ไหนบุญ

มีตัวอย่างของนักสร้างบุญมีหลากหลาย คนที่มี
ศรัทธาอยู่แล้ว เมื่อได้อ่านวารสารนี้ ก็ทำให้เขา
ได้สร้างบุญสร้างบุญมีมากขึ้น คนที่ยังไม่มีศรัทธา
หรือบางคนไม่เข้าใจวัด บางทีจะให้คุยตรง ๆ เขาก็
อาจไม่พร้อมที่จะฟัง แต่เมื่อเปิดใจสักหน่อย ได้อ่าน
วารสารอญฺในบุญ ก็ทำให้เข้าใจและเกิดศรัทธาใน
การสร้างบุญมีของหมู่คณะ สามารถเปลี่ยนแปลง
ชีวิตเขาให้เข้ามาสู่เส้นทางธรรม ทำให้มีอีกหลาย ๆ
คนได้เป็นสัมมาทิฐิ เท่ากับว่าเราได้เปิดทางสวรรค์
ทางนิพพานให้เขาด้วย

คนที่ได้สร้างบุญสร้างบุญมีจากวารสารเล่มนี้มีมากมายที่เคียว และก็ต้องเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ
บุญนี้จะทำให้เราได้ปัญญาบารมีต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ ดวงบุญขยายได้ตลอดเวลา ..

เจริญพร

สร้างปัญญาบารมี

ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของวารสารอญฺในบุญ มหาธรรมทานตลอดปี

สอบถามรายละเอียดทุกวันได้ที่ห้องซินติ / ห้องณคุณยายอาจารย์ฯ / วันอาทิตย์ : สภาธรรมกายสากล
กองทุนอญฺในบุญ โทร. 086-771-2268 หรือ ผู้ประสานงานภาคที่ท่านสังกัด

สำเร็จด้วยคุณธรรม

กิตติขจร ปปโปติ อธิจจ เวเท
สนติ ปุณฺณติ จรณน ทนฺโต

เล่าเรียนสำเร็จวิชา ก็ย่อมได้เกียรติ
แต่ฝึกอบรมด้วยจริยธรรมแล้วต่างหาก จึงจะประสบสันติสุข
(๒๗/๘๔๒)

การใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษา เป็นสิ่งดี
ทำให้เราเห็นกว้าง รู้กว้าง
โลกที่กว้างขวางใบนี้
มีอะไรน่าศึกษาอย่างมากมายและไม่มีที่สิ้นสุด
ผู้มีความรู้ดี จึงสมควรได้รับเกียรติ ได้รับการยกย่อง
แต่การมีความรู้ดีเพียงอย่างเดียว นั้น ยังไม่เพียงพอ
ต้องมีคุณธรรมกำกับความรู้นั้นด้วย
เหมือนรถยนต์ รถไฟฟ้า
จะรวดเร็วแค่ไหนก็ต้องมีเบรก
มีวิธีการใช้ที่ถูกต้องคอยกำกับตลอดเวลา
การสำเร็จด้วยการศึกษาว่าสำคัญแล้ว
การสำเร็จด้วยคุณธรรมสำคัญกว่า
คุณธรรมจะนำพาความรู้ที่มีมาใช้อย่างสูงส่งที่สุดได้
ตัวเราเองและสังคมก็จะประสบสันติสุข
ด้วยความร่มเย็นไปพร้อม ๆ กัน..

“สมบัติทั้ง ๓ คือ มนุษยสมบัติ ทิพยสมบัติ และนิพพานสมบัติ
เราจะมีได้ก็เพราะบุญอย่างเดียว ที่เป็นพลังสำคัญทำให้เรามีความพร้อมในทุก ๆ อย่าง”

โอวาทพระเทพญาณมหามุณี วิ.
(หลวงพ่อดัมมชโย)

บริษัท ศิริชิน จำกัด 29/10,17,19 หมู่ 2 ต.บึงทองหลาง อ.ลำลูกกา
จ.ปทุมธานี 12150 โทร. 02-995-2243-4, 02-997-4355-6 www.sirishin.com

ผู้ผลิตและจำหน่าย

น้ำส้มและน้ำผลไม้ 25 %
ตราสายน่าฟังศิริชิน

น้ำส้ม 20 % ผสมเนื้อส้ม
ตราจุบจุบ

ตำรับยอดเลขา

เรื่อง : พระราชภาวนาจารย์ (หลวงพ่อดัตตชีโว)

ตำรับยอดเลขา

จากคัมภีร์ “จรรยาบ่าว”

วิธีฝึกผู้นำในยุค ร.ศ. ๑๓๑

ตอนที่ ๒

จรรยาข้อที่ ๒-๔

“ตำรับยอดเลขา” นำมาจากหนังสือ “จรรยาบ่าว” ซึ่งตีพิมพ์เมื่อ ๗๕ ปีที่แล้ว โดยไม่ได้ระบุชื่อผู้เขียน เมื่อหลวงพ่อดัตตชีโวอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว ท่านอยากให้ญาติโยมรู้เรื่องราวดี ๆ จึงเมตตานำมาเทศน์ให้ฟังเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ต่อมาพิมพ์รวมเล่มและตั้งชื่อใหม่ว่า “ตำรับยอดเลขา” โดยลำดับเนื้อความตามต้นฉบับเดิม และคัดลอกของเก่าไว้ให้ดูด้วย เพื่อรักษาศัพท์บางคำไว้ และเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้เขียน

๒

ความจงรักภักดีต่อนาย

ผู้ที่จะเป็นนายของเรา นอกจากเป็นคนดีแล้ว จะต้องถูกอภัยด้วย และเมื่อตัดสินใจไปอยู่กับเขาแล้ว ก็ต้องมีความจงรักภักดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก เอาตัวรอดไปวัน ๆ

๒. ความจงรักภักดีต่อกัน

เราต้องมีความจงรักภักดี ชื่อตรงต่อนายด้วยความบริสุทธิ์ และต้องเพียรพยายามหาความดีความชอบต่อนายเราเสมอ เมื่อท่านประสงค์สิ่งใดและพอใจอย่างไร เราก็ควรจะแสวงหาด้วยอาการสืบเสาะและปฏิบัติให้ถูกอกถูกใจ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ออกทรัพย์ไปแลกเปลี่ยน ฤๅชื่อหามาก็ดี ก็ยังมีทางที่ควรจะสนองคุณด้วยน้ำพักน้ำแรงแห่งวิธีสืบสวนแนะนำให้ได้รักได้เปรียบ อย่างนี้เป็นต้น ก็นับว่าเป็นคุณเป็นประโยชน์ ต้องด้วยความจงรักภักดีต่อกันเหมือนกัน

จรรยาข้อนี้คือ มีความจงรักภักดีและชื่อตรงต่อผู้เป็นนายด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ยอมทำตนเป็นคนคดในข้ออยู่ในกระดุกอย่างเด็ดขาดนั่นเอง

สำหรับเรื่องนี้ มีเรื่องเล่าขานความคือ มีโยมคนหนึ่งเป็นนายทหารได้มาหาหลวงพ่ที่วัดก่อนเกิดเหตุการณ์วันมหาวิปโยค ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ สัก ๒-๓ อาทิตย์ มาเล่าให้ฟังว่ามีคนมาทาบทามท่านให้เป็น ทส. คือนายทหารคนสนิทของผู้ใหญ่คนหนึ่งในขณะนั้น เพราะชอบอัยยาศัยกัน ท่านผิดว่าขอเวลาตรึกตรองไว้หนึ่งอาทิตย์ก่อน แล้วจะให้คำตอบ

แล้วท่านก็มาเล่าความในใจให้หลวงพ่อฟังว่า ขณะนั้นท่านไม่ได้รักใคร่พในตัวผู้ใหญ่ท่านนี้เลย การที่จะไปเป็นทหารคนสนิทให้กับผู้ใดนั้น ต้องมีความรักใคร่พและศรัทธาในตัวนาย ทั้งต้องมีความจริงใจต่อกัน ถ้าขาดความจริงใจแล้ว ก็จะกลายเป็นคนประจบสอพลอ เห็นแก่ประโยชน์ไป เพราะการได้เป็นทหารคนสนิทของผู้ใหญ่ ยศตำแหน่งจะขึ้นเร็วกว่านายทหารที่ทำงานไกลตาอย่างแน่นอน ท่านไม่ชอบเจริญเร็วแบบนี้ มันขัดความรู้สึก

หลวงพ่อยังไม่ทันออกความเห็นอะไร ท่านก็บอกเองว่า ไม่รอเวลาแล้ว จะบอกปฏิเสธเสียวันนี้เลย เพราะถ้ารับตำแหน่งนี้ไปโดยเห็นแก่ลาภยศ ก็กลายเป็นคนหลอกลวง เพราะไม่ได้ทำงานให้เขาอย่างทุ่มเท แล้วท่านก็ลากลับ เป็นอันว่ามาเล่าให้ฟังเฉย ๆ

เดี๋ยวนี้ ท่านผู้นั้นก็ยังเป็นทหารธรรมดา ๆ ยังไม่ได้เป็นนายพลกับเขาเสียที นี่ถ้ารับปากเป็นทส. เสียครานั้น ก็อาจจะได้เป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง คือได้เป็นนายพล หรือไม่ก็ออกนอกประเทศไปแล้ว

สำหรับข้อนี้ มีข้อคิดที่เป็นประโยชน์ในการเลือกเจ้านาย คือผู้ที่จะมาเป็นนายของเรา นอกจากจะต้องเป็นคนดีแล้ว จะต้องถูกอัยยาศัยกับเราด้วย และเมื่อตัดสินใจไปอยู่กับเขาแล้ว ก็ต้องมีความจงรักภักดี ชื่อตรงต่อกันด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่เช่นนั้นจะเป็นการเพาะนินสยเสีย ๆ ขึ้นมา คือกลายเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก เอาตัวรอดไปวัน ๆ เป็นบาปกรรมติดตัวต่อไปภายหน้าได้ เมื่อถึงคราวเรามีลูกน้องได้บังคับบัญชาบ้าง ก็จะมีแต่ชนินหน้าไหว้หลังหลอก ไม่มีความจริงใจเช่นกัน

๓

อย่าหาเหตุร้ายเข้าบ้านนาย

ผู้บังคับบัญชามีงานเต็มไม้เต็มมืออยู่แล้ว
 อย่างนำเอาเรื่องร้อนไปเพิ่มให้ท่านอีก
 เพราะเมืองงานต่าง ๆ ประดังเข้ามามาก
 หากเกิดความเสียหายกับหน้าที่โดยตรงของท่านแล้ว
 ทั้งท่านทั้งเราก็จะพากันเดือดร้อนไปหมด
 จึงควรกรองเรื่องราวต่าง ๆ ให้ดี

๓. อย่าหาเหตุร้ายเข้าบ้านนาย

ญาติมิตรหรือพวกพ้องที่จะไปมาที่เรา เราต้องระวังอย่าให้มาทำการทุจริตที่บ้านท่านได้ ฤ็พาถ้อยความชั่วร้ายมาบ้วนเปื้อนป้ายเปื้อนหมองกับท่านฤ็กับเราได้ เว้นไว้แต่ถ้าว่าเขาได้รับความเดือดร้อนกดขี่มาโดยถ่วงแท้ จำเป็นต้องช่วยคิดอ่าน รับความปฤ็ษาหาฤ็จะอุดหนุนได้อย่างไรในลำพังตน หรือนำความทุกข์ร้อนขึ้นเรียนท่าน ขอความเมตตาแนะนำและเกื้อหนุนอย่างไรที่ควรก็ควรช่วย แต่เป็นผลที่ควรจำจึงทำ คือคนนั้นเป็นญาติของเราที่เคยอุปการะกันมา หรือมิตรที่รักใคร่เคยมีบุญคุณต่อกันเช่นนั้นจึงว่าควร ไม่ใช่เช่นเป็นพาลทุจริตต่อเขา เขาตีหัวแตกมาแล้วตั้งนี้เป็นต้น เช่นนั้นไม่ควรรับพิจารณาและอุดหนุน สิ่งใดที่จะรบกวนให้ท่านช่วย ต้องคัดเลือกแต่เหตุผลอันสมควร อย่าจู้จี้หุนหันยม ปราศจากความยำเกรง อันซึ่งเป็นผลเฉพาะตน

จรรยาข้อนี้อธิบายโดยสรุปคือ อย่าไปนำคนร้าย ๆ เข้ามาที่บ้านท่านนั่นเอง ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นพรรคพวก เพื่อนฝูงของเรา หรือญาติมิตรก็ตาม ขอให้ระวัง อย่าให้มาทำความเสียหายใด ๆ ให้เกิดขึ้นได้ เพราะความเสื่อมเสียนั้นมีได้เกิดขึ้นกับเราเท่านั้น แต่ว่าจะเสียหายไปถึงเจ้านาย ผู้บังคับบัญชาของเราด้วย

ในกรณีที่พรรคพวกเพื่อนฝูงของเราเหล่านั้น มาปรึกษาขอความช่วยเหลืออะไรก็ตาม ก็ควรช่วยเฉพาะเรื่องที่สมควร บางเรื่องไม่ควรช่วยก็อย่าช่วย ไม่ใช่ที่เราได้อยู่บ้านรัฐมนตรียืนยันว่าท่านมีอำนาจมีบารมี พอพรรคพวกเพื่อนฝูงเดือดร้อนมาขอให้ช่วย ก็ช่วยเขาเลย โดยไม่ดู

ว่า เจ้าเพื่อนหรือญาติของเราคนนั้นไปทำอะไรร้าย ๆ มาก่อน พอรู้ก็ช่วยเหลือกันอย่างไม่ลืมหูลืมตา ผู้บังคับบัญชาทีมงานเต็มไม้เต็มมืออยู่แล้ว ยังนำเอาเรื่องร้อนไปเพิ่มให้ท่านอีก อย่างนี้ก็ออกจะหนักข้อเกินไป เว้นไว้เสียแต่ว่าพรรคพวกของเราคนนั้นเป็นคนดี แต่ถูกรังแกมา หรือคนผู้นั้นเคยมีพระคุณกับเรามาก่อน แล้วเรื่องนั้น ๆ พอดีตรงสายงานที่ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบอยู่พอดี และการช่วยเหลือกันท่านก็ไม่ต้องเดือดร้อนจนขวายมากนัก นี่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราจะต้องรู้จักพิจารณา และดูคนให้เป็นด้วย

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม อะไรที่บอกบ๊อดได้ก็ให้บอกบ๊อดไปบ้าง อย่าไปเพิ่มภาระหนักกับท่านมากเกินไป เพราะเมื่องานต่าง ๆ ประดังเข้ามามากเข้า ๆ ในที่สุดท่านเองก็อาจจะมีข้อบกพร่องได้ หากเกิดความเสียหายกับหน้าที่โดยตรงของท่านแล้ว ทั้งท่านทั้งเราก็จะพากันเดือดร้อนไปหมด เราในฐานะผู้ใต้บังคับบัญชาที่ดี จึงควรกรองเรื่องราวต่าง ๆ ให้ดี อย่าปล่อยให้เรื่องไม่เป็นเรื่องหลดมารกสมอง ทำให้เจ้านายหรือผู้บังคับบัญชาไม่สบายใจได้

๔

อย่าชักคนเข้า อย่าสาวคนออก

คนดี ๆ มีฝีมือ รู้จักกันแล้ว ไวใจได้
ไม่คดโกง เมื่อต้องออกไปคนหนึ่ง
แม้ได้ ๑๐ คนมาแทน ก็ยังไม่คุ้ม
ท่านจึงกล่าวว่า ‘สิบคนเข้า ก็ไม่เท่าหนึ่งคนออก’

๔. อย่าชักคนเข้า อย่าสาวคนออก

ญาติมิตรอย่างไรก็ดี ที่จะมาอาศัยค้างวันค้างคืนอยู่กับเราในบ้านท่าน เราต้องนำความร้ายเรียนรับอนุญาตเสียก่อนจึงควร ไม่ควรเพิกเฉยปกปิด ลุอำนาจแห่งท่าน และเราต้องรู้ว่ามาโดยดี หรือมีชะนิกติดหลังมาอย่างไรด้วย ถ้ามาดีเราจึงควรรับ ถ้ามาอย่างร้ายก็ควรที่จะปฏิเสธเสีย อย่าให้เรามีเหตุเกิดความเดือดร้อนขึ้นเคืองกับท่านได้ และลักษณะนำคนเข้า เน้นคนออกนี้ต้องระวังให้ดี คนที่จะนำเข้านั้นก็รู้แล้วว่าเป็นคนดี จึงนำเข้ามาหาท่าน อย่าไปนำคนชั่วเหลวไหลเข้ามาให้ท่าน เราจะพลอยเสียไปด้วย

การแนะนำคนออกนั้น ข้อนี้ที่สำคัญ ไม่ควรเราจะประพติ ไม่ใช่หน้าที่
ของเราจะจัดการ เพราะว่าชักนำคนออกนั้นไม่มีทางดีอันใดเลย ย่อมเป็น
ทุจริตเกี่ยววามิสแก่ตนทั้งนั้น ผู้ชายก็แนะนำให้ไปอยู่เสียที่อื่นและให้หลบหนีท่าน
ผู้หญิงก็ให้หลบหนีหรือเลือกโสไปกับผู้ชายเป็นต้น เป็นสิ่งที่ไม่ควรแท้ที่เราจะ
ประพติ บุราณติเตียนมากในข้อนี้ เพราะปรารถนาดี มันไม่มีอะไรเลยอย่างนี้
จนมีภาษิตกล่าวไว้ว่า “สิบคนเข้าก็ไม่เท่าหนึ่งคนออก” ดังนั้นมีใช้หรือ

จรรยาข้อนี้อธิบายความโดยสรุปคือ การที่เราผู้นำผู้ใดมาค้างแรมที่บ้านของเจ้านาย ก็ดูให้
ดีเสียก่อนว่าเป็นคนไม่มีพิษมีภัย จึงจะนำเข้ามาได้ ถ้าไม่เช่นนั้นจะนำความเดือดร้อนมาให้
และก่อนจะพาเข้ามาก็ต้องขออนุญาตท่านเสียก่อน อย่าทำไปโดยพลการ ไม่บอกเล่าแก่สืบ

ยิ่งถ้าเป็นกรณีนำคนเข้ามาอยู่ในบ้านของนายอย่างถาวร ยิ่งต้องช่วยกันคัดคนให้ดี อย่า
ปล่อยให้มีชนกติดหลัง เช่น เคยเป็นนักโทษหรือเคยเป็นนักการพนันเข้ามาอยู่ด้วย เพราะอาจ
นำปัญหามาให้ หรือแม้ที่สุดเราจะไม่ได้เป็นคนชักนำมา แต่ว่าเขาสมัครใจขอมาอยู่เอง ถ้าเรารู้
ประวัติเขามาว่าเป็นคนไม่ดี ก็อย่าไปปิดบังนาย ต้องเรียนให้ท่านทราบ ไม่เช่นนั้นอาจก่อให้เกิด
ความเสียหายต่าง ๆ ได้

ในกรณีที่คน ๆ นั้นอยู่อาศัยกับนายอยู่แล้ว และเขาเป็นคนดี แต่เกิดต้องการจะลาออกไป
ก็ให้ช่วยทัดทานเอาไว้ ตรงกันข้ามหากเขาเป็นคนไม่ดีแล้ว อยากจะออกไป ก็ให้ปล่อยไปตามใจ
เขา อย่ารั้งเอาไว้

แต่ถึงอย่างนั้นก็ตาม ในกรณีที่คนอยู่เดิมจะออกไป ก็ควรระวังอย่าเพียวสนับสนุนยุยงเขา
สู่สี่สู่ห้าไป เพราะคนบางคนเขาอาจจะออกด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานา หรือด้วยความน้อยใจ
ใด ๆ ก็ตาม ถ้าเราไปสนับสนุนเขาเข้า สักวันหนึ่งเขาอาจจะพุดขึ้นได้ว่า ไม่ได้ตั้งใจจะออกเลย
แต่เป็นเพราะเราไปชี้แนะให้เขาออก เขาเลยออก ก็จะทำให้เราเสียคนได้

ในเวลาเดียวกัน ถ้าเราไม่ชอบใจผู้ใด ก็อย่าเพียวไปยุยงให้เขาออก ทำให้เขาต้องได้รับความ
ลำบาก เป็นการก่อเวรให้แก่เขา

สำหรับเรื่องการรับคนเข้าและคัดคนออกนี้ มีข้อมูลที่น่าสนใจคือ ไม่ว่าจะเป็นที่ใดในโลกนี้
เมื่อเวลามีคนเข้าไปสมัครงาน เขาจะตอบเป็นเสียงเดียวกันว่าเต็มแล้ว แต่เวลาลงมือทำงาน
กลับบอกว่าคนไม่พอ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าคนที่ไปสมัครงานนั้น หน้าตาทำทางไม่ค่อยเอางาน
เอาการ เขาจึงไม่ยอมรับเอาไว้ ก็ไม่ใช่โกหก เพราะตำแหน่งสำหรับคนไม่เอางานเอาการมัน
ไม่มีจริง ๆ

ส่วนคนที่หน่วยก้านดี ๆ นั้น เขาไม่ต้องเดินทางเลย แต่งานจะมหาเขาเอง บางคนถูกจองตัวตั้งแต่ยังเรียนไม่จบด้วยซ้ำ

ดังนั้น ท่านจึงกล่าวไว้ว่า “สิบคนเข้า ก็ไม่เท่าหนึ่งคนออก” คือ คนดี ๆ ของเขาหนึ่งคน ถ้าต้องออกไป แล้วได้คนมีฝีมือธรรมดา ๆ มาแทนตำแหน่งนั้น ๑๐ คน แทนอย่างไรก็ไม่คุ้ม

คนดีมีฝีมือ รู้ใจกันแล้ว ไว้วางใจได้ ไม่คดโกง เข้านอกออกใน รู้ความเป็นไปทุกอย่างในบ้าน หรือในที่ทำงานแล้ว บางทีรู้เรื่องส่วนตัว เรื่องเงินทองด้วย แล้วเขาเป็นคนดีมาก ๆ ด้วย ถ้าออกไป ก็น่าเสียดายที่สุด แต่ถ้าเขาเป็นคนเลว เรารู้เข้าก็ยุนายให้ไล่มันออกไปเลย มันคงพาคนมาเผาบ้านแน่ เรื่องแบบนี้ต้องละมุนละม่อม ให้นายเขาจัดการตัดสินใจเองจะดีที่สุด

อีกกรณีหนึ่ง ถ้าเราเป็นบ่าว เรารู้ว่าคน ๆ นั้นเป็นคนดีจริง ๆ แล้วเรากลับยุให้เขาไปทำงานที่อื่น เพราะสวัสดิการดีกว่า เงินเดือนดีกว่า โอกาสก้าวหน้าก็มากกว่า อย่างนี้เราทำเพื่ออะไร เราเป็นคนที่ใช้ได้หรือเปล่า ก็ลองคิดดู.. ☺

(อ่านต่อฉบับหน้า)

หลวงพ่อดาบปัญหา

พระราชภาวนาจารย์ (หลวงพ่อดัตตชีโว)

ทำอย่างไรจึงจะฝึกตน
ให้เป็นคนมีเหตุผล
สร้างงาน
สร้างเงิน
สร้างคนเป็น?

ANSWER

คำตอบ

คนมีเหตุผล คือผู้ที่สามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ เนื่องจากมีความเห็นถูกต้องตามมาตรฐานของผู้รู้จริง คือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณด้วยพระองค์เอง
ความเห็นถูก ภาษาพระเรียกว่า สัมมาทิฐิ หมายถึง ความเห็นถูกหรือความเข้าใจถูกในเรื่องของกรรม

หลักเหตุและผลที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอน คือ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งกรรม ที่มีผลบังคับต่อทุกสรรพชีวิตในโลก ไม่ว่าใครจะรู้หรือไม่รู้กฎนี้ก็ตาม

พระพุทธองค์ทรงค้นพบกฎนี้ที่มีอยู่ก่อนแล้ว เมื่อรู้แล้วก็นำมาเปิดเผยให้ชาวโลกทราบความจริงเรื่องนี้ เพราะทรงมีมหากรุณาจะช่วยชาวโลก แม้ว่าจะต้องอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรมก็ตาม แต่ทรงต้องการให้รู้เท่าทัน จะได้เลือกดำเนินชีวิตแต่ในส่วนที่เป็นกรรมดี เวลาที่กฎแห่งกรรมส่งผล ก็จะได้ส่งผลในทางที่ดี ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิต

พระพุทธองค์ทรงสอนให้ชาวโลกเป็นผู้มองการณ์ไกล เพราะชีวิตยังต้องดำเนินต่อไปอีกยาวนาน จากชาตินี้ภพนี้สู่ชาติหน้าภพหน้า สู่ชาติต่อ ๆ ไป จนกว่าจะกระทำที่สุดแห่งทุกข์ได้สำเร็จ

ดังนั้น ทุกจังหวะของชีวิต จะตัดสินใจทำอะไร ไม่ทำอะไร จะดำเนินชีวิตไปสู่จุดไหน จำเป็นต้องคิดและชั่งน้ำหนักให้ดีถึงผลดีผลเสียของการกระทำ

ในคราวใดที่ได้รับผลร้ายของการกระทำที่ทำผิดพลาดไว้ในอดีต จะต้องไม่มัวแต่หาคนผิด เพราะเรานั้นเองคือผู้รับผิดชอบการกระทำของเรา สิ่งที่เราควรจะทำคือยอมรับและแก้ไข คือ ทำให้มันให้ดีกว่าเดิม อย่าให้ผิดพลาดอีก เราจึงจะเป็นผู้ที่ลิขิตชีวิตที่ดีให้แก่ตนเองได้

สิ่งสำคัญของผู้ที่เข้าใจกฎแห่งกรรมได้ดีจริง ๆ คือ คน ๆ นั้นจะต้องได้ทำความดีมาจนคุ้นในระดับหนึ่ง เพราะถ้าไม่เคยทำความดีมาก่อน หรือไม่เคยเห็นผลแห่งความดีที่ทำมาก่อนเลย เขาจะไม่เข้าใจอย่างแท้จริงว่า ทำดีได้ดีเป็นอย่างไร ทำชั่วได้ชั่วเป็นอย่างไร ผลสุดท้ายเขาก็เลยแยกแยะไม่ได้ ว่าอะไรคือ ถูก-ผิด ดี-ชั่ว บุญ-บาป ควรทำ-ไม่ควรทำ ตามความเป็นจริง

สำหรับการฝึกฝนเรื่องนี้ต้องเริ่มตั้งแต่ยังเป็นเด็ก โดยเริ่มจากผู้ใหญ่ในครอบครัว ได้แก่ คุณพ่อคุณแม่ คุณปู่คุณย่า คุณตาคุณยาย คุณลุงคุณป้า หรือคุณน้าคุณอา ควรจะทำตัวเป็นแบบอย่าง และนำให้ลูกหลานทำความดีจนคุ้น เพราะตัวอย่างที่ดีย่อมมีค่ากว่าคำสอนที่ดี แต่ไม่ทำเป็นตัวอย่างให้เด็กดู

แม้กระทั่งในโรงเรียน ถ้าผู้อำนวยการสถานศึกษาลงมานำคณะครู นักเรียน ลูกจ้าง ภารโรง ให้ทำความดีร่วมกัน เป็นแบบอย่างให้เห็นจนคุ้นตาคุ้นใจ ก็จะเป็นการปลูกฝังให้ทุกคนได้คุ้นเคยกับการทำความดีและเห็นผลแห่งการทำความดีเช่นกัน

เพราะการทำงานทุกอย่างที่ร่วมมือกันทำด้วยความรับผิดชอบร่วมกัน จะก่อให้เกิดความสามัคคี ความมีวินัย ความอดทน และความเคารพ แล้วคุณธรรมความดีต่าง ๆ จะเกิดตามมา เป็นขบวนการ เริ่มต้นที่ฝึกความรับผิดชอบ ทำงานอะไรขอให้รับผิดชอบงานนั้น เพียงเท่านั้นคุณธรรมความดีต่าง ๆ จะหลั่งไหลสู่ใจคนทำมากมาย

สิ่งสำคัญที่ทุกคนจะต้องฝึก คือ

๑) ฝึกเป็นคนรู้จักให้ เพื่อเป็นพื้นฐานการสร้างงาน สร้างเงิน สร้างคน

ความดีเบื้องต้นที่ควรปลูกฝังและทำให้คุ้นเคยเริ่มจาก ‘ทาน’ คือ ‘การให้’

เริ่มเรียนรู้การ ‘ให้’ โดยฝึกเอาศักยภาพที่ตนมีออกมาใช้ให้ได้ เอาเรี่ยวแรงมาทำทาน เอาสติปัญญาความรู้มาทำทาน เอาออกมาช่วยกันทำงานของส่วนรวม รวมทั้งเอาทรัพย์ออกมาทำทานด้วย

เมื่อฝึกใช้ศักยภาพที่มีไปถึงจุดหนึ่ง เขาจะมองเห็นเองว่า ยิ่งให้ออกไป ก็ยิ่งได้รับ ยิ่งให้ ก็ยิ่งรวย คือรวยทั้งเรี่ยวแรงพลังกำลัง รวยเพื่อนฝูง รวยน้ำใจ รวยความคิดสร้างสรรค์

คนที่เติบโตขึ้นจากการฝึกเช่นนี้ ไม่ต้องหวังว่า ในอนาคตเขาจะสร้างงาน สร้างเงิน สร้างคนไม่ได้

การสร้างงาน สร้างกิจกรรม เพื่อฝึกเรื่องการทำทาน เรื่องของการสงเคราะห์เพื่อนร่วมโลก ยามที่ประสบทุกข์ยาก แต่ละบ้านแต่ละโรงเรียนก็คงจะพอมีช่องทางที่จะฝึกลูกหลานเยาวชนให้คุ้นเคยกับการทำความดีเช่นนี้ได้ แต่ยังมีความดีเบื้องต้นอีกประการที่ขาดไม่ได้ นั่นคือการเคารพบูชาหรือการยกย่องคนดี

๒) ฝึกความเคารพ เพื่อเป็นพื้นฐานการจับดีและความคิดสร้างสรรค์

เรื่องความเคารพเป็นเรื่องลึกซึ้ง หากผู้ใหญ่ไม่ได้สอนลูกหลานให้เข้าใจซาบซึ้งว่า เราให้ความเคารพทำไม เด็กจะเข้าใจแต่เพียงผิวเผินว่าเป็นเพียงการแสดงกิริยาอาการภายนอก

ตามมารยาท

ถ้าเด็กเข้าใจแค่นี้ เด็กจะไม่ได้อะไรที่เป็นคุณประโยชน์แก่ตัวของเขาเลย ผู้ใหญ่ต้องสอนให้เข้าใจลึกถึงที่มาของความเคารพว่าเรากราบเราไหว้กันทำไม

เรื่องของการเคารพ เรื่องของการบูชา เป็นเรื่องของการ ‘ค้นหา’ ความดีของคนอื่น เมื่อรู้ว่าเขาดีอย่างนั้นอย่างนี้แล้ว ก็ ‘ยอม’ เขาคนนั้นได้ ไม่ต่อต้าน แล้วยัง ‘รับ’ คือ รับว่าดี อย่างนั้นอย่างนี้จริง และ ‘นับ’ คือ นับจำนวนความดีของเขาว่ามีกี่ข้อที่ค้นเจอ แล้วสุดท้าย ‘ถือ’ คือ นำไปประพฤติปฏิบัติตาม ทำความดีตามเขาไป เพื่อว่าสักวันหนึ่งตนก็จะเป็นคนที่มี คุณความดีในตัวเช่นเขาคนนั้นบ้าง

ดังนั้น เรื่องของการไหว้ การเคารพพระรัตนตรัย พ่อแม่ ครูอาจารย์ เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้อง รับผิดชอบต่อทำให้เป็น เพราะเป็นทางไหลมาแห่งคุณความดีในตัว

หากไม่ทำเช่นนั้นแล้ว อาจเกิดผลตรงข้าม เพราะคนเรานั้นมีทางเลือกอยู่ ๒ ทาง คือหากไม่ยอมรับคนอื่น ก็ดูถูกเขา ถ้าไม่จับจ้องในคุณความดีของเขา ก็จ้องจับผิด ซึ่งคนเราทั่วไป ก็ยังมีข้อบกพร่องกันอยู่ทั้งนั้น การกระทำก็มีทั้งทำถูกและทำผิด ถ้าคนเราจ้องจับผิดกันแล้ว จะแก้ไขนิสัยให้มาจับจ้องความดีแทนนั้นยาก การเริ่มต้นที่ง่ายและถูกต้อง คือสอนให้เริ่มจับจ้อง แต่คุณความดีของผู้อื่น เพื่อจะรับเอาความดีนั้นมาปฏิบัติเป็นทางแห่งความดีความเจริญของตน

๓) ฝึกมองผลกระทบในอนาคต เป็นพื้นฐานของควมมีวิสัยทัศน์

เมื่อใครก็ตามมีโอกาสทำความดีจนคุ้นชินนี้ จะเข้าใจเรื่องของกรรมว่า ‘ทำดีได้ดี ทำชั่ว ได้ชั่ว’ อย่างลึกซึ้ง จะเป็นคนมองการณ์ได้ไกลว่า ประกอบเหตุอย่างใดจะส่งผลอย่างไรต่อไปอีก

กรรมที่ทำในชาตินี้ ไม่ได้แค่ส่งผลในชาตินี้ แต่ยังส่งผลไปถึงชาติหน้า ละโลกไปแล้วยังส่ง ว่าจะไปนรกหรือสวรรค์ พอได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ก็ยังคงตามมาเป็นที่พึงให้เราอีก ตามมาเป็น พวกพ้องได้อีก เป็นโปรแกรมชีวิตให้อีก

หากเรามองเห็นภาพรวมของชีวิตเช่นนี้ เราจะมองเห็นว่า บนเส้นทางชีวิตอันยาวไกลนี้ ทุกสิ่งที่เราทำให้แก่ตนเองในแต่ละวัน ตั้งแต่ตื่นเช้าจรดเข้านอน เราควรประกอบเหตุเช่นไร เพื่อผลในอนาคตอย่างไร

ดังนั้น ทุกอย่างในอนาคตจึงเป็นไปได้ตามศักยภาพของเรา เราต้องลิขิตเอง เลือกลงมือทำเอง แล้วในที่สุดความเป็นคนมีเหตุมีผล ไม่เป็นคนเชื่อง่าย ไม่ถือนมงคลตื่นข่าว สร้างงานเป็น สร้างเงินเป็น สร้างคนเป็น ก็จะเกิดขึ้น ด้วยเหตุที่เราได้ทำความดีมาจนคุ้น และได้ศึกษากฎแห่งกรรมจนเข้าใจนี้เอง.. ☺

“เกิดมาเพื่อสร้างบารมี มาทำพระนิพพานให้แจ้ง
ให้แต่ละวันผ่านไปด้วยการเติมความดี เติมความบริสุทธิ์ให้กับตนเอง”

โอวาทพระเทพญาณมหามุณี วิ.
(หลวงพ่อดัมมชโย)

Mobile Marketing & CRM Solution

- ☐ SMS Solution for Business
- ☐ 2-Way SMS Interactive
- ☐ International SMS
- ☐ Smart Voice Service (Outbound)
- ☐ Mobile Marketing/CRM Service

โดย บจ. เน็ต-อินโนวา 11/11/64 ถนนสาทรใต้3 แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10110
โทร. 0-2538-3878, 08-0507-5515 www.net-innova.com email: info@net-innova.com

ข้อคิดรอบตัว

เรื่อง : พระมหาสมชาย ฐานวุฑฺโฒ (M.D.; Ph.D.) จากรายการข้อคิดรอบตัว ออกอากาศทางช่อง DMC

วันมาฆบูชา : วันแห่งความรักอันบริสุทธิ์

วันแห่งความรักทางพระพุทธศาสนามีจริงหรือไม่?

อย่างที่เราทราบกันว่าอะไรที่อิงกระแสก็จะไปได้เร็ว เพราะฉะนั้นพอถึงวันวาเลนไทน์ ซึ่งทางโลกถือเป็นวันแห่งความรัก หนุ่ม ๆ สาว ๆ ซึ่งกำลังหาเหตุอะไรสักอย่างหนึ่งอยู่พอดี ก็เลยนัดหมายไปเที่ยวเตร่กัน แล้วใครที่ไม่ระมัดระวังตัว บางทีก็มีอะไรเลยเถิดอย่างที่เห็นข่าวกัน บางคนพลาดทำไปทีหนึ่ง เสียทั้งชีวิตเลยก็มี ทำให้ผู้หลักผู้ใหญ่ค่อนข้างเป็นห่วงว่า ถ้าปล่อยไปอย่างนี้คงไม่ถูกต้อง ก็เลยมองว่าวันมาฆบูชาซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเดือนกุมภาพันธ์ ตรงกับวันเพ็ญเดือน ๓ เป็นวันที่พระอรหันต์ ๑,๒๕๐ รูป ซึ่งทั้งหมดล้วนแต่เป็นพระภิกษุที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบวชให้ พากันเดินทางไปเข้าเฝ้าพระพุทธองค์โดยไม่ได้นัดหมาย เราน่าจะเอาวันนี้เป็นวันแห่งความกตัญญู ว่าพระภิกษุทั้งหลายซึ่งท่านได้บวชจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถึงเวลาก็ไปหาครูบาอาจารย์ เพื่อแสดงความกตัญญู แล้วก็ถือว่าเป็นวันแห่งความรักอันบริสุทธิ์ด้วย นี่เป็นที่มาของการยกให้วันมาฆบูชาเป็นวันกตัญญูและวันแห่งความรัก

ทำอย่างไรวันมาฆบูชาจึงจะมีความสำคัญในใจเยาวชนมากกว่าวันวาเลนไทน์?

ถ้าเราเป็นชาวพุทธจริง ๆ ได้เข้าวัดฟังเทศน์ฟังธรรม ได้ปฏิบัติธรรมเป็นประจำ ก็จะเห็นความสำคัญของวันมาฆบูชาโดยปริยาย แต่ปัจจุบันเยาวชนที่เข้าวัดยังมีไม่มาก เลยเป็นภาพอย่างที่เราเห็น ดังนั้นถ้าจะแก้ปัญหาที่ต้นเหตุจริง ๆ เราจะต้องชวนทั้งเยาวชนและประชาชนให้หมั่นเข้าวัด ศึกษารั้ว ปฏิบัติธรรมให้มากขึ้น ถ้าตรงนี้สำเร็จ ทุกอย่างก็จะแก้ได้หมด ตอนนี้ที่พยายามทำอยู่ในแง่ของเยาวชนก็คือ โครงการเด็กดีวิสตาร์ ชวนเด็กมาทำความดีทีละล้านคน หรือบวชอุบาสิกาก้าว คือฝ่ายหญิงมาปฏิบัติธรรม มารักษาศีล ๘ จะได้เป็นชาวพุทธเต็มตัว ฝ่ายชายกับบวชพระ ช่วงสั้น ๔๙ วัน ถ้าใครจัดเวลาได้ก็บวช ๔ เดือน ในช่วงเข้าพรรษา อย่างนี้เป็นต้น

ในวันมาฆบูชาเราจะได้อินคำว่า จาตุรงคสันนิบาต โอวาทปาติโมกข์ ปัจจุบันมีการปลูกฝังให้เยาวชนซึมซับเรื่องนี้แค่ไหน?

ในตำราเรียนคิดว่ายังคงมีอยู่ แต่ถ้าแค่อ่านหนังสือท่องจำเอาไว้สอบ ก็ซึมซับได้แค่ระดับหนึ่ง จะให้ได้จริง ๆ ต้องปฏิบัติตามหลักคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจริง ๆ ถ้าอย่างนี้ได้ทันที่ปัญหาศีลธรรมในสังคมก็จะจบ แล้วแต่ละคนก็สามารถนำธรรมะไปใช้เป็นแสงสว่างนำทางชีวิตไปสู่ความสุขความสำเร็จได้จริง เป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวบุคคล สังคม และพระพุทธศาสนาโดยรวม

มีวิธีปฏิบัติอย่างไรให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในชีวิต?

ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นของจริง เพราะคำสอนในพระพุทธศาสนาไม่ใช่ความเชื่อ แต่เป็นความจริง ดังนั้นขอให้ก้าวเข้ามาแล้วลงมือปฏิบัติธรรมเท่านั้น ก็จะพบคำตอบว่า นี่คือนั่นที่เราแสวงหามานาน ลำพังแค่อ่านยังไม่พอ ต้องลงมือปฏิบัติด้วย หลักทฤษฎีที่เรียกว่าปริยัติเป็นแค่ลายแทงขุมทรัพย์ แต่เราจะได้ขุมทรัพย์นั้นมาใช้จริง ต้องลงมือปฏิบัติ

ข้อควรปฏิบัติในวันมาฆบูชามีอะไรบ้าง?

โดยหลักวันนั้นให้เป็นวันที่เราได้ทำความดีเป็นพิเศษกว่าวันอื่น ๆ เช่น ไปวัดทำบุญถวายภัตตาหาร ฟังธรรม สวดมนต์ นั่งสมาธิ และเวียนเทียนจุดโคมประทีปบูชาพระรัตนตรัย ในท้องถิ่นที่เราอยู่มีธรรมเนียมประเพณีอย่างไร เราก็ทำตามความเหมาะสม แต่โดยหลักคือการบำเพ็ญบุญ ให้ทาน รักษาศีลเป็นพิเศษ ถ้ารักษาศีล ๘ ได้จะดีมาก แต่อย่างน้อยต้องศีล ๕ แล้วก็สวดมนต์ ทำสมาธิภาวนา ฟังเทศน์ฟังธรรม นี่คือนั่นที่เราควรทำในวันมาฆบูชา

การเวียนเทียนจุดโคมมาฆบูชาสำคัญอย่างไร? ทำแล้วดีอย่างไร?

ก่อนอื่นให้เรามาดูว่าวันมาฆบูชามีความสำคัญอย่างไร

๑. มีพระภิกษุ ๑,๒๕๐ รูป เดินทางไปเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมกันโดยไม่ได้นัดหมาย

๒. พระภิกษุเหล่านั้นล้วนแต่เป็นพระอรหันต์ทั้งสิ้น

๓. ทุกรูปล้วนบวชโดยพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่เรียกว่า **เอหิภิกขุอุปสัมปทา**

๔. วันนี้เป็นวันเพ็ญเดือน ๓ (วันเพ็ญมาฆฤกษ์)

เหตุ ๔ อย่างนี้เรียกว่า **จาตุรงคสันนิบาต** คือการประชุมพร้อมกันขององค์ ๔

ในวันนั้น พระองค์ประทานโอวาทปาติโมกข์แก่พระภิกษุ เป็นแม่บทในการทำงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา ไม่เฉพาะพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราพระองค์นี้เท่านั้น แต่เป็นพุทธประเพณีของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ว่าจะต้องมีการประชุมสงฆ์โดยมิได้นัดหมายอย่างนี้ แล้วพระองค์ก็จะประทานโอวาทปาติโมกข์เหมือนกันทุกพระองค์

โอวาทปาติโมกข์มี ๓ หมวด

หมวดที่ ๑ พระภิกษุที่ตั้งใจจะเผยแผ่พระพุทธศาสนาจะต้องยึดหลักนี้เป็นอุดมการณ์ไว้

๑. ต้องอดทน (ขันติ ประมาท ตะโป ตีติกขา) ภาษาไทยแปลว่า ความอดทนคือความทนทาน เป็นตบะอย่างยิ่ง คือท่านบอกว่าถ้าคิดจะเผยแผ่ ต้องอดทน ถ้าบวชแล้วตั้งใจปฏิบัติธรรม

เงียบ ๆ คนเดียว ก็รับผิดชอบแค่ตัวเอง อย่างนี้ง่าย แต่ถ้าลงมือเผยแผ่เมื่อไร จะต้องไปสัมพันธ์กับผู้คนจำนวนมาก แล้วคนเรานิสัยไม่เหมือนกัน แต่ละคนมีเงื่อนไขตัวแปรต่าง ๆ มากมาย เพราะฉะนั้นท่องไว้ในใจเถิดว่า “ทน” ถ้าอดทนไม่ได้ ทำงานเผยแผ่ไม่สำเร็จ

๒. พระพุทธเจ้าทั้งหลายตรัสว่าพระนิพพานเป็นเยี่ยม (นิพพานัง ประมามัง วัธนตติ พุทธา) คือให้รู้ว่าเป้าหมายของเราคือจะไปนิพพาน ต้องตอกย้ำในใจ ไม่อย่างนั้นเป้าหมายมีโอกาสเบี่ยงเบน ตอนปฏิบัติส่วนตัวไม่มีปัญหา แต่พอทำงานเผยแผ่ ถ้าทำได้สำเร็จดี มีคนนับหน้าถือตามาก ให้ความเคารพบูชามาก ลามลึกการะ คำสรรเสริญจะเข้ามา ถ้าเป็นพระอรหันต์ก็รอดตัว แต่ถ้ายังไม่ใช่พระอรหันต์แล้วไม่ระมัดระวังตัวให้ดี มีโอกาสพลาดสูง พระองค์จึงทรงย้ำว่า อย่าลืมนะว่าเป้าหมายในการเผยแผ่คือจะไปนิพพาน ไม่ใช่ลามลึกการะ แล้วขณะเดียวกันอีกแง่หนึ่ง พอเผยแผ่ไปแล้วเกิดเจออุปสรรค มีอะไรมาปะทะมากมาย เจอคนพาลมากลั่นแกล้งบ้าง ถ้าไม่ได้ยึดว่าจะไปนิพพาน เดียวก็จะไปลุยกับเขา ท่านจึงมีข้อ ๓ มาให้ด้วยว่า

๓. ผู้ฆ่าสัตว์อื่น เบียดเบียนสัตว์อื่น ไม่ชื่อว่าสมณะเลย (นะ หิ ปัพพะชิตโต ประรูปะฆาติ สมะณเณ โหติ ประัง วิหะสุยันโต) ก่อนจะเริ่มไปทำหน้าที่เผยแผ่ จะต้องย้ำในใจก่อน ๓ ข้อ ตรวจสอบตัวเองก่อนว่า ความอดทนเราพอไหม เป้าหมายอย่าเบี่ยงเบน เราตั้งใจจะไปนิพพาน แล้วก็ย้ำตัวเองเสมอว่า อย่าไปฆ่าไปเบียดเบียนใครเด็ดขาด

๓ ข้อนี้ผูกไว้ในใจก่อนเลย ตีกรอบไว้ก่อน

หมวดที่ ๒ มี ๓ ข้อ คือ **๑. ละชั่ว ๒. ทำดี ๓. ทำให้ผ่องใส** (สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง กุสะลัสสุปะสัมปะทา สะจิตตะปะริโยทะปะนัง) การไม่ทำบาปทั้งปวง คือ ละชั่ว การทำกุศลให้ถึงพร้อม คือ ทำดี การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว คือ ทำให้ผ่องใส อันนี้คือเนื้อหาที่ใช้สอนญาติโยม

หมวดที่ ๓ หมวดนี้สอนตัวเอง พระองค์ทรงกำกับไว้อีกทีว่า สิ่งที่พระภิกษุหรือผู้ทำหน้าที่เผยแผ่ทั้งหลายจะต้องประพฤติปฏิบัติ คือ

๑. ไม่ว่าร้าย (อะนูปะวาโท) คือ ไม่ไปด่าไปว่า กระทบกระเทียบ กระแนะกระแหน หรือโจมตีใคร

๒. ไม่ทำร้าย (อะนูปะฆาโต) นี่คือหลักพระพุทธศาสนา จะเห็นว่าพระพุทธศาสนาไม่เคยมีสงครามพระพุทธศาสนา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสั่งกำกับไว้ก่อนว่า อย่าไปว่าร้ายใคร ยิ่งลงมือทำร้ายยิ่งห้ามใหญ่

๓. สรรวมในพระปาติโมกข์ (ปาติโมกเข จะ สังวะโร) คือ สรรวมในความประพฤติของตัวเอง เกิดอะไรขึ้นมา แทนที่จะไปโทษว่าคนนั้นคนนี้ไม่ดี ให้มาเช็กตัวเองว่า เรายังมีอะไรบกพร่องอยู่หรือเปล่า ให้ดูตัวเอง พิจารณาตัวเอง ปรับปรุงตัวเอง

๔. รู้ประมาณในโภชนาหาร (มัตตัญญูตา จะ ภัตตัสสมิง) คือ จะบริโภค จะใช้สอยอะไร เอาให้พอดี ๆ อย่าให้เกินขอบเขตความเหมาะสม ให้เป็นไม้ใหญ่ที่กินน้ำน้อย ไม้ใหญ่ที่กินน้ำน้อย ถึงคราวเกิดอะไรขึ้นมามันอยู่ได้ แต่ถ้าเป็นไม้ใหญ่กินน้ำมาก ช่วงฝนตกชุกก็รอด ถ้าเกิดฝนแล้งเมื่อไรก็ตาย

๕. การนอนการนั่งอันสงัด (ปันตัญจะ สะยะนาสะนัง) คือ ไม่เอิกเกริกเฮฮา รู้จักหาความสงัด ไม่ใช่ไปเผยแผ่แล้วหลงไปกับเทคโนโลยี สนุกสนานเพลิดเพลินไปจนกระทั่งหลงลืมเป้าหมาย

ที่แท้จริงของการบวชว่าคืออะไร เทคโนโลยีใช้ได้ แต่ใช้เพื่อเป็นอุปกรณ์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ไม่ได้ใช้เพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน

๖. รู้จักประกอบความเพียรในอธิจิต (อธิจิตเต จะ อาโยโค) เพราะมีเป้าหมายจะไปนิพพาน ถ้าจะไปได้ต้องทำสมาธิ ทำให้ใจผ่องใส นี่คือน้ำที่ที่พระต้องทำ นักเผยแผ่ทุกคนต้องทำ

พระพุทธศาสนาเติบโตอย่างรวดเร็ว เริ่มจาก ๑ ผ่านไป ๙ เดือน อัตราการเติบโตของบุคลากรพ้นกว่าเท่า จากพระบรมศาสดาพระองค์เดียว กลายเป็นพระอรหันต์เป็นพันรูป แล้วออกไปประกาศศาสนากัน พระองค์จึงทรงให้หลักการทั้งหมดไว้ก่อน เพราะในสมัยก่อนการคมนาคมไม่สะดวก ไม่มีวิทยุ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ โทรศัพท์ ดังนั้นก่อนไปเผยแผ่จึงมาประชุมกันก่อน ชักซ้อมอุดมการณ์ หลักการเนื้อหาในการสอน และวิธีการในการประพฤติปฏิบัติตน ว่าต้องทำอะไร ให้ทั้งหมดเข้าใจตรงกัน แล้วยกกันไปคนละทิศคนละทาง แต่ก็มีฟอร์มเดียวกัน โอวาทปาติโมกข์เป็นวัฒนธรรมองค์การของพระพุทธศาสนาที่แข็งแกร่ง แขนงมาก รัดกุมมาก ทำให้พระพุทธศาสนาเติบโตและขยายไปสู่ประชาชนอย่างกว้างขวางรวดเร็ว

นี่คือประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากวันมาฆบูชา เราจึงถือว่าวันนี้เป็นวันกตัญญู เป็นการระลึกว่าพระอรหันต์ ๑,๒๕๐ รูป ท่านนึกถึงครูบาอาจารย์ ส่วนพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ประทานโอวาทปาติโมกข์ให้ เพื่อให้ทุกรูปออกไปทำหน้าที่นำธรรมะให้แก่ชาวโลก พวกเรามีพระพุทธศาสนาเป็นหัวใจในปัจจุบัน ก็เพราะโอวาทปาติโมกข์นี้ เพราะความเมตตาและมหากรุณาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลาย พอถึงวันมาฆบูชา เราจึงควรระลึกนึกถึงพระพุทธองค์และพระอรหันตสาวกด้วยความกตัญญู แล้วตั้งใจทำตามที่ท่านสอน คือ ละชั่ว ทำดี ทำให้ใจผ่องใส ถ้าทำอย่างนี้ถูกหลักวิชา

ส่วนการเวียนเทียนจุดโคมประทีปบูชาในวันมาฆบูชา นั้น เป็นสิ่งที่ดีมาก เพราะวันนี้จะถือเป็นวันพระธรรมก็ได้ เราก็เอาวันนี้มาจุดโคมประทีปบูชาธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บูชาพระอรหันต์ทั้ง ๑,๒๕๐ รูป บูชาพระสงฆ์ที่ตั้งใจสืบทอดคำสอนของพระพุทธองค์มาจนถึงปัจจุบัน บูชาครบทั้งพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ทำอย่างนี้แล้ว อานิสงส์ก็คือ เราเกิดก็ภพก็ชาติ ดวงตาจะสวย แวววาว มีประกายใสกระจ่าง ปัญญาก็จะดี เพราะเป็นการบูชาด้วยความสว่าง เพราะฉะนั้นเราจะมีดวงปัญญาสว่างไสว ยิ่งถ้าทำถูกหลักวิชา คือไม่ใช่จุดโคมประทีปเวียนเทียนไป กระหนุงกระหนิงคุ้ยกันไป แต่จุดโคมประทีปไปแล้ว ใจก็ระลึกถึงพระรัตนตรัยบูชาด้วยความเคารพ ถ้าอย่างนี้เราจะได้อะไรมาก มาฆบูชาทุกปีชีวิตเราก็ดีขึ้นทุกปี

จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องปรับเปลี่ยนหลักธรรมคำสอนตามยุคสมัย?

เนื้อหาหลัก ๆ เหมือนเดิม ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นอกาลิโก คือ ไม่ขึ้นกับกาลเวลา ไม่ว่ายุคไหนสมัยไหนก็ต้องละชั่ว ทำดี ทำให้ใจผ่องใส ไม่เคยเปลี่ยน แต่เทคโนโลยีอุปกรณ์ สื่อ หรือวิธีการในการใช้สื่อนำธรรมะไปถึงประชาชนนั้น ขึ้นอยู่กับสภาวะแวดล้อมว่าเป็นอย่างไรมีก่อนไม่มีลำโพงก็พูดปากเปล่า ปัจจุบันมีลำโพงก็ใช้ลำโพง มีทีวีก็ใช้ทีวี มีวิทยุก็ใช้วิทยุ มีหนังสือก็ใช้หนังสือ เราสามารถใช้สื่อเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ได้ แต่ตัวเนื้อหาเหมือนเดิมเปลี่ยนที่วิธีการเท่านั้น.. ☺

ความไม่ธรรมดาของคุณยาย

สวัสดีครับนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาทั่วโลก เพลิดเพลินไปวันเดียว ปีม้าขาวก็ผ่านมา ๑ เดือน แล้วนะครับ แต่สำหรับพวกเรานักเรียนอนุบาลฝันในฝันฯ ลูกพระธัมฯ พันธุ์โชนินันดร

สร้างบารมีไปตามกาลเวลา ดังธรรมะของคุณครูไม่ใหญ่ “**เวลาเป็นบุญเป็นบารมี เราต้องใช้ทุกอนูวินาทีสร้างบุญบารมีให้เต็มกำลัง**” เดือนมกราคมจึงเป็นวันเวลาที่พวกเราได้อาบุญกับกองพันเนื่อนาบุญ ๑,๑๒๙ รูป รูดศีลธรรมชัย เส้นทางพระผู้ปราบมาร ปีที่ ๓ กราบอนุโมทนาบุญกับกองพันเนื่อนาบุญ กองพลจักรพรรติดาวรอย

และทุก ๆ วิ (V=Volunteer) นะครับ สาธุ ๆ ๆ

การที่พวกเราได้สร้างบุญบารมีอย่างเข้มข้นทัพบทวิต่อเนื่อง เพราะบารมีของพระเดชพระคุณหลวงปู่ หลวงพ่อคุณครูไม่ใหญ่ และคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง สำหรับพวกเราในยุคนี้นี้ ต้องกราบขอบพระคุณงาม ๆ กับคุณยายอาจารย์ ที่ดำริสร้างวัดพระธรรมกายเป็นที่สร้างบารมีของพวกเรา คุณครูไม่ใหญ่ท่านปรารภเสมอ ๆ ว่า วัดพระธรรมกายบังเกิดขึ้นได้เพราะบุญบารมีของคุณยายแท้ ๆ เพราะการที่จะมีใครสักคนเป็นศูนย์รวมใจของคนหนุ่มคนสาว ให้มีมโนปณิธานสร้างบารมีตามติดหลวงปู่ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ โดยเฉพาะหนุ่มสาวที่จบปริญญา

ทางโลกมา แต่คุณยายซึ่งไม่มีความรู้ทางโลกเลย สามารถรวมหนุ่ม ๆ สาว ๆ ได้ และสร้างวัดพระธรรมกายสำเร็จ ให้พวกเราสะดวกสบายในการสร้างบารมีมาจนถึงปัจจุบัน (และอนาคต) คุณครูไม่ใหญ่พูดเสมอ ๆ ว่า ชีวิตของคุณยายงดงามเบื้องต้น ท่ามกลาง และเบื้องปลาย ภาษาเรา ๆ คือ “ไม่ธรรมดา” ภาษาอังกฤษ “รีมาร์คเคเบิล” (Remarkable)

คุณครูไม่ใหญ่เคยเล่าความไม่ธรรมดาของคุณยาย ณ ศาลาดุสิต เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังต่อไปนี้ (โดยให้ผมและสาธุชนช่วยกันตอบ)

“คุณยายเป็นผู้มีอาชีพชาวนาในสังคมเกษตรกรรม แต่ท่านสามารถถือศีล ๕ ได้เป็นปกติ ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) ท่านนั่งบนหลังควายในห้องนา มองไปที่พระอาทิตย์ แล้วบอกตัวเองในใจว่า จะไปให้ถึงดวงอาทิตย์ ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) เมื่อพ่อตายจะไปหาพ่อในขณะที่ตนยังไม่ตาย ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) คนอื่น ๖ พันกว่าล้านคนคิดแค่ไปที่ฮวงซุ้ยที่เก็บอัฐิเท่านั้น และคุณยายไม่คิดเฉย ๆ ท่านลงมือทำด้วยการสละทรัพย์ทั้งหมด ออกจากบ้านไม่มีเงินทองติดตัว ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) คิดว่าเมื่อเดินทางไปแล้วจะไม่หิวบร่อยเท้าเดิม คือไม่ย้อนกลับมา ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) ไปยอมตนเป็นคนรับใช้เขา ทำความดีทุกอย่างเพื่อเป็นสะพานทอดไปสู่วัดปากน้ำ ทำอยู่หลายปี ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) แล้วเอาใจคุณยายทองสุข เพื่อให้คุณยายทองสุขเอ็นดู จะได้เรียนธรรมะกับคุณยายทองสุข ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) หาโอกาสว่างจากงาน ๕-๑๐ นาที แอบนั่งสมาธิที่ห้องพระของเจ้านาย ทำจนเจ้าของบ้านอนุญาตให้

นั่งธรรมะพร้อมกันกับท่านทุกวัน ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) เข้าถึงธรรมบนดาดฟ้า เริ่มจากเห็นจุดสว่าง เห็นตนเองภายใน เห็นไปตามลำดับด้วยตนเอง ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) ไม่เหมือนพวกเราที่ตั้งความปรารถนาแล้วก็นอน (หัวเราะ) เข้าถึงธรรมบนดาดฟ้า เมื่อจันทร์วันเพ็ญบนท้องฟ้า จันทร์ ชนนกยูง บนดาดฟ้า ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ)

“คุณยายไปบอกคุณยายทองสุข ‘พี่ ๆ ฉันเห็นแล้ว’ ‘อีกำลังเอ๊ย (คุณยายทองสุขเรียกคุณยาย) ญาติกับมึงจริง ๆ’ นี่เขาชมกันนะ ‘หยุดต่อไป’ วันนั้นท่านผ่องใสทั้งวัน ผิพรรณผ่องใส แต่ตัวสะพรั่งไปด้วยเส้นเอ็น สว่างเหมือนพระจันทร์ที่เป็นหลุมเป็นบ่อ แต่มองแล้วชื่นใจ ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) จนกระทั่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระธรรมกาย ‘พี่ ๆ ฉันอยากจะไปหาพ่อ ท่านอยู่ไหน?’ ‘จะยากอะไรอีกำลังเอ๊ย’ แล้วคุณยายทองสุขก็บอกวิธีการให้ ทั้งคุณยายทองสุขและคุณยายนั่งเข้าที่ไปด้วยกันเลย ละเอียดทุกกาย กายเป็นประดุจยาน น้อมพระธรรมกายไปดูว่าพ่ออยู่ไหน กระดิกจิตสั่งเลย เห็นโอกาสเวลาสามารถเห็นพ่อ จับมือถือแขนพูดคุยกันได้เหมือนอย่างนี้ (ผมนั่งอยู่ใกล้หลวงพ่อก่อน) ท่านบอกว่า ‘เอาสิระชะมา’ แล้วท่านก็เอามือของท่านลูบหัวผม แล้วบอกสาธุชนว่า ‘จับอย่างนี้จะได้บวช ๆ’ สาธุชนก็สาธุ) เห็นเพื่อนร่วมรุ่นเยาะเย้ยเลย เป็นเพื่อนร่วมทุกข์ไม่ใช่เพื่อนร่วมสุข มีทุกชาติทุกภาษา เห็นพ่อเหลือแต่หนึ่งหุ้มกระดูก คุณยายถามพ่อว่า ‘ทำไม’ พ่อบอกว่า ‘ดืมเหล้าวันละ ๑๐ สตางค์ (๑ ขวด)’ ดังนั้นที่เขาพูดกันเล่น ๆ ว่ากินน้ำทองแดงมีจริง ๆ ตายแล้วเกิด ๆ

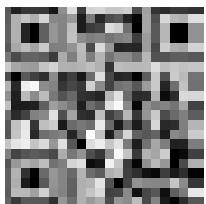
ไม่วางเว้นจากทุกขัลเลย พ่อกราบพระธรรมกาย ใจยายปกติ พ่อก็บอกให้ช่วย ยายไม่รู้จะช่วยอย่างไรเพราะยังใหม่อยู่ เป็นนักศึกษาจักรวาลวิทยา ภพวิทยา แล้วถามคุณยายทองสุขว่า ‘พี่ ๆ ฉันเห็นพ่อแล้ว ไม่รู้จะช่วยอย่างไร’ คุณยายทองสุขบอก ‘จะไปยากอะไรละอีแก้อี๊’ ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) แล้วก็ช่วยขึ้นมาไปอยู่บนสวรรค์ได้ วิมานพ่อเล็กนิดเดียว เพราะพ่อเป็นประเภทวัดก็เข้าเหล้าก็กิน ช่วยพ่อแล้วตรวจบุญกรรม เต็มบุญให้ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) แล้วสอนพ่อว่า ‘ต้องทำภาวนา ถ้าไม่ทำมีสิทธิ์ลงที่เดิม’

“ถึงตอนนี้ท่านคิดออกจากบ้าน เพราะไม่เคยคิดเป็นคนใช้ตลอดชาติ ทำบุญก็ไม่เคยอธิษฐานว่า ขอเป็นคนใช้ตลอดชาติ ตอนนี้ลำบาก ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะทำความดีจนเขารัก เขาหวงแหน ยายก็ทำความดีต่อ แล้วก็ไปปรึกษาคุณยายทองสุข ‘พี่ ฉันจะไม่ย้อนกลับ จะอยู่กับหลวงพ่อดูปากน้ำ’ แล้ว

ไปขอรางวัลจากเจ้าของบ้าน ขอไปรักษาศีล ๑ เดือน เจ้าของบ้านอนุญาต ค็นั้นยายหลับเป็นสุข แล้วฝันว่าได้เดินทางไปถึงฝั่งแม่น้ำใหญ่ มีเรือจ้างจอดตรงริมตลิ่ง ท่านก็ลงเรือจ้างไปขึ้นอีกฝั่งหนึ่ง เห็นต้นไม้ใหญ่ร่มครึ้ม นั่งใต้ต้นไม้อย่างมีความสุขแล้วก็ตื่น ไม่ฝันต่อ

“ไปวัดปากน้ำดีอีกดีใจทั้ง ๓ คน แต่คิดคนละอย่าง ยายไม่คิดกลับ เจ้าของบ้านคิดว่าไม่เป็นไรเดี๋ยวก็กลับ เจอหลวงพ่อดูปากน้ำ หลวงพ่อท่านก็จ้องดู ตานอกดูภายใน ระลึกชาติ ตั้งแต่แรกเกิดชาติแรกจนถึงปัจจุบัน แล้วพูดว่า ‘มึงมันมาซ้ำไป’ ทหารของท่านมาถึงแล้ว คุณยายท่านก็ตอบรับทันทีว่า ‘ค่ะ!’ ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ) หลวงพ่อดูปากน้ำพูดคำเดียวก็หุบปากเลย ปรามมารกันมายาวนานแล้วสั่งเลยให้เอาไปเข้าโรงงานทำวิชาทันที ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ)” ดังเรื่องราว Case study ต่อไปนี้

D M C ช่องนี้มีคำตอบ

◀ รับชมรูปแบบ Video ผ่านทาง Application QR code ในมือถือ และ Tablet

Case Study
กรณีศึกษา

<http://goo.gl/SuF6j>

อัศจรรย์วันเดียว ๓ ครั้ง
๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

กราบนมัสการคุณครูไม่ใหญ่ ด้วยความเคารพอย่างสูง

ผมเริ่มเข้าวัดพระธรรมกายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๗ จากการที่คุณแม่ค้นคว้าหาครูบาอาจารย์มานานหลายปี จนมาพบคุณครูไม่ใหญ่นี้แหละครับ ที่ถูกใจคุณแม่เป็นที่สุด คุณแม่จึงพาถูก ๆ เข้าวัด ทำให้ผมได้มาสร้างบารมีถึงทุกวันนี้ครับ ผมขออนุญาตคุณครูไม่ใหญ่เริ่มเรื่อง Case Study ดังนี้ครับ

อาทังเป็นคนเชื้อสายจีน อาศัยอยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ ช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ อาทังรู้สึกสำนึกรักบ้านเกิด จึงเดินทางไปประเทศจีน เพื่อช่วยประเทศจีนรบ อาทังไปรู้จักชาวจีนคนหนึ่ง ซึ่งชาวจีนคนนั้นเห็นว่า อาทังกล้าหาญดี จึงยกน้องสาวให้อาทังดูแล พออาทังได้น้องสาวชาวจีนคนนั้น ซึ่งก็คืออาม่าของผม อาทังก็พาอาม่ามาแต่งงานที่จังหวัดสุรินทร์ทันที เลยไม่ได้เข้าร่วมทำสงครามครับ

ช่องนี้มีคำตอบ D M C

อาทังและอำมามีลูกสาว ๒ คน ซึ่งลูกสาวคนที่ ๒ ก็คือแม่ของผมนะครับ ตั้งแต่ผมจำความได้ ก็เห็นอำมาเป็นอัมพาตนั่งอยู่บนรถเข็นแล้ว แม่เล่าให้ฟังว่า อาทังดูดีจนตายตั้งแต่แม่ยังเด็ก ส่วนอำมานั้น ในบ้านปลายของชีวิตถูกลูกสาวคนโตขอยืมเงินไปหลายหมื่นบาท อำมาเสียใจมาก จึงไปกินยาบำรุงเงินเกินขนาดเพื่อประชดลูกสาวคนโตจนล้มลงเป็นอัมพาต ภายหลังคุณแม่จึงไปรับอำมามาดูแลที่บ้าน ท่านเสียชีวิตอย่างสงบรวมอายุได้ ๖๖ ปี

แม่ของผมมีอาชีพเป็นครู ท่านรู้จักคุณพ่อของผมจากเพื่อน ๆ ที่เป็นแม่สื่อให้พ่อและแม่จึงแต่งงานกัน และมีลูกทั้งหมด ๓ คน ผมเป็นคนสุดท้อง

เมื่อตอนแม่คลอดลูกคนที่ ๒ ออกมา ลูกคนนี้ก็เป็ลูกสาวที่น่ารักมาก เป็นเด็กที่เรียบร้อย ไม่ร้องไห้งอแงเหมือนเด็กคนอื่นเลย แต่ผ่านไปหลายปีแม่ก็เริ่มสงสัย เพราะนอกจากลูกไม่ร้องไห้งอแงแล้ว ยังไม่ยอมพูดด้วย แม่จึงเริ่มพาไปรักษาตามสถานที่ต่าง ๆ พระเกจิที่ดัง ๆ ตั้งแต่เหนือจรดใต้ ทั้งพวกเข้าทรงไสยศาสตร์ที่ดัง ๆ ก็พาไปรักษาโดยอาศัยดูจากหนังสือโลกทิพย์

ในใจลึก ๆ ของแม่รู้สึกว่ ลูกสาวป่วยธรรมดา ไม่ได้ปัญญาอ่อน เพราะหน้าตาน่ารักมาก ๆ ดูปกติเหมือนเด็กทั่วไป แต่แม่จะพาไปรักษาที่แห่ง ก็ไม่มีใครรักษาได้เลย แม่หมดเงินไปเยอะและเหนื่อยใจมาก ในที่สุดจึงเริ่มยอมรับความจริงว่า ลูกสาวปัญญาอ่อน และเริ่มหันมาศึกษาหลักพระพุทธศาสนา เพื่อหาทางพ้นทุกข์ โดยเริ่มจากไปตามวัดชื่อดังต่าง ๆ วัดไหนดัง ๆ แม่ผมไปมาหมดแล้วครับ

โดยตอนหลังแม่พาผมไปวัดแทนพี่สาวครับ

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ แม่ฝันว่า แม่ไปเรียนหนังสือ ซึ่งแม่กังวล เพราะว่าลูกก็มี ๓ คนแล้ว ทำไมยังต้องไปเรียนหนังสืออีก ท่านฝันอยู่หลายอาทิตย์ หลังจากนั้นไม่กี่วัน แม่ก็เจอวัดพระธรรมกายจากหนังสือโลกทิพย์ ท่านลองพาลูก ๆ ไปวัด ตั้งแต่นั้นมา แม่ก็สร้างบุญสร้างบารมีกับหลวงพ่อกับและคุณยายจนถึงปัจจุบัน ไม่ไปวัดอื่นอีกเลยครับ

ตอนนั้นผมอายุ ๔ ขวบ พี่ชายอายุ ๑๒ ปี ตอนแรก ๆ ก็ไปวัดเฉพาะวันอาทิตย์ มีอยู่อาทิตย์หนึ่งผมนั่งอยู่กับพี่ชาย มีลุงคนหนึ่งเข้ามาคุยด้วย คุยไปคุยมา ลุงก็ชวนไปเป็นอาสาสมัครช่วยงานวัด โดยให้ไปตั้งแต่วันเสาร์ ผมและพี่ชายก็รับปาก พอถึงวันเสาร์ก็พากันนั่งรถเมล์ไปที่วัด แต่ลืมถามลุงว่าจะให้ไปช่วยแผนกไหน พอไปถึงวัดก็ไม่เห็นใครเลย หาลุงก็ไม่เจอ จึงพากันเดินไปเรื่อย ๆ จนไปถึงโรงครัว เจอหน้าพี่ ๆ ที่โรงครัว พวกพี่ ๆ เขาก็เรียกพวกผมทานข้าว เหมือนคนรู้จักคุ้นเคยกันเลยครับ ตั้งแต่นั้นมาผมก็กลายเป็นอาสาสมัครที่โรงครัวครับ และไปช่วยงานในวันเสาร์-อาทิตย์ และช่วงปิดเทอม ในช่วงปิดเทอมนี้แหละครับ ที่ผมและพี่ชายเจอคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ทุกวัน

คุณยายท่านชอบมาตรวจดูความเรียบร้อย ความสะอาด และมักให้พรคนที่มากราบท่านว่า “ให้รวยนะ” มีหลายครั้งที่พี่ชายของผมเดินผ่านมาพอดี พี่อาร์พินธุ์มักจะสะกิดคุณยายแล้วพูดว่า “ยาย ๆ ให้พรเด็กคนนี้หน่อย ให้ร่ำรวย ให้ออกไปร่ำรวยหน่อยค่ะ ยาย” คุณยายก็หันมามองหน้าพี่ชายและ

D M C

ช่องนี้มีคำตอบ

ยิ้ม ๆ แล้วก็เดินหนีไปเลยครับ เป็นอย่างนี้สิบกว่าครั้ง คุณยายไม่ยอมให้พรพี่ชายผมเลยครับ มีแต่บอกว่า “อย่าดื้อนะ อย่าซนนะ เดี่ยวเกิดเป็นลิงไม่รู้ด้วยนะ” บางครั้งคุณยายก็เดินมาถามพี่ชายว่า “รู้จักน้ำที่อยู่ในแก้วไหม” พี่ชายก็ตอบว่า “รู้จักครับ” คุณยายก็ถามต่ออีกว่า “ถ้าเติมน้ำจนล้น น้ำมันก็ล้นแก้วใช่ไหม” พี่ชายก็ตอบว่า “ใช่ครับ” คุณยายก็บอกอีกว่า “ตอนนี้เธอเหมือนน้ำปริ่ม ๆ ถ้าเธอบวชให้ยาย น้ำก็ล้นแก้วแล้ว”

มีอยู่ครั้งหนึ่ง พี่ชายห่างวัดเพราะไปทำงานข้างนอก เพื่อนพี่ชายไปจับผู้หญิงคนหนึ่ง แต่จับไม่ติด เลยส่งพี่ชายไปจับแทน สุดท้ายพี่ชายก็เลย OK กับผู้หญิง มีลูกสาวคนหนึ่งครับ เกิดวันมาฆบูชา วันหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ทองคำองค์แรก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ป้าถวิลเลยตั้งชื่อให้ว่า มาชมมงคล ในช่วงแรกพี่ชายไม่ยอมบอกใครเลยครับ เพราะในวัยเด็กพี่ชายเคยลั่นวาจาไว้ว่า โตขึ้นจะครองตัวเป็นโสด จะประพฤติพรหมจรรย์ แม้แต่พระอาจารย์และพี่ ๆ ที่แผนกโรงครัวก็ไม่มีใครทราบเลยครับ พี่ชายยังมาวัด ทำตัวตามปกติ พอดีมีนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒ คน มาช่วยงานที่โรงครัว พระอาจารย์ที่โรงครัวก็ให้พี่ชายพานักศึกษา ๒ คนนี้ ไปขอพรคุณยาย พอคุณยายเห็นหน้าพี่ชายเท่านั้นแหละครับ คุณยายก็ทักว่า “เธอมันดื้อ ทำแบบนี้ได้ไง เธอมีหน้าที่นะเสร็จแล้วคุณยายก็ยิ้ม ๆ แล้วเดินจากไป”

ในวัยเด็กพี่ชายเคยตั้งใจไว้ว่า โตขึ้นจะเลี้ยงดูพ่อแม่และครอบครัวให้อยู่สุขสบาย แต่ในช่วงไอเอ็มเอฟ สถานะการเงินเริ่มมีปัญหา พี่ชายเริ่มเครียดมาก เพราะเงินไม่พอ

จนเจ็ครอบครัว ไม่สามารถทำตามทีหวังไว้ได้ ทำให้กลายเป็นคนขี้หงุดหงิดและไม่ให้อภัย ถ้ามีใครมาถามเรื่องครอบครัว มีครั้งหนึ่งที่ชายขับรถอยู่ดี ๆ มีคนมาถามถึงความเป็นอยู่ของครอบครัว พี่ชายก็ระเบิดอารมณ์ขึ้นมาทันที โดยขับรถเร็วและอันตรายมาก พอถึงที่หมายก็ขว้างกุญแจรถทิ้ง มีบ่อยครั้งที่ชอบทำร้ายตัวเอง และเกือบจะฆ่าตัวตายหลายครั้ง เพราะน้อยใจตัวเองที่ไม่สามารถทำในสิ่งที่ตั้งใจไว้ได้ บางครั้งเคยคิดจะโดดตึกตายพร้อมลูกสาว แต่ก็รอดมาได้ทุกครั้ง

ในวัยเด็กผมกับพี่ชายมีเรื่องที่แตกต่างกันอยู่เรื่องหนึ่งครับ คือพี่ชายในวัยเด็กมองสาวคนไหนก็ไม่สวย แต่พอพี่ชายโตเป็นหนุ่มมองใครก็สวยไปหมดเลยครับ ต่างกับผมตอนเด็กมองสาวคนไหนก็สวยไปหมด แต่พอผมโตเป็นหนุ่ม ตอนนี้เริ่มมองสาวไม่ค่อยสวยแล้วครับ

หลังจากผมจบ ปวช. ผมก็ไม่ยอมเรียนต่อ เพราะเป็นช่วงที่หลวงพ่อก็เริ่มสร้างมหาธรรมกายเจดีย์ ผมเลยขอพระอาจารย์รูปหนึ่งเข้าไปทำงานในศูนย์ฝึกทักษะโรงหล่อพระ ผมอยู่ในแผนกประดิษฐานซึ่งเป็นแผนกสุดท้ายของโรงหล่อ งานหลักของผมคือขับรถรับส่งพระและพนักงานที่มารับบุญที่โรงหล่อ ถ้าว่าง ๆ ก็ไปช่วยติดตั้งองค์พระบ้าง ยกองค์พระให้พี่ ๆ เขาคี๋ยเข้าคอมพิวเตอร์บ้าง ทุกคนทุ่มเทกันมาก ทั้งพระอาจารย์และพนักงานต่างอดหลับอดนอนกันเป็นเวลาหลายเดือน

ในวันที่องค์พระติดตั้งเสร็จ ๒ Sector (๒ ใน ๓ ส่วนของเจดีย์) ก็เกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้นถึงสามครั้งครับ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ประทับใจ

ช่องนี้มีคำตอบ D M C

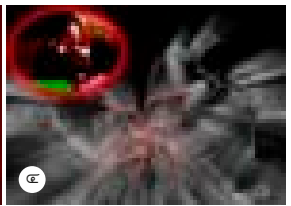
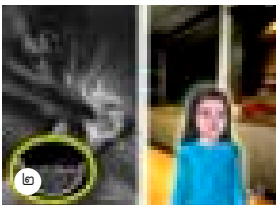
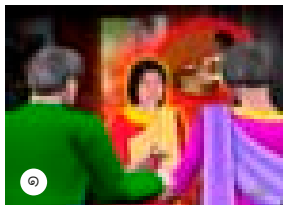
ผมไม่เคยลืมจนถึงทุกวันนี้เลยครับ คือในเวลาเช้าก็เกิดเหตุการณ์พระอาทิตย์ทรงกลด ในเวลาเย็นก็เกิดเหตุการณ์อัศจรรย์ตะวันแก้ว พอตกลงกลางคืนก็เกิดเหตุการณ์พระจันทร์ทรงกลด ซึ่งในวันนั้นมีเหตุการณ์อัศจรรย์ถึง ๓ อย่างในวันเดียว เป็นวันที่ทางพี่ ๆ ทีมงานและผมประทับใจและปลื้มจนถึงทุกวันนี้ ที่ได้เห็นเหตุอัศจรรย์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนในรอบหลายร้อยหลายพันปี ในวันเดียวเห็นครบทุกอย่างเลยครับ

ก่อนบวชผมนั่งอยู่กับแม่ที่หอฉันอยู่ดี ๆ แม่ก็บอกว่าบวชได้แล้ว ถึงเวลาบวช

แล้ว สักพักหนึ่งก็มีพระรูปหนึ่งเข้ามาคุยด้วย คุยไปคุยมาท่านก็บอกว่าบวชได้แล้ว แล้วท่านก็เดินจากไป ไม่นานนักก็มีพระอีกรูปหนึ่งเป็นพระเถระครับ ท่านก็เดินเข้ามาคุยด้วยอีก คุยไปคุยมาท่านก็บอกให้บวชอีก ผมเห็นว่ จู ๆ มีคนมาทักให้บวชถึง ๓ ท่าน แบบนี้ไม่บวชก็คงไม่ได้แล้ว เลยตัดสินใจบวช ธรรมทายาทภาคฤดูร้อนรุ่นที่ ๓๓ ปัจจุบันมีโอกาสมารับบุญที่กองการทูตประจำโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันครับ

กระผมกราบขอความเมตตาหลวงพ่อดินในฝันให้ด้วยครับ

หลังจากส่งคำถาม ไปกราบเรียนถามคุณครูไม่ใหญ่แล้ว ก็มีคำตอบจากโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาดังนี้

๑. อาม่าถูกลูกสาวคนโตขอยืมเงินแล้วไม่คืน ทำให้อาม่าน้อยใจไปกินยาบำรุงเกินขนาด เพื่อประชดลูก และล้มลงนอนจนเป็นเหตุให้เป็นอัมพาตอยู่หลายปี เพราะกรรมในอดีตชาติ ชาติหนึ่งท่านเกิดเป็นลูกสาว มักจะทำให้คุณแม่ในชาตินั้นน้อยใจเสมอ และเป็นคนดี้อ มักจะขอเงินแม่บ้าง ขอยืมเงินบ้าง แต่ไม่เคยคืนเลย โดยมีข้ออ้างสารพัด รวมกับกรรมฆ่าสัตว์ทำอาหารมาส่งผลในชาตินี้

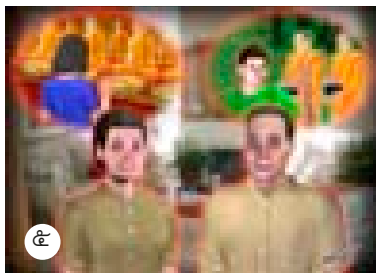
๒. อากัง-อาม่าตายแล้ว อากังมีคตินิมิตดำมืด ไปอยู่มหานรกขุม ๕ ด้วยกรรมสูบฝันจนตาย กำลังโดนนายนิรยบาลเอาซีเฝ้าร้อนรอกปาก และกลบลงไปในหลุม

ตายเกิด ๆ นับครั้งไม่ถ้วน ทุกข์ทรมานมาก ไม่อาจรับบุญได้ อาม่าไปเกิดใหม่เป็นมนุษย์ได้ระยะหนึ่งแล้ว เป็นเด็กผู้หญิงเพราะหมดกรรม จึงรับบุญที่อุทิศไปให้ไม่ได้

๓. พี่สาวแม่ที่ขอยืมเงินอาม่า ต่อมาเปิดสำนักทรง และตายด้วยโรคมะเร็ง เพราะกรรมปาณาติบาตได้ฆ่าสัตว์ทำอาหารและฆ่าขายในอดีต กับกรรมฆ่าสัตว์ทำอาหารในปัจจุบันมาส่งผล

๔. ตายแล้วด้วยคตินิมิตดำมืด ได้ไปมหานรกขุม ๔ ด้วยกรรมที่ตั้งสำนักทรงหลอกลวงเพื่อนมนุษย์ผู้โง่เขลา จะต้องลงไปอีกหลายขุม เช่น ขุม ๒ เพราะผิดศีลหลายข้อ

D M C ขอนี้มีคำตอบ

กำลังโดนนายนิรยบาลเขียนด้วยไส้เหล็กร้อน ภายหลังจากลอกผิวหนังออกแล้ว ตายเกิด ๆ นับครั้งไม่ถ้วน ทุกข์ทรมานมาก ยังรับบุญที่ อุทิศไปให้ไม่ได้ แต่บุญไปคอยอยู่ที่ยมโลก

๕. ครอบครัวของลูกต้องย้ายบ้านบ่อย เพราะกำลังงานบารมีในอดีตหย่อน เนื่องจาก ทำทานชดเชยยังไม่ต่อเนื่อง

๖. พ่อแม่เคยสร้างบารมีกับหมู่คณะ มาแบบกองเสปียงประเภทตามอารมณ์ คือ ทำบ้างไม่ทำบ้าง พุทธันดรที่ผ่านมาพ่อแม่ ก็เป็นชาวเมือง ได้สร้างบารมีกับหมู่คณะมา แบบห่าง ๆ

๗. ก่อนเข้าวัดแม่ฝันว่าไปเรียนหนังสือ อยู่หลายอาทิตย์นั้น ก็หมายถึงว่าต่อไปจะได้ มาศึกษาธรรมะของพระพุทธเจ้า แต่ไม่ได้ หมายถึงโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

๘. คุณยายไม่ให้พรพี่ชายว่าให้ไปรวย เหมือนคนอื่น เพราะว่าพี่ชายไม่ได้เป็นเส้นทาง กองเสปียง แต่เป็นเส้นทางออกบวชเหมือน ตัวลูก

๙. ที่คุณยายบอกพี่ชายว่า ถ้าคุณ บวชให้ยาย น้ำก็ล้นแก้วแล้ว หมายถึงว่าพี่ชาย

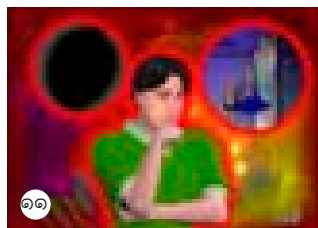
มีบุญด้านนี้มา ถ้าบวชเหมือนตัวลูก ผังบวชก็ จะหนาแน่นเหมือนน้ำที่ล้นแก้ว แต่ถ้าไม่บวช ผังนี้ก็จะพร่องไป

๑๐. ในช่วงที่พี่ชายแอบไปมีครอบครัว แล้วปิดเรื่องนี้ แต่เมื่อมาเจอคุณยายท่าน ทักว่าเธอทำอย่างนี้ได้ยังไง เธอมีหน้าที่นะ หมายถึงพี่ชายทำผิดหน้าที่ ผิดผังเดิม แล้วคุณยายท่านทราบ ท่านจึงทัก ดังนั้น หน้าที่นั้นก็คือ ต้องมาบวชสร้างบารมี ไม่ใช่ ให้ไปมีครอบครัว

๑๑. พี่ชายโมโหร้าย คิดมาก ขึ้นน้อยใจ และคิดจะฆ่าตัวตายหลายครั้ง เพราะทำ ผิดผัง ไม่ใช่หน้าที่ของตนที่เขาให้มาทำ ถึงทำ ต่อไปก็ไม่รุ่งเรื่อง อีกทั้งบุญก็หย่อนลงไปด้วย ทำให้บาปอกุศลเก่าได้ช่องส่งผล จึงทำให้อารมณ์ขุ่นมัว เครียดมาก เลยคิดหาทางออก ด้วยการฆ่าตัวตายหลายครั้ง แต่ดีที่ว่าไม่มี กรรมฆ่าตัวตายในอดีตมา

๑๒. จะแก้ไขก็ให้ตั้งใจเลี้ยงลูกให้ดี จนกว่าจะโต และอย่ามีไหมอีก เมื่อถึงเวลา สว่างก็ให้ออกบวช

๑๓. พี่ชายมักจะได้นิมนต์ได้ฟังธรรมะ

ช่องนี้มีคำตอบ D M C

๑๒

๑๓

๑๔

เรื่องละเอียดลึกซึ้ง และเรื่องอจินไตยบ่อยมาก เพราะพี่ชายมีจิตอหังสาชอบฟังเรื่องเหล่านี้ จึงดึงดูดให้มาได้ยินได้ฟังเรื่องเหล่านี้จาก พระอาจารย์บ้าง จากผู้รู้เรื่องเหล่านี้บ้าง

๑๕. พุทธันดรที่ผ่านมา พี่ชายเป็น กุลบุตรออกบวชตามพระราชาองค์ที่ออกบวช โดยทำหน้าที่เผยแผ่จนตลอดชีวิต มีผลการ ปฏิบัติธรรมพอเอาตัวรอดกลับดุสิตบุรีได้ แต่ ลงมารอบเดียว เพราะในพุทธันดรนั้นเกือบจะ ลาลิกขาทหลายรอบแล้ว และได้ลงมาเพียง รอบเดียว

๑๕. ลูกสาวของพี่ชายมาจากที่ที่ดี ให้ประกอบให้ดีขึ้นช่วงวัยรุ่น

๑๖. พี่สาวปัญญาอ่อนพูดไม่ได้ เพราะ กรรมเต็มสุราทั้งในชาติที่เป็นผู้หญิงและเป็น ผู้ชายหลาย ๆ ชาติมารวมส่งผล ครอบครวั ของลูกในอดีต พ่อกับแม่เคยขายเหล้าและ เลี้ยงเหล้า ก็เลยดึงดูดเอาผู้ที่มีกรรมสุรา มาเกิดเป็นลูก

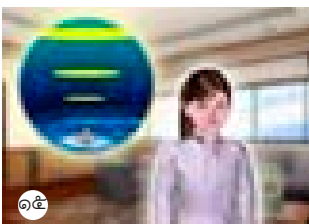
๑๗. ที่มงานแผนกประดิษฐ์ฐานทุ่มเท แรงกายแรงใจติดตั้งองค์พระธรรมกายประจำ ตัวที่มหาธรรมกายเจดีย์ จะมีอานิสงส์โดยย่อ

คือ จะได้มีส่วนแห่งบุญของผู้ที่สร้างพระ ทุกองค์ จะได้มีรูปร่างสง่างาม มีผิวพรรณ ผ่องใสดุจดังทอง จะได้เกิดในตระกูลของ เศรษฐีผู้ใญ่บุญ จะได้เกิดในร่มเงาพระพุทธรูป ศาสนา จะมีผละกำลังมาก จะมีดวงตา เห็นธรรม ได้เข้าถึงพระธรรมกาย จะมีปัญญา เป็นต้น

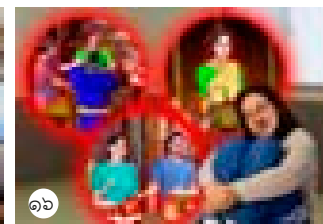
๑๘. เหตุอัศจรรย์เกิดขึ้นในวันเดียวกัน นั้น คือ ตอนเช้าพระอาทิตย์ทรงกลด ในตอน เย็นเกิดอัศจรรย์ตะวันแก้ว ตอนกลางคืน พระจันทร์ทรงกลด เพราะอานุภาพแห่งบุญที่ ทุกคนตั้งใจทุ่มเททำงานนี้ด้วยใจที่เป็นกุศล บันดาลให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อยังจิตให้ เบิกบานบันเทิงบุญ

๑๙. ลูกสร้างบารมีกับหมู่คณะมาเมื่อ พุทธันดรที่แล้ว เป็นกุลบุตรออกบวชตาม พระราชาองค์ที่ออกบวช ทำหน้าที่เผยแผ่ จนตลอดชีวิต มีผลการปฏิบัติธรรมได้เข้าถึง องค์พระใส ๆ ประกอบตัวกลับดุสิตบุรี วนบุญ พิเศษได้ ได้ลงมา ๒ รอบ โดยบวชทั้ง ๒ รอบ จนตลอดชีวิต ผังบวชนี้จึงหนาแน่น

๒๐. แต่ก็อย่าประมาทในการดำเนิน

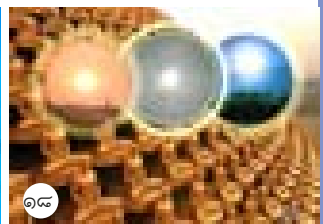
๑๕

๑๖

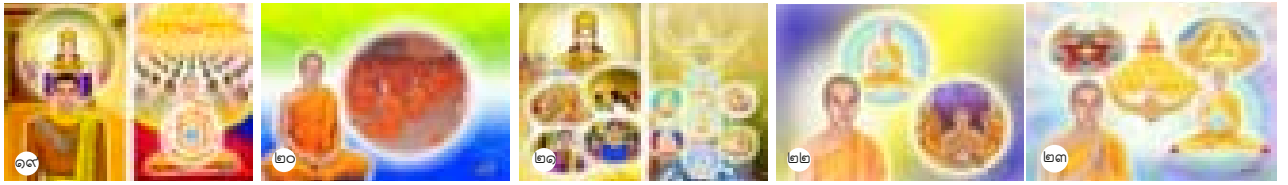

๑๗

๑๘

D M C ช่องนี้มีคำตอบ

ชีวิต ให้แบ่งเวลานั่งสมาธิ สวดมนต์ร่วมกับหมู่คณะ และหมั่นตอกย้ำสมณสัญญาให้หนาแน่นด้วย

๒๑. พี่ ๆ ที่มงานกองการตุ้น พุทธันดรที่ผ่านมามีองค์ก็เป็นกัลบุตร บางองค์ก็เป็นทหารของพระราชองค์ที่ออกบวช ได้เป็นกำลังในการเผยแผ่ธรรมะ ส่วนในปัจจุบันก็เป็นไปตามยุคสมัยของการเผยแผ่ที่มีเทคโนโลยีสูง ก็ประยุกต์เข้าด้วยกัน แต่ละองค์มีผลการปฏิบัติธรรมได้เข้าถึงองค์พระภายในและกลับดุสิตบุรีได้ ส่วนใหญ่จะได้ลงมา

๒ รอบ

๒๒. อานิสงส์โดยย่อจากการได้รับบุญนี้ คือ จะมีดวงปัญญาแตกฉาน จะมีอารมณ์ดี อารมณ์สบาย จิตเบิกบานอยู่เป็นนิจ ถ้าหมั่นนั่งสมาธิจะเข้าถึงธรรมได้โดยง่าย ถ้าหมั่นตอกย้ำสมณสัญญาก็จะมีผังบวชหนาแน่นเป็นต้น

๒๓. ชาตินี้มาเจอกันแล้ว ก็ให้ตั้งใจสร้างบารมีให้เต็มทีในทุกบุญ แล้วอธิษฐานจิตตามติดไปดุสิตบุรี วนบุญพิเศษ เขตบรมโพธิสัตว์ อย่าได้พลัดกันเลย

ข้อคิดจาก Case Study

ความไม่ธรรมดาที่คุณยายล่วงรู้วาระจิตของเจ้าของ Case เป็นเรื่องปกติของท่าน เพราะคุณยายฝึกทั้งหยาบและละเอียด เอาวิชาเป็นหลัก คุณครูไม่ใหญ่ยังเล่าความไม่ธรรมดาของคุณยายอีกว่า “เขาจัดที่อยู่ให้ ยายเป็นคนไม่สนเรื่องปลื้มขี้ใจ สนแต่เป้าหมาย เต็มที่ที่เขาให้มา คือเต็มที่เขาไม่ให้ ैया ๆ เก่าๆ มีตัวเรือด มุ้งก็ขาด ท่านก็ซ่อมแซมอย่างดี ทำความสะอาดทุกทิศ ของพวกเรามากไม่เช็ดจึงมีแมงมุม มุ้งยายก็เย็บ เต็มที่มีตัวเรือด ยายก็เอากะโถนมาวางบนผ้าขาว เอากะดาดแข็งปิด พอนอนไปมันก็กัดจี๊ด ท่านก็ตื่นแล้วจับลงกะโถน ยายได้ปล่อยสัตว์ทุกวัน เต็มของยายเป็นสโมสรมของชาวธรรมกาย แต่ยังไม่เข้าใกล้ เพราะสงสัยว่าเป็นวัณโรค ตอนรับอาหาร เขาก็กระแทกถาดอาหารส่งมาให้ ยายไม่คิดอะไร ไม่ใช่วันเดียว ไม่ใช่อาทิตย์เดียว แต่เป็นเดือน ถ้าเป็นพวกเราก่อนอิฐมา ก้อนหินไป ท่านมองวิชาตลอด ธรรมดามั้ย? (ไม่ธรรมดาครับ/ค่ะ)”

นี่คือคุณธรรมความไม่ธรรมดาส่วนหนึ่งในจำนวนที่นับไม่ถ้วนของคุณยาย ดังนั้นวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ คุณครูไม่ใหญ่จึงตั้งใจกตัญญูบูชาธรรมคุณยาย ด้วยการหล่อคุณยายทองคำ องค์ที่ ๒ ขนาดเท่าครึ่ง และถวายมหาสังฆทาน ๓๐,๐๐๐ วัด ทั่วประเทศ ลูกหลานคุณยายที่ปรารถนาจะตามติดคุณยายจึงไม่ควรพลาดบุญใหญ่ในครั้งนี้ครับ..

ใจสู้ชนะเดียว At last you win. ในที่สุดคุณก็ชนะ

ศิริลักษณ์/ สร

ผังรายการ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

เวลา	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์	เวลา	
00.00-00.30 น.	00.00 น. เทปบันทึกภาพงานบุญวันอาทิตย์ -ปฏิบัติธรรม -เส้นทางบุญ -สู้ต่อไป -ปฏิบัติธรรมและโอวาท -พระธรรมเทศนา	วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น				Gleaming with Buddhism	00.00 น. *ผู้ออกแบบชีวิต	00.00-00.30 น.	
00.30-00.45 น.		ทศชาติชาดก ตอน มโหสถบัณฑิต						00.30-00.45 น.	
00.45-01.00 น.		*DOU for You	*ชาดก 500 ขาติ	แผ่นดินไทยแผ่นดินธรรม	World of Peace	*ละคร บ้านกัลยาณมิตร	01.00 น. World News	00.45-01.00 น.	
01.00-01.30 น.		กฎแห่งกรรม (English Subtitle)							01.00-01.30 น.
01.30-01.50 น.		*สรุป DMC NEWS รอบวัน / ปฏิทินข่าว						01.30-01.50 น.	
01.50-04.00 น.		*เทปบันทึกโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา (เมื่อวาน)						01.50-04.00 น.	
04.00-04.30 น.		*เดินไปสู่ความสุข	*ละคร บ้านกัลยาณมิตร	*นานาเทศนา	*ปฏิบัติการถูกกัก	*I like Chinese. / MV	04.00 น. *สู้ต่อไป	04.00-04.30 น.	
04.30-05.00 น.		*DMC Variety			*ข้อคิดรอบตัว	*ทันโลกทันธรรม		04.30-05.00 น.	
05.00-05.35 น.		สวนมนต์ทำวัตรเช้า / อารามนาเกลือ							05.00-05.35 น.
05.35-06.15 น.		วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น							05.35-06.15 น.
06.15-07.15 น.	DMC TIME					06.15 น. DMC Time สุดสัปดาห์	06.15 น. ผลการปฏิบัติธรรม 06.45 น. *ข้อคิดรอบตัว	06.15-07.15 น.	
07.15-07.25 น.	DMC NEWS / ปฏิทินข่าว							07.15-07.25 น.	
07.25-07.40 น.	ธรรมะเพื่อประชาชน				07.30 น. ปฏิบัติการถูกกัก	07.15 น. DMC News Sunday 07.45 น. *World News 08.20 น. *ชาดก 500 ขาติ	ถ่ายทอดสดพิธีงานบุญวันอาทิตย์ ณ สภาธรรมกายสากล วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี 08.30 น. เส้นทางบุญ (รอบรั้วโรงเรียนอนุบาล) 09.30 น. ปฏิบัติธรรม 10.30 น. พิธีบูชาข้าวพระ (เฉพาะวันอาทิตย์ต้นเดือน) 11.00 น. ถวายสังฆทาน 11.15 น. รายการเส้นทางบุญ (หน้าต่างบ้านหน้าต่างบุญ) 12.15 น. รายการสู้ต่อไป 13.30 น. ปฏิบัติธรรม 14.30 น. รับของที่จะเลิก / โอวาท 15.45 น. พระธรรมเทศนา 16.50 น. สวนมนต์ทำวัตรเย็น 17.10 น. พิธีบูชามหาธรรมกายเจดีย์และมหาปูชนียจารย์ 17.30 น. ชุดธรรมชัย 18.25 น. คำวัด 18.30 น. อานุภาพหลวงปู่	07.25-07.40 น.	
07.40-08.00 น.	ทศชาติชาดก ตอน วิรุฬหบัณฑิต							07.40-08.00 น.	
08.00-08.30 น.	*กฎแห่งกรรม (English Subtitle)							08.00-08.30 น.	
08.30-08.55 น.	*นั่งสมาธิออนไลน์	*DMC Guide (Rerun เมื่อวาน)						08.30-08.55 น.	
08.55-10.00 น.	เทปบันทึกโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา (เมื่อวาน)							08.55-10.00 น.	
10.00-10.10 น.	DMC NEWS / ปฏิทินข่าว							10.00-10.10 น.	
10.10-11.00 น.	เทปบันทึกโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา (เมื่อวาน)							10.10-11.00 น.	
11.00-11.15 น.	พิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน							11.00-11.15 น.	
11.15-11.30 น.	ชาดก 500 ขาติ	*สู้ต่อไป	DOU for You	บททวนบุญ / MV	I like Chinese.	11.15 น. ความดีสากล	11.15-11.30 น.		
11.30-11.45 น.	สวรงค์ + อาณิสส		ข้อคิดรอบตัว	*เดินไปสู่ความสุข	*ทันโลกทันธรรม	11.45 น. แผ่นดินไทย	11.30-11.45 น.		
11.45-12.00 น.	*บททวนบุญ / MV					11.50 น. I like English.	11.45-12.00 น.		
12.00-12.10 น.	DMC NEWS / ปฏิทินข่าว							12.00-12.10 น.	
12.10-12.40 น.	*ผู้ออกแบบชีวิต	เคลียร์จิตขัดเจณ	คิดใหญ่ ใจดี	กล้าดี Variety		12.10 น. นานาเทศนา	12.10-12.40 น.		
12.40-13.10 น.				*อานุภาพหลวงปู่	*ปฏิบัติการถูกกัก		12.40-13.10 น.		
13.10-14.00 น.	วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น							13.10-14.00 น.	
14.00-14.10 น.	DMC NEWS / ปฏิทินข่าว							14.00-14.10 น.	
14.10-14.25 น.	ชาดก 500 ขาติ				14.10 น. DMC Variety	14.10-14.25 น.	14.10-14.25 น.		
14.25-14.45 น.	ทศชาติชาดก ตอน เนมิราช						14.25-14.45 น.		
14.45-15.15 น.	*นานาเทศนา	*กฎแห่งกรรม (Chinese Subtitle)			14.40 น. อาณิสสแห่งบุญ / วิชากรรมบถายมู	14.45-15.15 น.			
15.15-15.45 น.		*เรื่องเล่าข้างเตียงธรรม	*อานุภาพหลวงปู่	*ข้อคิดรอบตัว	*DOU for You	15.15-15.45 น.			
15.45-16.00 น.			I like Chinese.	อาณิสสแห่งบุญ / วิชากรรมบถายมู	15.45-16.00 น.				
16.00-16.10 น.	DMC NEWS / ปฏิทินข่าว							16.00-16.10 น.	
16.10-16.15 น.	คำวัด							16.10-16.15 น.	
16.15-16.30 น.	สารคดีกระจกหกด้าน				16.15 น. บททวนบุญ / MV		16.15-16.30 น.		
16.30-17.00 น.	*เคลียร์จิตขัดเจณ (Rerun)	*คิดใหญ่ ใจดี	*กล้าดี Variety (Rerun)		*การสู้บุญโต	16.30 น. ละคร บ้านกัลยาณมิตร	16.30-17.00 น.		
17.00-17.30 น.			*DMC Variety	*I like English. / บททวนบุญ / MV	*ความดีสากล		17.00-17.30 น.		
17.30-17.50 น.	สวนมนต์ทำวัตรเย็น							17.30-17.50 น.	
17.50-18.25 น.	พิธีบูชามหาธรรมกายเจดีย์ และมหาปูชนียจารย์							17.50-18.25 น.	
18.25-18.40 น.	สรุป DMC NEWS รอบวัน / ปฏิทินข่าว						19.00 น. *ปฏิบัติการถูกกัก	18.25-18.40 น.	
18.40-19.10 น.	DMC Guide					นั่งสมาธิออนไลน์	20.00 น. *ผู้ออกแบบชีวิต	18.40-19.10 น.	
19.10-22.00 น.	ถ่ายทอดสดโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา							21.00 น. *ความดีสากล	19.10-22.00 น.
22.00-22.20 น.	สรุป DMC NEWS รอบวัน / ปฏิทินข่าว						21.30 น. เดินไปสู่ความสุข	22.00-22.20 น.	
22.20-24.00 น.	เทปบันทึกเรื่องเด่นโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา (วันนี้)						22.00 น. *DMC Time สุดสัปดาห์ 23.00 น. *นานาเทศนา	22.20-24.00 น.	

หมายเหตุ : รายการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

* หมายถึง รายการทบทวน

แนะนำรายการได้ที่ : 1) ตู้ ปณ.101 ปณจ.คลองหลวง ปทุมธานี 12120

2) E-mail: center@dmc.tv

3) โทร. (02)831-1791-2

พิธีพระราชทานสัญญาบัตร

เมื่อวันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า มงคลาจารย์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ แม่กองบาลีสนามหลวง เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เป็นประธานในพิธีพระราชทานสัญญาบัตร พัดยศ และผ้าไตร ในระดับชั้นพระครูสัญญาบัตร ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๖ แด่พระสังฆาธิการในเขตการปกครองคณะสงฆ์หนกลาง ณ วัดพนัญเชิง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีพระสงฆ์เข้ารับพระราชทานสัญญาบัตร ๓๗๗ รูป

ในโอกาสนี้ มีพระสังฆาธิการจากวัดสาขาของวัดพระธรรมกายเข้ารับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์จำนวน ๖ รูป ได้แก่ พระครูปลัดนายนกรวิวัฒน์ วัดพระธรรมกายนครโอคแลนด์ เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระครูวิเทศสุธรรมญาณ พระครูสิทธิสารกิจ วัดพระธรรมกายอิตาลี เป็นพระครูภาวนาสารกิจ พระครูสมุห์วิจักษ์ วัดพระธรรมกายเท็กซัส เป็นพระครูภาวนาสุทธิวิเทศ พระครูวินัยธรรมจัญ วัดพระธรรมกายชวาร์ชวิลล์ เป็นพระครูภาวนาภิธรรม พระครูสังฆรักษ์วิจิต วัดพระธรรมกายสวิตเซอร์แลนด์ เป็นพระครูภาวนาวิริยกิจ และพระครูวิสุทธิกาญจน์กิจ เจ้าอาวาสวัดถ้ำเนรมิต จังหวัดกาญจนบุรี เลื่อนเป็นเจ้าคณะตำบลชั้นโท

วันสามเณร วัดพระธรรมกาย

เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จัดงานวันสามเณร ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๗ ณ บริเวณหมู่กุฎิสามเณร โดยได้รับความเมตตาจากพระครูปลัดภูเบศ ฌาณาภิญโญ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย เป็นประธานสงฆ์ กิจกรรมในวันนี้มีพิธีมอบรางวัลสามเณรคุณธรรมดีเด่นและพิธีมอบประกาศนียบัตรแก่คณะกรรมการสามเณร นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมที่แสดงความสามาถของสามเณร เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ การเล่านิทาน และการแสดงต่าง ๆ ซึ่งสร้างความประทับใจแก่สาธุชนที่ไปร่วมงานเป็นอย่างยิ่ง

พิธีทอดผ้าป่าสร้างศูนย์อบรมเยาวชน

เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ศูนย์อบรมเยาวชนลาดหลุมแก้วจัดพิธีทอดผ้าป่าสร้างศูนย์อบรมเยาวชน ที่อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พิธีเริ่มด้วยคณะสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ นำโดยพระครูวรธรรมวาที เจ้าคณะอำเภอลาดหลุมแก้ว จากนั้นเป็นพิธีถวายภัตตาหาร โดยมีนายเทพประสิทธิ์ วงษ์ท่าเรือ นายอำเภอลาดหลุมแก้ว นำกล่าวคำถวายภัตตาหาร ภาคบ้ายเป็นพิธีทอดผ้าป่า โดยมีพระมหาสุทธิชัย สุทธิขโย ผู้อำนวยการสำนักศรัทธาภิบาล ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย เป็นประธานในพิธี

มูลนิธิธรรมกายสนับสนุนของขวัญวันเด็ก

เมื่อวันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ มูลนิธิธรรมกาย และวัดพระธรรมกายมอบของขวัญวันเด็ก ขนมห่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนแก่คณะครู นักเรียน และชุมชนในจังหวัดปทุมธานี รวมทั้งจังหวัดใกล้เคียง ที่ขอความอนุเคราะห์มาจำนวน ๕๙ แห่ง เพื่อนำไปจัดกิจกรรมในวันเด็กแห่งชาติ ซึ่งทางมูลนิธิธรรมกายและวัดพระธรรมกายมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่จะสนับสนุนโครงการของน้อง ๆ และคณะครู ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อความสนุกสนานของเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติและศาสนาสืบไป

ตัดดาวรวยต้อนรับพระธาตุคงค์

เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ธุดงค์สถานล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ ชักชวนคณะกัลยาณมิตรจำนวนมาก ไปร่วมกันตัดดอกดาวรวยที่ปลูกไว้ในพื้นที่ ๕ ไร่ ณ หมู่บ้านโป่ง เพื่อนำไปโปรยต้อนรับพระธาตุคงค์ในโครงการธุดงค์ธรรมชัย ดอกดาวรวยเหล่านี้ล้วนเป็นดอกดาวรวยที่กัลยาณมิตรทั้งหลายร่วมกันปลูกจนเจริญเติบโตและออกดอกเป็นจำนวนมาก นับว่าเป็นการสร้างบุญใหญ่กับพระธาตุคงค์ด้วยความตั้งใจอย่างดียิ่ง ซึ่งจะก่อให้เกิดความประทับใจอย่างไม่รู้ลืม และเป็นบุญเป็นกุศลแก่ตนเองและครอบครัวสืบไป

พิธีตักบาตรและพิธีทอดผ้าป่าปีใหม่

ประเทศสหรัฐอเมริกา

เมื่อวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ วัดพระธรรมกาย ซีแอตเติลจัดพิธีตักบาตรและพิธีทอดผ้าป่าปีใหม่ โดยมีพระครูภาวนาวิเทศ เป็นประธานสงฆ์ พิธีในภาคเช้ามีการปฏิบัติธรรม พิธีเจริญพระพุทธมนต์ พิธีถวายภัตตาหาร และพิธีตักบาตร ภาคบ่ายมีพิธีทอดผ้าป่าปีใหม่ พิธีเริ่มด้วยการอัญเชิญผ้าป่าเข้าสู่ศูนย์กลางพิธี ตามด้วยการปฏิบัติธรรม เสร็จแล้วจึงร่วมกันทำพิธีทอดผ้าป่า จากนั้นเป็นพิธีถวายปัจจัยไทยธรรม พิธีปิดทองดวงแก้ว ตามด้วยพิธีมอบของที่ระลึกแก่เจ้าภาพถวายภัตตาหารประจำวัน และเจ้าภาพดอกไม้ประจำวันอาทิตย์ ตลอดปี พ.ศ. ๒๕๕๖

ปฏิบัติธรรมบ้านกัลยาณมิตร

ประเทศนอร์เวย์

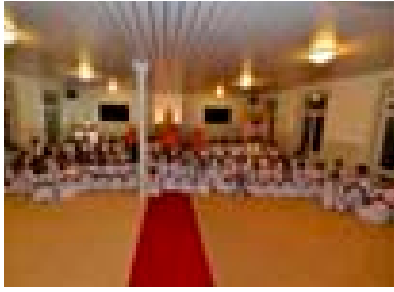
เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ พระอาจารย์จากวัดพระธรรมกายนอร์เวย์เดินทางไปยังบ้านกัลยาณมิตรที่ร้านคอสโมไทย ซูชิ ณ เมืองออสโล เพื่อนำสาธุชนปฏิบัติธรรมเจริญสมาธิภาวนา ซึ่งในโอกาสนี้ ทุกท่านได้ร่วมกันสวดมนต์ทำวัตรเช้า อารธนาศีล ๕ ถวายภัตตาหาร ถวายจตุปัจจัยไทยธรรม ฟังธรรมเรื่องการสร้างบารมี เป็นทีม จากนั้นมีการประชุมกลุ่มกัลยาณมิตรเมืองออสโล ซึ่งทุกท่านช่วยกันวางแผนในการสร้างบารมีว่าจะจัดงานบุญเดือนละ ๒ ครั้ง โดยหมุนเวียนไปตามบ้านของผู้นำบุญทุกท่าน เพื่อฝึกการทำหน้าที่กัลยาณมิตรอย่างทั่วถึงกัน

พิธีสวดมนต์ข้ามคืนและพิธีบูชาข้าวพระ

ประเทศฝรั่งเศส

เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ วัดพระธรรมกายปารีส จัดพิธีบูชาข้าวพระ โดยเวลา ๒๒.๓๐ น. ของวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ มีการสวดมนต์ข้ามปี เวลา ๐๓.๓๐ น. ร่วมพิธีบูชาข้าวพระผ่านทางช่อง DMC ภาคสายปฏิบัติธรรมกลั่นใจให้ใส เพื่อรองรับบุญใหญ่ จากนั้นเป็นพิธีถวายกองทุนต่าง ๆ คือ กองทุนผ้าป่าสามัคคี กองทุนคิลานเภสัช กองทุนวิหารทาน (ชำระหนี้สงฆ์) กองทุนปัญญาบารมี กองทุนถวายจตุปัจจัยไทยธรรม ตามด้วยพิธีถวายภัตตาหาร พิธีจับฉลากของขวัญปีใหม่ ตามด้วยพิธีตักบาตร เนื่องในวันขึ้นปีใหม่

ธุดงค์ปีใหม่ สวดมนต์ข้ามปี และพิธีบูชาข้าวพระ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ - วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ วัดพระธรรมกายสวิตเซอร์แลนด์จัดธุดงค์ปีใหม่ให้สาธุชนสังฆมบุญ โดยมีกิจกรรมดังนี้ คือ การปฏิบัติธรรม ฟังธรรม สวดมนต์ทำวัตร พิธีจุดโคมประทีป พิธีสวดมนต์ข้ามปี พิธีบูชาข้าวพระ พิธีอธิษฐานจิตปิดทองดวงแก้ว พิธีทอดผ้าป่า พิธีถวายอุปกรณ์กันหนาว พิธีถวายคิลานเภสัช พิธีถวายยานพาหนะ พิธีถวายภัตตาหาร พิธีโปรยดอกดาวรวย และพิธีตักบาตรปีใหม่ ซึ่งนับว่าการส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ในครั้งนี้ ลูกพระธัมม ในสวิตเซอร์แลนด์มีโอกาสสังฆมบุญกันอย่างมหาศาลเลยทีเดียว

งานบุญวันอาทิตย์ ประเทศไต้หวัน

เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ลูกพระธัมม วัดพระธรรมกายไทยเป่วมงานบุญวันอาทิตย์พร้อมกับกัลยาณมิตรลูกพระธัมมทั่วโลก พิธีกรรมภาคเช้าเริ่มด้วยการสวดมนต์ทำวัตรเช้า อาราธนาศีล ๕ ตักบาตร และปฏิบัติธรรม ในเวลา ๑๑.๐๐ น. สาธุชนทั้งชาวไทยและไต้หวันร่วมกันประเคนภัตตาหารแด่คณะสงฆ์ จากนั้นรับประทานอาหารร่วมกัน ในภาคบ่ายมีการปฏิบัติธรรม และมีพิธีจุดประทีปบูชามหาธรรมกายเจดีย์ ตามด้วยพิธีถวายปัจจัยไทยธรรมแด่คณะสงฆ์

พิธีทอดผ้าป่าสามัคคี ประเทศเยอรมนี

เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ กลุ่มกัลยาณมิตรเมืองโคเบลนซ์ร่วมกันจัดปฏิบัติธรรมในวันอาทิตย์ที่สองของเดือน ซึ่งในวันที่ ๑๒ นี้ ถือเป็นการจัดปฏิบัติธรรมครั้งที่ ๖๑ แล้ว โดยนิมนต์พระอาจารย์วัดพระธรรมกายแฟรงก์เฟิร์ตไปเป็นนอานาบุญ กิจกรรมในวันนี้เริ่มด้วยการสวดมนต์บูชาพระรัตนตรัย จากนั้นพร้อมใจกันทำสมาธิภาวนา อาราธนาศีล ถวายภัตตาหาร หลังจากรับประทานอาหารกลางวันร่วมกันแล้ว มีพิธีทอดผ้าป่าสามัคคีตามด้วยพิธีถวายกองทุนคิลานเภสัช พิธีถวายปัจจัยไทยธรรม จากนั้นรับพรพระ แล้วฟังธรรมเพื่อเป็นกำลังใจในการสร้างบารมี

วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น

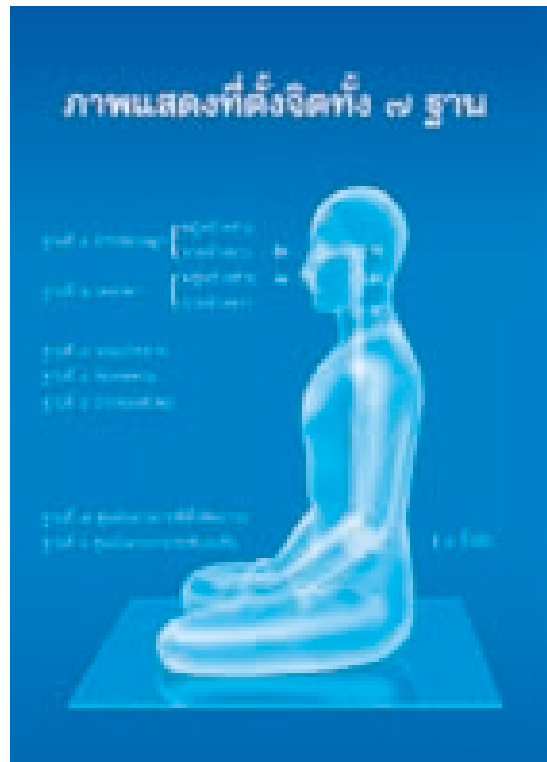
สมาธิ คือ ความสงบ สบาย และความ รู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่งที่มนุษย์สามารถสร้างขึ้นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่พระพุทธศาสนากำหนดเอาไว้เป็นข้อควรปฏิบัติ เพื่อการดำรงชีวิตทุกวันอย่างเป็นสุข ไม่ประมาท เต็มไปด้วยสติสัมปชัญญะ และปัญญา อันเป็นเรื่องไม่เหลือวิสัย ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ง่าย ๆ ดังวิธีปฏิบัติที่พระเดช-พระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เมตตาสั่งสอนไว้ดังนี้

๑. กราบบูชาพระรัตนตรัย เป็นการเตรียมตัวเตรียมใจให้นุ่มนวลไว้เป็นเบื้องต้น แล้วสมาทานศีล ๕ หรือ ศีล ๘ เพื่อย้ำความมั่นคงในคุณธรรมของตนเอง

๒. คุณเข้าหรือนั่งพับเพียบสบาย ๆ ระลึกถึงความดี ที่ได้กระทำแล้วในวันนี้ ในอดีต และที่ตั้งใจจะทำต่อไปในอนาคต จนวนรากับว่าร่างกายทั้งหมดประกอบขึ้นด้วยธาตุแห่งคุณงามความดีล้วน ๆ

๓. นั่งขัดสมาธิ ขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย นิ้วชี้ของมือข้างขวาวจรดนิ้วหัวแม่มือข้างซ้าย นั่งให้อยู่ในท่าที่พอดี ไม่ฝืนร่างกายมากจนเกินไป ไม่ถึงกับเกร็ง แต่อย่าให้หลังโค้งงอ หลังดาพอสบายคล้ายกับกำลังพักผ่อน ไม่บีบกล้ามเนื้อตารหรือขมวดคิ้ว แล้วตั้งใจมั่น วางอารมณ์สบาย สร้างความรู้สึกให้พร้อมทั้งกายและใจว่ากำลังจะเข้าไปสู่ภาวะแห่งความสงบสบายอย่างยิ่ง

๔. นึกกำหนดนิมิตเป็น “ดวงแก้วกลมใส” ขนาดเท่าแก้วตาดำ โสภริสุทธิ์ ปราศจากรอยตำหนิใด ๆ ขาวใส เย็นตาเย็นใจ ดังประกายของดวงดาว ดวงแก้วกลมใสนี้เรียกว่า **บริกรรมนิมิต** นึกสบาย ๆ นึกเหมือนดวงแก้วนั้นมานิ่งสนิทอยู่ ณ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ นึกไปภาวนาไปอย่างนุ่มนวล เป็นพุทธานุสติว่า “สัมมา อะระหัง” หรือ

ค่อย ๆ น้อมนิกดวงแก้วกลมใสให้ค่อย ๆ เคลื่อนเข้าสู่ศูนย์กลางกายตามแนวฐาน โดยเริ่มต้นตั้งแต่วางฐานที่ ๑ เป็นต้นไป น้อมนิกอย่างสบาย ๆ ใจเย็น ๆ ไปพร้อม ๆ กับคำภาวนา

อนึ่ง เมื่อนิมิตดวงแก้วกลมใสปรากฏแล้ว ณ กลางกาย ให้วางอารมณ์สบาย ๆ กับนิมิตนั้น จนเหมือนกับว่าดวงนิมิตเป็นส่วนหนึ่งของอารมณ์ หากดวงนิมิตนั้นอันตรธานหายไป ก็ไม่ต้องนึกเสียดาย ให้วางอารมณ์สบาย แล้วก็นิมิตนั้นขึ้นมาใหม่แทนดวงเก่า หรือเมื่อนิมิตนั้นไปปรากฏที่อื่น ที่มีไขศูนย์กลางกาย ให้ค่อย ๆ น้อมนิมิตเข้ามาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่มีการบังคับ และเมื่อนิมิตมาหยุดสนิท ณ ศูนย์กลางกาย ให้วางสติลงไปยังจุดศูนย์กลางของดวงนิมิต ด้วยความรู้สึกคล้ายมีดวงดาวดวงเล็ก ๆ อีกดวงหนึ่ง ซ้อนอยู่ตรงกลางดวงนิมิตดวงเดิม แล้วสนใจเอาใจใส่แต่

ดวงเล็ก ๆ ตรงกลางนั้นไปเรื่อย ๆ ใจจะปรับจนหยุดได้ถูกส่วน เกิดการตกศูนย์และเกิดดวงสว่างขึ้นมาแทนที่ ดวงนี้เรียกว่า “ดวงธรรม” หรือ “ดวงปฐมมรรค” อันเป็นประตูเบื้องต้นที่จะเปิดไปสู่หนทางแห่งมรรค ผล นิพพาน

การระลึกรู้ถึงนิมิตสามารถทำได้ในทุกแห่ง ทุกที่ ทุกอิริยาบถ ไม่ว่าจะนั่ง นอน ยืน เดิน หรือขณะทำภารกิจใด ๆ

ข้อแนะนำ คือ ต้องทำให้สม่ำเสมอเป็นประจำ ทำเรื่อย ๆ ทำอย่างสบาย ๆ ไม่เร่ง

ไม่บังคับ ทำได้แคไหนให้พอใจแค่นั้น ซึ่งจะเป็นการป้องกันมิให้เกิดความอยากจนเกินไป จนถึงกับทำให้ใจต้องสูญเสียความเป็นกลาง และเมื่อการฝึกสมาธิบังเกิดผลจนได้ “ดวงปฐมมรรค” ที่ใสเกินใส สวยเกินสวย ติดสนิทมั่นคงอยู่ที่ศูนย์กลางกายแล้ว ให้หมั่นตรึงระลึกนึกถึงอยู่เสมอ

อย่างนี้แล้ว ผลแห่งสมาธิจะทำให้ชีวิตดำรงอยู่บนเส้นทางแห่งความสุข ความสำเร็จและความไม่ประมาทได้ตลอดไป ทั้งยังจะทำให้สมาธิละเอียดลุ่มลึกไปตามลำดับอีกด้วย

ข้อควรระวัง

๑. **อย่าใช้กำลัง** คือไม่ใช้กำลังใด ๆ ทั้งสิ้น เช่น ไม่บีบกล้ามเนื้อตาเพื่อจะให้เห็นนิมิตเร็ว ๆ ไม่เกร็งแขน หรือกล้ามเนื้อหน้าท้อง ไม่เกร็งตัว ฯลฯ เพราะการใช้กำลังตรงส่วนไหนของร่างกายก็ตาม จะทำให้จิตเคลื่อนจากศูนย์กลางกายไปสู่จุดนั้น

๒. **อย่าอยากเห็น** คือทำให้ใจเป็นกลาง ประคองสติมิให้พลออกจากบริกรรมภาวนาและบริกรรมนิมิต ส่วนจะเห็นนิมิตเมื่อใดนั้น อย่างกังวล ถ้าถึงเวลาแล้วย่อมเห็นเอง การบังเกิดของดวงนิมิตนั้นอุปมาเสมือนการขึ้นและตกของดวงอาทิตย์ เราไม่อาจจะเร่งเวลาได้

๓. **อย่ากังวลถึงการกำหนดลมหายใจเข้าออก** เพราะการฝึกสมาธิเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายภายใน อาศัยการนึกถึง “อาโลกกสิณ” คือ กสิณแสงสว่างเป็นบาทเบื้องต้น เมื่อฝึกสมาธิจนเข้าถึงดวงปฐมมรรคแล้ว ฝึกสมาธิต่อไปผ่านกายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรุณพรหม จนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกายแล้วจึงเจริญวิปัสสนาในภายหลัง ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดลมหายใจเข้าออกแต่ประการใด

๔. **เมื่อเลิกจากนั่งสมาธิแล้ว ให้ตั้งใจไว้ที่**

ศูนย์กลางกายที่เดียว ไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ตาม เช่น ยืนกิติ เดินกิติ นอนกิติ หรือนั่งกิติ อย่าย้ายฐานที่ตั้งจิตไปไว้ที่อื่นเป็นอันขาด ให้ตั้งใจบริกรรมภาวนา พร้อมกับนึกถึงบริกรรมนิมิตเป็นดวงแก้วใสควบคู่กันตลอดไป

๕. **นิมิตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จะต้องยอมไปตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกายทั้งหมด** ถ้านิมิตเกิดขึ้นแล้วหายไปก็ไม่ต้องตามหา ให้ภาวนาประคองใจต่อไปตามปกติ ในที่สุดเมื่อจิตสงบ นิมิตย่อมปรากฏขึ้นใหม่อีก

การฝึกสมาธิเบื้องต้นเท่าที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ย่อมเป็นปัจจัยให้เกิดความสุขได้พอสมควร เมื่อชักซ้อมปฏิบัติอยู่เสมอ ๆ ไม่ทอดทิ้งจนได้ดวงปฐมมรรคแล้ว ก็ให้หมั่นประคองรักษาดวงปฐมมรรคนั้นไว้ตลอดชีวิต ดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ย่อมเป็นหลักประกันได้ว่า ได้ที่พึ่งของชีวิตที่ถูกต้องดีงาม ที่จะส่งผลให้เป็นผู้มีความสุขความเจริญ ทั้งในภพชาตินี้และภพชาติหน้า

หากสามารถแนะนำต่อ ๆ กันไป ขยายไปยังเหล่ามนุษยชาติ อย่างไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์ สันติสุขอันไพบูรณ์ที่ทุกคนใฝ่ฝันก็ย่อมบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ที่ปรึกษา

พระครูวิเทศปัญญาวารณ (สมบุญ สมมาบุญโย)
 พระมหา ดร.สมชาย จานวฑฺฒ
 พระครูสมุห์วิชญ์ ปญฺญาทีโป
 พระครูธรรมธรรมาภรณ์ ญาณารุกข
 พระครูใบฎีกาอานวยศักดิ์ มุนิสกุลโก

บรรณาธิการบริหาร

พระสมภาร ฤทธิจิตโต

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

สุธิตา จินดาภิจนกุล, ระพีพรรณ ใจภักดี

กองบรรณาธิการ

พระดร.สมศักดิ์ จันทสิโล, พระมหาดร.สมบัติ อินทปัญโญ,
 พระตรีเทพ ชินงุโร, พระสนทวงศ์ วุฑฺฒวิโส,
 พระมหาจำเริญ ธมฺมวโร, พระมหาธีระ นาถธมฺโม,
 พระมหาจตุรงค์ จตฺตมโล, พระวิฑูรย์ อุฑฺฒาโร,
 พระสุรศักดิ์ ปภสฺสโร, พระปริบูรณ์ ธมฺมวิฑู,
 ผศ.สุภาศิริ พะทุชนม์, วันชัย ภักธโกมล,
 วินิช พันธุ์วิริยรัตน์, น้าผึ้ง พุ่มมาลี,
 รัตเกล้า ลิวเฉลิมวงศ์, อมรรัตน์ สมานทรัพย์ดี,
 รัตนา อรรมลิจากุล, กำพล แก้วประเสริฐกุล,
 บุญพา ธาตุมสมบัติ, เมธินี จอกทอง,
 กนกพร เทศนา, อมรพรรณ ทองสมบูรณ์,
 กิตติศักดิ์ พรหมสุข, ปกรณ์ สิทธิวรรณ

ฝ่ายภาพ

ศูนย์ภาพนิ่งและบรรณาธิการภาพ

ฝ่ายศิลปกรรม

กองพุทธศิลป์, ลือพงศ์ ลีลพันธ์,
 ชัยชนะ กิตติโสภณพันธ์, ธาดา วงศ์คุณานนท์,
 สันหัด ศักดิ์สาคร, สุพัตรา ปัญญาแสง,
 สิริพันธ์ สมมาตรพันธ์, สถิติ ศิริอุบล,
 กาญจนา ประสมศรี

ฝ่ายโฆษณา

ปราณี ชัยผดุง ๐๘๖-๗๗๑-๒๒๖๘

ฝ่ายสมาชิก

อรุณี พลกลาง ๐๘๑-๓๐๖-๕๓๓๓

โรงพิมพ์

บริษัท รุ่งศิลปการพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด

จัดทำโดย

มูลนิธิธรรมกาย

วารสาร "อยู่ใบุญ" เป็นวารสารเพื่อการเผยแผ่ธรรมะ
 ในพระพุทธศาสนาเป็นรายเดือน มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้
 ๑. เพื่อเกิดความรู้ความเข้าใจในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเกิดกำลังใจในการปฏิบัติธรรม เพื่อเข้าถึงธรรมะภายใน
 ๒. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพและทุกระดับการศึกษา
 ๓. เพื่อถ่ายทอดความรู้ในพระพุทธศาสนาให้เข้าถึง
 การนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
 ๔. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คนในสังคมเป็นคนดีที่โลกต้องการ
 ๕. เพื่อเป็นสื่อกลางในการสืบทอดอายุพระพุทธศาสนา
 ให้เป็นที่พึ่งแก่ชาวโลกสืบไป

ต้องทำอะไร.. เมื่อเศรษฐกิจตกต่ำ

การที่ภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ แปลว่า **กระแสน้ำในตัวของคนในประเทศหย่อน** ดังนั้นเราก็ต้องพยุงโดยการสั่งสมบุญให้มาก ๆ ถ้าบุญของทุกคนในประเทศมีมาก แม้สิ่งต่าง ๆ ภายนอกจะไม่ดี ก็ทำอะไรเราไม่ได้ เหมือนถ้าร่างกายเราแข็งแรงมีภูมิคุ้มกันที่ดี แม้จะมีเชื้อโรคร้ายระบาดแพร่อยู่เต็มไปหมด ร่างกายก็จะไม่เป็นอะไร ตรงกันข้ามถ้าร่างกายเราเกิดอ่อนแอขึ้นมาเมื่อไร แม้มีเชื้อโรคแค่เล็กน้อย ก็กลายเป็นเรื่องใหญ่ **เหมือนบุญในตัวของเรา ถ้าหย่อน เรื่องที่ไม่น่าจะเป็นเรื่องก็เกิดขึ้นได้**

ฉะนั้น เราต้องไม่ประมาทในการสร้างบารมี อย่าคิดว่า..ทำบุญมาเยอะแล้ว ขอพักก่อน เพราะเมื่อเราหยุดพัก บุญก็พักด้วย และเมื่อบุญพัก ถ้าบาปได้ช่องก็จะเสียบเข้ามาทันที เพราะบุญ-บาปช่วงชิงกันส่งผลอยู่ตลอดเวลา **และเมื่อบาปได้ช่อง แม้เรากำลังทำสิ่งดี ๆ อยู่ เรื่องไม่ดีก็เกิดขึ้นกับเราได้** ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่ควรประมาทในการสั่งสมบุญ อย่าชะล่าใจอย่าเกียจคร้านในการนั่งสมาธิ เพราะหากบาปส่งผลนำเรื่องเลวร้ายมาสู่ชีวิต แล้วเราค่อยมาเร่งสร้างบุญตอนนั้น บุญอาจส่งผลช่วยเราไม่ทัน..

หยุด...คือ มรรค ผล
หยุด...เป็น ตัวสำเร็จ

ครึ่งหนึ่งในชีวิต ของลูกผู้ชาย ต้องบวชแทนคุณ

- โครงการบรรพชาสามเณรต้นแบบ สู่ AEC
26 มี.ค. - 19 เม.ย. 2557 (รวม 25 วัน)
- โครงการอุปสมบทหมู่ ภาคฤดูร้อน
100,000 รูป ทุกหมู่บ้านทั่วไทย
26 มี.ค. - 14 พ.ค. 2557 (รวม 49 วัน)
- โครงการอุปสมบทหมู่ รุ่นเจ้าพรรษา
100,000 รูป ทุกหมู่บ้านทั่วไทย
19 มี.ย. - 2 พ.ย. 2557 (รวม 137 วัน)

บวชฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่าย

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 02-831-1234, 087-707-7771 ถึง 3
www.dmycenter.com, www.dmc.tv